

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-172-25
UC53

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów.

Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb sprawowania nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku.

Art. 2. Ustawę stosuje się do produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku w zakresie określonym w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/988”.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dostawca internetowej platformy handlowej – dostawcę internetowej platformy handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2023/988;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024);
 - 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2847 z 20.11.2024, Dz. Urz. UE L 2025/14 z 08.01.2025 oraz Dz. Urz. UE L 2025/40 z 22.01.2025).
- ²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz uchyla się ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów.
- ³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

- 2) dostawca usług społeczeństwa informacyjnego – dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1020”;
- 3) dystrybutor – dystrybutora w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia 2023/988;
- 4) importer – importera w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2023/988;
- 5) interfejs online – interfejs online w rozumieniu art. 3 pkt 15 rozporządzenia 2023/988;
- 6) odzyskanie produktu – odzyskanie w rozumieniu art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2023/988;
- 7) podmiot gospodarczy – podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2023/988;
- 8) poważne ryzyko – poważne ryzyko w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2023/988;
- 9) procedura celna dopuszczenia do obrotu – procedurę, o której mowa w art. 201 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 952/2013”;
- 10) producent – producenta w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 2023/988;
- 11) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2023/988;
- 12) produkt bezpieczny – produkt bezpieczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2023/988;
- 13) produkt niebezpieczny – produkt niebezpieczny w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2023/988;
- 14) ryzyko – ryzyko w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2023/988;
- 15) sprzedaż na odległość – wprowadzanie do obrotu lub udostępnienie na rynku produktu w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem co najmniej jednego środka porozumiewania się na odległość;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2847 z 20.11.2024, Dz. Urz. UE L 2025/14 z 08.01.2025 oraz Dz. Urz. UE L 2025/40 z 22.01.2025.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54 oraz Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2022, str. 1.

- 16) udostępnienie na rynku – udostępnienie na rynku w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2023/988;
- 17) upoważniony przedstawiciel – upoważnionego przedstawiciela w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2023/988;
- 18) użytkownik końcowy – użytkownika końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2019/1020;
- 19) wprowadzenie do obrotu – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2023/988;
- 20) wycofanie produktu z obrotu – wycofanie z obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2023/988.

Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.

Art. 5. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, według stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły Polskich Norm, będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rozdział 2

Nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 6. 1. Organem właściwym w sprawie nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”.

2. Organami właściwymi w sprawie kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa, zwanej dalej „kontrolą”, są wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.

3. Prezes Urzędu i wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej są organami nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2023/988.

Art. 7. Prezes Urzędu okresowo monitoruje oraz ocenia skuteczność kontroli spełniania przez produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa, z uwzględnieniem rodzajów kontrolowanych produktów i badanych ryzyk.

Art. 8. 1. Prezes Urzędu jest jednolitym urzędem łącznikowym, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

2. Jednolity urząd łącznikowy, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów:

- 1) prezentuje skoordynowane stanowisko, o którym mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów;
- 2) uczestniczy w pracach komitetu, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia 2023/988;
- 3) uczestniczy w posiedzeniach Sieci do spraw Bezpieczeństwa Konsumentów, o której mowa w art. 30 rozporządzenia 2023/988;
- 4) uczestniczy w pracach organów Rady Unii Europejskiej, grupach Komisji Europejskiej oraz współpracuje z innymi instytucjami międzynarodowymi w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów;
- 5) wykonuje w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów inne zadania jednolitego urzędu łącznikowego wynikające z rozporządzenia 2019/1020.

Art. 9. 1. Prezes Urzędu sporządza krajową strategię nadzoru rynku, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zwaną dalej „krajową strategią”.

2. Krajową strategię sporządza się na okres czterech lat.

3. Na wniosek Prezesa Urzędu wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz organy celne przekazują informacje niezbędne do sporządzenia krajowej strategii.

4. Prezes Urzędu przedstawia krajową strategię Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej w sposób określony w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020.

5. Prezes Urzędu sporządza podsumowanie krajowej strategii i publikuje je na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 10. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje podmiotom gospodarczym informacje, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, za pośrednictwem

punktu kontaktowego do spraw produktów, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 1).

Art. 11. Prezes Urzędu i wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej mogą uczestniczyć we wzajemnych ocenach, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Art. 12. 1. Organem właściwym w sprawie wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów jest Prezes Urzędu.

2. Prezes Urzędu składa albo rozpatruje wnioski, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów na zasadach określonych w art. 22–24 rozporządzenia 2019/1020.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zwrócić się do Prezesa Urzędu o złożenie wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, przedstawiając informacje oraz dokumenty uzasadniające złożenie wniosku.

4. W celu rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przekazanie niezbędnych informacji lub o przeprowadzenie kontroli oraz może przeprowadzić postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu.

Art. 13. 1. Zadania pojedynczego krajowego punktu kontaktowego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, wykonuje Prezes Urzędu.

2. Prezes Urzędu za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate przekazuje informacje, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/988, oraz zgłoszenie, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 14. Prezes Urzędu prowadzi akcje sprawdzające, o których mowa w art. 32 rozporządzenia 2023/988, na zasadach określonych w tym przepisie. W tym celu

Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli.

Art. 15. Prezes Urzędu może wspierać dobrowolne protokoły ustaleń, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2023/988, z dostawcami internetowych platform handlowych oraz z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze, poprzez zawieranie porozumień w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów.

Art. 16. 1. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, oraz wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, bez wszczynania kontroli, mogą wystąpić do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Podmiot, do którego skierowano wystąpienie, może w terminie określonym w wystąpieniu przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie.

Art. 17. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu zawiadomienie dotyczące nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu.

2. Zawiadomienie zawiera:

- 1) wskazanie produktu lub podmiotu gospodarczego, którego dotyczy zawiadomienie;
- 2) wskazanie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia;
- 4) uprawdopodobnienie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu;
- 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie:
 - a) imię i nazwisko oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby fizycznej,
 - b) nazwę oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. Do zawiadomienia dołącza się wszelkie dokumenty, które mogą uprawdopodobnić wystąpienie nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Prezes Urzędu przekazuje, na piśmie, zgłaszającemu zawiadomienie informację o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem. Do przekazania takiej informacji i uzasadnienia przepis art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) stosuje się odpowiednio.

5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie oraz treść zawiadomienia nie podlegają ujawnieniu.

6. Informacje zawarte w zawiadomieniu mogą stanowić dla Prezesa Urzędu podstawę do zwrócenia się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli oraz do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego z wystąpieniem, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

Art. 18. 1. Jeżeli Komisja Europejska w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 stwierdzi, że produkt, kategoria lub grupa produktów stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa, uznaje się, że taki produkt, kategoria lub grupa produktów są produktami niebezpiecznymi.

2. Podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 oraz wprowadzone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 3 zostały zrealizowane.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie skutecznego wykonania środków przyjętych przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić środki egzekwowania niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonania aktów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988, oraz określić sposób, w jaki podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że wprowadzone środki lub środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 zostały zrealizowane, biorąc pod uwagę te środki oraz zakres i rodzaj stwarzanych przez produkt, kategorię lub grupę produktów ryzyk, a także rodzaj produktów, wobec których wprowadzony środek lub środek przyjęty przez Komisję Europejską będzie zastosowany, oraz rodzaj tych środków, których realizację podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać.

Art. 19. Organy celne współpracują z Prezesem Urzędu oraz wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej w zakresie niezbędnym do realizowania działań w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów, w tym udostępniają na ich wniosek dane dotyczące podmiotów gospodarczych dokonujących przywozu produktów z państw trzecich, w tym informacje objęte tajemnicą celną.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia prowadzi krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich, zwany dalej „systemem monitorowania”, oraz pokrywa koszty jego funkcjonowania z części budżetu państwa, której jest dysponentem.

2. Zadaniem systemu monitorowania jest gromadzenie informacji dotyczących wypadków konsumenckich, w szczególności danych o okolicznościach wypadków i ich skutkach zdrowotnych oraz o produktach mających związek z wypadkami.

3. Zdarzenie identyfikuje się jako wypadek konsumencki na podstawie informacji uzyskanych z dokumentacji medycznej lub bezpośrednio od osoby, której udzielono pomocy.

4. Administratorem danych zawartych w systemie monitorowania jest minister właściwy do spraw zdrowia.

5. Administratorem systemu monitorowania jest jednostka podległa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

6. System monitorowania jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę, o której mowa w ust. 5.

7. W systemie monitorowania są przechowywane dane dotyczące:

- 1) wieku, płci oraz wykształcenia konsumenta, który uległ wypadkowi;
- 2) czasu i miejsca zdarzenia;
- 3) opisu zdarzenia, z uwzględnieniem cech produktu i cech zachowań konsumenta, które mogły mieć wpływ na przebieg zdarzenia;
- 4) informacji o produkcie, który miał związek z wypadkiem, umożliwiające jego identyfikację;
- 5) opisu obrażeń, jakich doznał konsument;
- 6) miejsca udzielenia pomocy.

8. W systemie monitorowania są przechowywane imiona i nazwiska osób zbierających w imieniu podmiotów leczniczych, o których mowa w ust. 10, dane o wypadkach z udziałem konsumenta. Dane te są przechowywane przez okres 5 lat od dnia wprowadzenia do systemu monitorowania i są usuwane po upływie tego terminu.

9. Dane, o których mowa w ust. 7, są zbierane za pomocą kwestionariusza wywiadu i przekazywane administratorowi systemu monitorowania jako zapis elektroniczny danych z kwestionariuszy wywiadu niezwłocznie po wypełnieniu.

10. Dane, o których mowa w ust. 7, są zbierane przez podmioty lecznicze na podstawie umów zawartych z ministrem właściwym do spraw zdrowia.

11. Podmioty, o których mowa w ust. 10, są wybierane przez ministra właściwego do spraw zdrowia spośród podmiotów wskazanych przez administratora systemu monitorowania, które:

- 1) wykonują działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne i posiadają umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie leczenia szpitalnego;
- 2) udzielają świadczeń opieki zdrowotnej, których liczba i charakter zwiększa prawdopodobieństwo zgłoszenia wypadków konsumenckich.

12. Minister właściwy do spraw zdrowia, dokonując wyboru, o którym mowa w ust. 11, kieruje się potrzebą zapewnienia równomiernego rozmieszczenia podmiotów, o których mowa w ust. 10, oraz posiadaniem przez te podmioty personelu przeszkolonego w zakresie identyfikacji i dokumentowania wypadków konsumenckich, a także mającego doświadczenie w tym zakresie.

13. Za zbieranie danych, o których mowa w ust. 7, podmiotom, o których mowa w ust. 10, przysługuje wynagrodzenie. Wynagrodzenie obejmuje koszty osobowe i koszty administracyjno-gospodarcze związane z realizacją umowy, o której mowa w ust. 10. Podmioty, o których mowa w ust. 10, przekazują ministrowi właściwemu do spraw zdrowia kalkulację kosztów związanych z realizacją tej umowy.

14. Administrator systemu monitorowania sporządza raz na kwartał opracowanie zbiorcze danych o wypadkach konsumenckich zawierające analizę ich okoliczności i przyczyn oraz wnioski dotyczące przeciwdziałania tym wypadkom i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po kwartale objętym opracowaniem.

15. Administrator systemu monitorowania sporządza roczny zbiorczy raport na temat wypadków konsumenckich i składa go ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Prezesowi Urzędu do dnia 31 marca roku następnego.

Art. 21. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów treść decyzji, które wydaje na podstawie przepisów ustawy, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających

ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja treści decyzji jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.

Oddział 2

Postępowanie kontrolne

Art. 22. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej prowadzi planowe i doraźne kontrole produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa u podmiotów gospodarczych, zwanych dalej „kontrolowanymi”, na wniosek Prezesa Urzędu lub z urzędu, gdy Prezes Urzędu albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uzna zasadność ich wszczęcia na podstawie analizy ryzyka, uwzględniającej czynniki, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, oraz biorąc pod uwagę postanowienia krajowej strategii.

2. W przypadku kontroli planowych analiza ryzyka stanowi treść analizy prawdopodobieństwa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.⁶⁾).

3. Do kontroli stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

4. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców stosuje się przepisy rozdziału 5 tej ustawy.

Art. 23. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może w szczególności:

- 1) żądać przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim taki dostęp jest niezbędny do dokonania tej oceny, w każdej formie lub w każdym formacie i niezależnie od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane;
- 2) żądać przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla dokonania oceny, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988;

- 3) żądać przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą produktu będącego przedmiotem kontroli;
- 4) sprawdzać bezpieczeństwo produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania.

Art. 24. Podmiot gospodarczy będący w posiadaniu dokumentów objętych zakresem kontroli przeprowadzanej u innego podmiotu gospodarczego jest obowiązany, na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, do ich udostępnienia.

Art. 25. 1. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie dwie próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, a druga stanowi próbkę kontrolną.

2. W przypadku gdy próbka kontrolna jest poddawana badaniom, rozstrzygające jest badanie tej próbki.

3. Badanie próbki kontrolnej odbywa się na wniosek kontrolowanego złożony w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli.

Art. 26. 1. Protokół kontroli zawiera:

- 1) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko oraz siedzibę i adres kontrolowanego;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej kontrolującego;
- 3) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 5) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 6) określenie miejsca i sposobu przeprowadzenia kontroli;
- 7) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli;
- 8) wykaz protokołów sporządzonych w toku kontroli oraz wykaz innych załączników;
- 9) miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli;
- 10) pouczenie kontrolowanego o prawie zgłaszania uwag.

2. Protokół kontroli podpisuje inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadzający kontrolę.

3. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu wniesć je na piśmie.

Art. 27. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów, zakazuje kontrolowanemu, w drodze decyzji, udostępniania produktu na rynku na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 40 ust. 1, Prezes Urzędu przedłuża kontrolowanemu, w drodze decyzji, okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 1, do czasu zakończenia postępowania, jeżeli stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 28. 1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt nie jest oznakowany zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wzywa kontrolowanego do usunięcia nieprawidłowości oraz przedstawienia, w określonym terminie, dowodów potwierdzających ich usunięcie.

2. Jeżeli kontrolowany nie przedstawi dowodów na usunięcie nieprawidłowości w terminie określonym w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie nieprawidłowości oraz przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających ich usunięcie.

3. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt może stwarzać ryzyko w określonych warunkach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wzywa kontrolowanego do oznakowania produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać, oraz przedstawienia, w określonym terminie, dowodów potwierdzających zastosowanie się do wezwania.

4. Jeżeli kontrolowany nie oznakuje produktu w sposób i w terminie określonych w wezwaniu, o którym mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje oznakowanie produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać, oraz przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających wykonanie decyzji;
- 2) zakazuje udostępniania na rynku produktu do czasu jego odpowiedniego oznakowania.

5. Adresatem wezwań, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz decyzji, o których mowa w ust. 2 i 4, może być kontrolowany będący producentem albo importerem.

6. Określając terminy, o których mowa w ust. 1–3 i ust. 4 pkt 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

7. Kopie decyzji, o których mowa w ust. 2 i 4, są niezwłocznie przekazywane Prezesowi Urzędu.

8. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu, w toku kontroli, decyzji, o których mowa w ust. 2 lub 4.

Art. 29. 1. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi Urzędu protokół kontroli wraz z aktami kontroli, po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 10 dni.

2. W przypadku gdy kontrola dotyczyła kilku produktów, Prezesowi Urzędu przekazuje się akta kontroli w zakresie dotyczącym produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Oddział 3

Kontrola produktów oferowanych do sprzedaży na odległość

Art. 30. 1. W przypadku kontroli produktów oferowanych do sprzedaży na odległość kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366 i 820) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).

2. Zgoda przedsiębiorcy, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana, w przypadku gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego oddziału.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu przed podjęciem czynności kontrolnych.

4. W przypadku gdy co najmniej dwie próby nawiązania kontaktu z kontrolowanym za pomocą środków komunikacji elektronicznej okażą się nieskuteczne albo z innych powodów nie ma możliwości wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i art. 33 ust. 2 i 3, za pomocą tych środków, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego wraz z informacją, że legitymacja zostanie okazana kontrolowanemu, na jego żądanie, w siedzibie organu kontroli.

Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zażądać od kontrolowanego, który oferuje produkt do sprzedaży na odległość, nieodpłatnego dostarczenia tego produktu, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Kontrolowany ma obowiązek dołożenia należytych starań, aby zabezpieczyć produkt na czas transportu w sposób uniemożliwiający zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu.

Art. 32. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może dokonać zakupu kontrolnego produktu oferowanego do sprzedaży na odległość, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Art. 33. 1. Jeżeli kontrola prowadzona w sposób zdalny obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego, czynność ta rozpoczyna kontrolę.

2. W przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego nie zostanie zakwalifikowany jako próbka produktu, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu oględzin.

3. W przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego zostanie zakwalifikowany jako próbka, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia przez organ sprawozdania z badań organoleptycznych albo otrzymania przez organ sprawozdania z badań laboratoryjnych.

4. Równocześnie z okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej jest mu doręczany protokół oględzin, a jeżeli produkt został zakwalifikowany jako próbka, jest mu doręczane także sprawozdanie z badań organoleptycznych albo sprawozdanie z badań laboratoryjnych.

5. Okresu po dokonaniu zakupu kontrolnego a przed okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej nie wlicza się do czasu trwania kontroli.

Art. 34. 1. Zakup kontrolny jest dokonywany przez zamówienie składane przez inspektora Inspekcji Handlowej za pośrednictwem operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres uniemożliwiający ustalenie organu dokonującego zakupu.

2. W celu zapewnienia anonimowości inspektor Inspekcji Handlowej jest uprawniony do posługiwania się innym imieniem i nazwiskiem niż rzeczywiste imię i nazwisko oraz innym adresem zamieszkania niż rzeczywisty adres zamieszkania, a także innym adresem mailowym niż służbowy adres mailowy, którego login nie ujawnia tożsamości inspektora Inspekcji Handlowej.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej prowadzi bazę imion i nazwisk, adresów zamieszkania oraz adresów mailowych, spośród których losowo są wybierane imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz adres mailowy, o których mowa w ust. 2.

Art. 35. 1. Przebieg zakupu kontrolnego jest utrwalany za pośrednictwem urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk w zależności od formy dokonania sprzedaży na odległość.

2. Obraz lub dźwięk są rejestrowane w sposób umożliwiający identyfikację danych kontrolowanego oraz nabywanego produktu.

3. W celu identyfikacji kontrolowanego są gromadzone jego następujące dane:

- 1) nazwa lub firma albo imię i nazwisko;
- 2) adres prowadzenia działalności i adres siedziby;
- 3) adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tej strony;
- 4) numer telefonu – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tego urządzenia;
- 5) identyfikator kontrolowanego w innych środkach komunikacji na odległość, za których pośrednictwem jest dokonywany zakup kontrolny.

4. Utrwalony obraz lub dźwięk stanowią załącznik do protokołu kontroli.

Art. 36. 1. Produkt pozyskany podczas kontroli prowadzonej w sposób zdalny, w tym poprzez zakup kontrolny, jest poddawany oględzinom.

2. Jeżeli w wyniku oględzin wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że:

- 1) otrzymał produkt żądany zgodnie z art. 31 ust. 1 albo produkt zamówiony w ramach zakupu kontrolnego oraz
- 2) stan produktu umożliwia poddanie go badaniom organoleptycznym lub badaniom laboratoryjnym

– kwalifikuje go jako próbkę produktu. Przepisu art. 25 nie stosuje się.

3. Jeżeli w wyniku oględzin wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że produkt nie spełnia warunków określonych w ust. 2, nie kwalifikuje go jako próbki produktu oraz:

- 1) ponownie zwraca się do kontrolowanego z żądaniem, o którym mowa w art. 31 ust. 1, albo
- 2) kończy kontrolę, jeżeli produkt został pozyskany w ramach zakupu kontrolnego.

4. Z oględzin produktu i kwalifikacji próbki produktu sporządza się protokół oględzin, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzającego oględziny;
- 2) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
- 3) datę żądania, o którym mowa w art. 31 ust. 1, albo datę zamówienia, o którym mowa w art. 34 ust. 1, a także datę otrzymania produktu;
- 4) identyfikację produktu;
- 5) ustalenie, czy produkt jest produktem żądanym zgodnie z art. 31 ust. 1 albo produktem zamówionym w ramach zakupu kontrolnego;
- 6) ustalenie, czy produkt kwalifikuje się jako próbka;
- 7) uwagi i podpis inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzającego oględziny;
- 8) wykaz załączników dotyczących produktu i przebiegu jego oględzin.

5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej poddaje próbkę produktu badaniom organoleptycznym albo zleca przeprowadzenie jej badań laboratoryjnych.

6. Z badań, o których mowa w ust. 5, są sporządzane sprawozdania z badań.

Art. 37. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny zawiera poza elementami wskazanymi w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej także imię i nazwisko, o których mowa w art. 34 ust. 2, jeżeli kontrola obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego.

Art. 38. 1. Produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego podlega zwrotowi po zakończeniu kontroli, a jeżeli w związku z ustaleniami kontroli zostało wszczęte postępowanie, podlega zwrotowi po zakończeniu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, jeżeli jest możliwy do użytku zgodnego z przeznaczeniem.

2. Warunku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, w przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego nie został zakwalifikowany jako próbka.

3. Podmiot gospodarczy, od którego nabyto produkt w ramach zakupu kontrolnego, jest obowiązany do przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie:

- 1) po zakończeniu kontroli – w przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nie przekazuje Prezesowi Urzędu protokołu kontroli wraz z aktami kontroli;
- 2) po otrzymaniu od Prezesa Urzędu informacji, że w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, albo informacji o zakończeniu tego postępowania – w przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi Urzędu protokół kontroli wraz z aktami kontroli.

5. W przypadku odmowy przyjęcia zwracanego produktu podlega on utylizacji albo może być przedmiotem:

- 1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych;
- 2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043 i 1160), niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

6. Podmiot gospodarczy ponosi koszty utylizacji produktu w przypadku, o którym mowa w ust. 5, jeżeli została wydana decyzja, o której mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4. W przypadku gdy w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu oraz w przypadkach, o których mowa w art. 49

pkt 1, 2 i 5, koszty utylizacji produktu są ponoszone z budżetu państwa. Kwota stanowiąca równowartość kosztów utylizacji produktu podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. W przypadku nieuiszczenia w terminie zwrotu zapłaty za zwracany produkt, w tym w przypadku określonym w ust. 5, kwota stanowiąca równowartość zwrotu zapłaty za zwracany produkt podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Kwoty, o których mowa w ust. 6 i 7, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 39. Do kontroli prowadzonej w sposób zdalny stosuje się przepisy art. 22–24 i art. 26–29.

Oddział 4

Postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu

Art. 40. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, zwane dalej „postępowaniem”, w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynika, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Protokół kontroli i akta kontroli są dowodem w sprawie.

Art. 41. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli z otrzymanego powiadomienia wynika, że organ nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wydał decyzję o uznaniu produktu za produkt niebezpieczny lub niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Prezes Urzędu może stwierdzić wyłącznie na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, i wydać decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu bez wszczynania postępowania albo w toku postępowania może zwrócić się do Komisji Europejskiej o wydanie opinii w sprawie, na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, jeżeli dojdzie do odmiennych wniosków w zakresie identyfikacji lub poziomu ryzyka na podstawie swojej własnej analizy i oceny ryzyka.

4. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt może stwarzać ryzyko dla

zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników końcowych lub może być niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 4, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium w państwie członkowskim Unii Europejskiej są dowodami w sprawie.

Art. 42. Prezes Urzędu może w toku prowadzonego postępowania lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia:

- 1) poddawać badaniom próbki produktów lub powoływać biegłych w celu wydania opinii na temat bezpieczeństwa produktów oraz ich zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 2) żądać informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym oraz zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Art. 43. 1. Stroną postępowania jest podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte.

2. Postępowanie powinno być zakończone niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 44. 1. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49, Prezes Urzędu wyznacza stronie termin na przedstawienie swojego stanowiska nie krótszy niż 10 dni roboczych. Stronie nie przysługuje uprawnienie do przedstawienia stanowiska, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w przypadku wystąpienia okoliczności określonych w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020.

2. W toku postępowania Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie termin na wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988.

3. Określając termin, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

Art. 45. 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, doradcę podatkowego lub upoważnionego pracownika podmiotu gospodarczego.

2. Jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, Prezes Urzędu może zażądać także przekazania tłumaczenia na język polski tego dokumentu albo jego części mającej stanowić dowód w sprawie.

Art. 46. 1. W toku postępowania Prezes Urzędu może zbadać próbkę kontrolną z urzędu albo na wniosek strony, jeżeli nie została ona poddana badaniom w toku kontroli. Próbkę kontrolną zwalnia się spod zabezpieczenia na wniosek Prezesa Urzędu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepis art. 25 ust. 2 stosuje się.

Art. 47. Jeżeli w toku postępowania Prezes Urzędu stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów, zakazuje, w drodze decyzji, stronie postępowania udostępniania na rynku produktu, oferowania go lub prezentowania do czasu zakończenia postępowania. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 48. 1. W przypadku stwierdzenia, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, Prezes Urzędu, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt;
- 2) nakazuje zapewnienie zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 3) nakazuje umieszczenie na produkcie odpowiednich, wyraźnie i zrozumiale sformułowanych w języku polskim ostrzeżeń o ryzyku, jakie może on stwarzać;
- 4) określa warunki, na jakich produkt może być udostępniany na rynku;
- 5) nakazuje natychmiastowe powiadomienie w odpowiedniej formie, w tym za pomocą ostrzeżeń sformułowanych w języku polskim, użytkowników końcowych narażonych na ryzyko;
- 6) nakazuje natychmiastowe powiadomienie opinii publicznej o ryzyku stwarzanym przez produkt;
- 7) zakazuje udostępniania na rynku produktu, jego oferowania lub prezentowania i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu;
- 8) nakazuje usunięcie z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub umieszczenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego produktu dla użytkowników końcowych w momencie uzyskania przez nich dostępu do interfejsu online;

- 9) nakazuje natychmiastowe wycofanie produktu z obrotu;
 - 10) nakazuje natychmiastowe odzyskanie produktu;
 - 11) nakazuje zniszczenie produktu lub uczynienie go niezdatnym do użytku w inny sposób.
2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy produkt może stwarzać ryzyko tylko w określonych warunkach lub tylko dla niektórych użytkowników końcowych.
3. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 8–11, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy inne działania byłyby niewystarczające dla zapobieżenia poważnym ryzykom stwarzanym przez produkt.
4. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane pojedynczo lub łącznie w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonego niebezpieczeństwa oraz niezgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988, a także ryzyka stwarzanego przez produkt oraz mają mieć na celu wyłącznie odwrócenie niebezpieczeństwa oraz zapewnienie ochrony zdrowia i życia konsumentów.
5. W przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne ryzyko, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.
6. Prezes Urzędu może w decyzji nakazać przedstawienie w określonym terminie dowodów potwierdzających jej wykonanie.
7. Określając termin, o którym mowa w ust. 6, Prezes Urzędu bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym strona postępowania udostępniła na rynku te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.
8. Prezes Urzędu może wystąpić z wnioskiem do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli mającej na celu stwierdzenie, czy decyzja została wykonana.

Art. 49. Prezes Urzędu wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że produkt jest produktem bezpiecznym;
- 2) stwierdzi, że produkt jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 3) podmiot gospodarczy usunął przyczyny ryzyk;
- 4) podmiot gospodarczy zapewnił zgodność z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 5) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 50. 1. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4, strona postępowania jest obowiązana do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych.

2. Do kosztów przeprowadzonych badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji.

3. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 49 pkt 1, 2 i 5, koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych są ponoszone z budżetu państwa.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów, w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o zakończeniu postępowania przez Prezesa Urzędu. Na postanowienie służy zażalenie.

5. Prezes Urzędu rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Na postanowienie służy zażalenie.

6. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 4 i 5. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 51. W zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 31.

Oddział 5

Postępowanie wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego

Art. 52. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, a w tej decyzji stwierdzono, że produkt jest produktem niebezpiecznym, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy internetowej platformy handlowej usunięcie treści odnoszących się do oferty produktu ze swojego interfejsu online, uniemożliwienie dostępu do nich lub wyświetlenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści.

2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego następujące dane i informacje:

- 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8;
- 2) określenie treści odnoszących się do oferty produktu objętego decyzją;
- 3) informacje umożliwiające zidentyfikowanie i zlokalizowanie treści odnoszących się do oferty produktu objętego decyzją, w tym co najmniej jeden dokładny adres URL;
- 4) określenie treści nakazu;
- 5) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji, określone zgodnie z art. 22 ust. 4 rozporządzenia 2023/988.

3. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę internetowej platformy handlowej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁷⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i dostawcę internetowej platformy handlowej, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia.

Art. 53. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, oraz jeżeli jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu wyeliminowanie poważnego ryzyka stwarzanego przez produkt, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego nieodpłatne ograniczenie temu podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online.

2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego:

- 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8;
- 2) szczegółowe dane dotyczące interfejsu online, do którego dostęp podlega ograniczeniu;
- 3) określenie treści nakazu;
- 4) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

3. Określając terminy, o których mowa w ust. 2 pkt 4, Prezes Urzędu bierze pod uwagę potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

4. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia.

Art. 54. Decyzje, o których mowa w art. 52 ust. 1 i art. 53 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 55. W zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10 § 1 oraz art. 31.

Oddział 6

Postępowanie w odniesieniu do produktów zgłoszonych do procedury celnej dopuszczenia do obrotu

Art. 56. Organy celne przeprowadzają kontrolę produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej, o której mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie spełniania przez te produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa.

Art. 57. Zasady postępowania organów celnych w przypadku stwierdzenia podczas kontroli celnej produktów wprowadzanych do obrotu, które mają zostać objęte procedurą celną dopuszczenia do obrotu, istnienia uzasadnionych okoliczności wskazujących, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, określają przepisy art. 26 ust. 1 lit. a, b, d oraz e, ust. 2–4, art. 27 i art. 28 rozporządzenia 2019/1020.

Art. 58. 1. W przypadku otrzymania od organu celnego powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na lokalizację produktu wydaje opinię w zakresie spełniania przez produkt wprowadzany na rynek Unii Europejskiej ogólnych wymagań bezpieczeństwa.

2. Do powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020, organ celny, z urzędu lub na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, dołącza dokumenty związane z importem towaru, stanowiące załączniki do zgłoszenia celnego lub

uzyskane w toku kontroli, a także inne dokumenty, w tym dokumenty objęte tajemnicą celną, mające znaczenie dla wydania opinii, o której mowa w ust. 1.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zwrócić się do importera lub zgłaszającego w rozumieniu art. 5 pkt 15 rozporządzenia 952/2013 o udzielenie dodatkowych informacji, przekazanie dokumentów lub wyjaśnień dotyczących produktu będącego przedmiotem opinii, o której mowa w ust. 1.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może pobrać próbkę produktu wprowadzanego na rynek Unii Europejskiej do badań w celu wydania opinii, o której mowa w ust. 1.

5. Do czynności związanych z badaniem i pobieraniem próbek produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej przepis art. 25 stosuje się odpowiednio.

6. Organ celny informuje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej właściwego ze względu na lokalizację produktu o przypadkach niedopuszczenia produktu do obrotu. Informacja może być przekazana za pomocą narzędzi informatycznych.

Art. 59. 1. W przypadku niedopuszczenia produktu do obrotu importer jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych.

2. Do kosztów przeprowadzonych badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji.

3. W przypadku dopuszczenia produktu do obrotu koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych są ponoszone z budżetu państwa.

4. O kosztach, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga organ, który poniósł te koszty.

5. Prezes Urzędu oraz wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzygają o obowiązku uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o niedopuszczeniu produktu do obrotu przez organ celny. Na postanowienie służy zażalenie.

6. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 5. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Rozdział 3

Administracyjne kary pieniężne

Art. 60. Producent, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 61. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 2, 5, 6 lub 11 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 62. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł.

Art. 63. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 7, ust. 8 lit. a i b lub art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 64. Upoważniony przedstawiciel, który nie wykonuje zadań, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a, b, c lub d rozporządzenia 2023/988, określonych w upoważnieniu otrzymanym od producenta, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł.

Art. 65. Importer, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 66. Importer, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 2, 5 lub 6 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 67. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 3 lub 9 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 68. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 4, ust. 8 lit. b, c lub art. 20 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 69. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 6 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł.

Art. 70. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określonemu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 500 000 zł.

Art. 71. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określonemu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 5, 6 lub art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 72. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określonemu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 7 lub art. 11 ust. 4 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 73. Dystrybutor, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 12 ust. 4 lit. b lub art. 20 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 74. Podmiot gospodarczy, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 15 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 75. Podmiot gospodarczy, o którym mowa art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/988, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 76. Podmiot gospodarczy, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 19 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 500 000 zł.

Art. 77. Podmiot gospodarczy, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie udostępnia dokumentów, o których mowa w art. 24, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 78. Podmiot gospodarczy, który na żądanie Prezesa Urzędu nie udziela informacji, o których mowa w art. 42 pkt 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 79. Podmiot gospodarczy, który uniemożliwia rozpoczęcie lub utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej prowadzenie czynności kontrolnych, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 300 000 zł.

Art. 80. Osoba odpowiedzialna w rozumieniu art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/988 lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, która nie wykonuje obowiązku określonego w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 81. Dostawca internetowej platformy handlowej, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/988, lub który nie wykonał w terminie decyzji, o której mowa w art. 52 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 82. Dostawca internetowej platformy handlowej, który wbrew obowiązkom określonym w art. 22 ust. 12 rozporządzenia 2023/988, nie współpracuje z organami nadzoru rynku, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 83. Dostawca usług społeczeństwa informacyjnego, który nie wykonał w terminie decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 84. Kontrolowany, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie przedstawia dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji, o których mowa w art. 23 pkt 1, lub informacji, o których mowa w art. 23 pkt 2 lub 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 85. Kontrolowany, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie dostarcza produktu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 86. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 60–76, art. 78 i art. 80–83, nakłada, w drodze decyzji, Prezes Urzędu.

2. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 77, art. 79, art. 84 i art. 85, nakłada, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

3. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 60–76, art. 78 i art. 80–83, organ bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę produktów niebezpiecznych lub niezgodnych z przepisami rozporządzenia 2023/988 wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w którego następstwie ma być nałożona kara;
- 3) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 4) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 5) wysokość korzyści majątkowej, którą strona osiągnęła;
- 6) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana;
- 7) współpracę strony z organem w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

4. Okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 6, organ ustala na podstawie dowodów przedłożonych przez stronę.

5. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 77, art. 79, art. 84 i art. 85, organ bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, oraz współpracę strony z organem w toku kontroli, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia kontroli.

6. Przepisów art. 189f § 2 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 87. 1. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego organ, który ją nałożył.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

3. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej odsetek nie nalicza się.

Art. 88. W przypadku uchylecia albo stwierdzenia nieważności decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej albo zmiany tej decyzji polegającej na obniżeniu jej wysokości uiszczona kara albo jej odpowiednia część podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja lub orzeczenie o zwrocie tej kary stały się ostateczne. W przypadku zwrotu kary lub jej odpowiedniej części odsetek nie nalicza się.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające

Art. 89. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) przeprowadzanie kontroli produktów w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.⁸⁾) na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (Dz. U. poz. ...);”;

2) w art. 18a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wobec wyrobów niespełniających, z uwagi na zagrożenia stwarzane przez substancje chemiczne lub ich mieszaniny zawarte w tych wyrobach, ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów,

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającym dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.⁹⁾), stosuje się przepisy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów.”.

Art. 90. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215) w art. 44 uchyla się ust. 2.

Art. 91. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2255 oraz z 2025 r. poz. 1168) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾);”.

Art. 92. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 21 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określające firmę producenta w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.¹²⁾) i jego adres, a także państwo siedziby wytwórcy, jeżeli ma on siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”.

⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

¹⁰⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

¹²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 93. Produkty objęte zakresem przepisów ustawy uchylanej w art. 102 mogą być udostępniane na rynku, jeżeli są zgodne z przepisami tej ustawy i zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r.

Art. 94. 1. Do kontroli produktów w zakresie spełniania przez nie ogólnych wymagań bezpieczeństwa wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do kontroli wszczętej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w następstwie kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 95. 1. Do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu wszczętych na podstawie kontroli, o których mowa w art. 94, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 96. 1. Do opinii, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 102, o których wydanie organ celny zwrócił się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 33 ust. 2a ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 97. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 i art. 28 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 102 zachowują moc, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 98. 1. Likwiduje się rejestr produktów niebezpiecznych prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102.

2. Dane zgromadzone w rejestrze produktów niebezpiecznych przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, dane zgromadzone w rejestrze produktów niebezpiecznych podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 99. 1. Likwiduje się krajowy system informacji o produktach niebezpiecznych prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102.

2. Dane zgromadzone w krajowym systemie informacji o produktach niebezpiecznych przechowywane są przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, dane zgromadzone w krajowym systemie informacji o produktach niebezpiecznych podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 100. 1. Krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102 staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy krajowym systemem monitorowania wypadków konsumenckich, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy.

2. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 102 stosuje się przepisy dotychczasowe. Umowy te są realizowane do końca okresu, na który zostały zawarte.

Art. 101. Pierwszą krajową strategię nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, sporządza się w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 102. Traci moc ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222).

Art. 103. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie systemu nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w Polsce do jednolitych ram prawnych ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającym dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/988”¹⁾.

Dla osiągnięcia założonego celu konieczne jest przyjęcie aktu krajowego służącego stosowaniu rozporządzenia 2023/988. Projektowane przepisy powinny rozszerzyć lub nadać niezbędne kompetencje krajowym organom nadzoru rynku, a także organom celnym, aby umożliwić im skuteczne eliminowanie z rynku produktów niespełniających ogólnych wymagań bezpieczeństwa, w tym poprzez niedopuszczenie takich produktów na rynek unijny. Z uwagi na charakter zmian (m.in. przyznanie kompetencji organom i określenie administracyjnych kar pieniężnych) nie jest możliwe zastosowanie rozwiązań pozalegisłacyjnych, zaś jedynym skutecznym narzędziem interwencji jest przyjęcie aktu prawnego rangi ustawowej. Przy tym, ze względu na szerokie spektrum zmian wprowadzonych przez rozporządzenie 2023/988, zasadne jest opracowanie nowej ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Rozporządzenie 2023/988 jest stosowane bezpośrednio, jednakże prawodawca unijny pozostawił państwom członkowskim do uregulowania niektóre z istotnych kwestii związanych z jego stosowaniem. Wobec tego w prawie krajowym należy przewidzieć regulacje służące realizacji przepisów rozporządzenia 2023/988 o charakterze ustrojowym i proceduralnym, które dotyczą m.in.:

- kompetencji organów nadzoru rynku,
- zasad prowadzenia kontroli bezpieczeństwa produktów, w tym kontroli sprzedaży na odległość wraz z wykorzystaniem zakupu bez ujawniania tożsamości organu,

¹⁾ Rozporządzenie 2023/988 ujednolica kwestie ogólnego bezpieczeństwa produktów na terenie Unii Europejskiej i wzmacnia system nadzoru rynku poprzez stworzenie spójnego rynku wewnętrznego produktów podlegających wymaganiom zharmonizowanym (w ramach których prawo UE określa jednolite standardy dotyczące bezpieczeństwa danych produktów) i niezharmonizowanym (w ramach których prawo UE nie zawiera przepisów szczególnych regulujących bezpieczeństwo danych produktów) oraz określa przejrzyste obowiązki podmiotów gospodarczych odpowiedzialnych za obrót takimi produktami.

- zasad prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów,
- nakładania kar pieniężnych,
- zasad prowadzenia postępowań wobec dostawców usług społeczeństwa informacyjnego i dostawców internetowych platform handlowych w sprawie ograniczenia podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online albo usunięcia z interfejsu określonych treści dotyczących produktu.

Jednocześnie należy wskazać, że rozporządzenie 2023/988 jest powiązane z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającym dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/1020”, które wyznacza ramy nadzoru rynku w państwach członkowskich, oraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/515”.

Przepisy rozporządzenia 2023/988 szeroko odwołują się do rozporządzenia 2019/1020 w zakresie uprawnień organów nadzoru rynku i czerpią z instrumentów tam określonych. W związku z tym organy w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów będą miały kompetencje zbliżone do przewidzianych w obszarze zharmonizowanym, w tym m.in. uprawnienia do:

- żądania przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego oprogramowania,
- żądania przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli lub postępowania,
- żądania przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych,

- sprawdzania bezpieczeństwa produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania, w tym poprzez pobieranie próbek produktu i poddawanie ich badaniom organoleptycznym lub laboratoryjnym.

Uregulowania w prawie krajowym wymaga także kwestia współpracy z organami nadzoru rynku państw członkowskich UE, która pozwoli na skuteczne i szybkie reagowanie w przypadku udostępnienia produktów niebezpiecznych w jednym państwie członkowskim, wobec możliwości ich przemieszczania na teren innego państwa UE.

Należy również wyjaśnić, że mimo powiązania rozporządzenia 2023/988 z rozporządzeniem 2019/1020 zasadne jest uregulowanie materii nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w odrębnej ustawie. Na poziomie unijnym kwestie dotyczące obszaru zharmonizowanego i niezharmonizowanego są regulowane w dwóch różnych aktach. Dodatkowo na poziomie KE dwie różne Dyrekcje Generalne (JUST i GROW) odpowiadają za legislację w obszarze niezharmonizowanym (JUST) i zharmonizowanym (GROW). Ponadto na gruncie krajowym legislacja została przypisana właściwości różnych organów (zharmonizowane – minister właściwy ds. gospodarki; ogólne bezpieczeństwo – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów), w związku z czym nie ma podstaw do regulowania tych obszarów w jednym akcie. Jednocześnie toczą się odrębne prace nad projektem ustawy w sprawie nadzoru rynku, regulującej działanie organów w obszarze zharmonizowanym. Dodatkowo należy również zwrócić uwagę, że o ile w przypadku produktów zharmonizowanych rozporządzenie 2019/1020 odnosi się jedynie do zasad postępowania i obowiązków podmiotów gospodarczych, podczas gdy wymagania dotyczące konkretnych produktów są uregulowane w odrębnych dyrektywach/rozporządzeniach sektorowych, o tyle w odniesieniu do produktów niezharmonizowanych, dla których w szczególności zastosowanie ma rozporządzenie 2023/988, brak jest tego typu regulacji sektorowych, a rozporządzenie to stanowi kompleksowy akt prawny, na podstawie którego ocenia się produkt.

Nadrzędnym celem projektowanej ustawy, w ramach realizacji rozporządzenia 2023/988, jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów, co jest jedną z podstawowych zasad ram prawnych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Produkty niebezpieczne mogą nieść bardzo negatywne konsekwencje dla ich użytkowników, włącznie z zagrożeniem zdrowia i życia. Przy tym szczególnie podatne na zagrożenia są dzieci, osoby starsze lub osoby z niepełnosprawnościami. Realizując prawo konsumentów do bezpiecznych produktów, projektowana ustawa usprawnia działanie organów nadzoru rynku wobec

produktów niebezpiecznych znajdujących się na rynku unijnym lub napływających spoza UE, bez względu na sposób ich udostępnienia (stacjonarnie lub online).

II. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Obecnie obszar ogólnego bezpieczeństwa produktów jest uregulowany w ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), która wdraża postanowienia dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. Urz. UE L 11 z 15.01.2002, str. 4, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2001/95/WE”.

Dotychczasowe przepisy okazały się przestarzałe i nie pozwalały na skuteczne eliminowanie niebezpiecznych produktów z obrotu, szczególnie udostępnianych online. Nie nadążały też za cyfrową rewolucją i postępem, nie uwzględniając nowych modeli biznesowych i nowych form podmiotów gospodarczych w łańcuchu dostaw (m.in. internetowych platform handlowych). Wobec tego, w ramach prac nad rozporządzeniem 2023/988, zidentyfikowano dwa główne problemy, które są niezwykle ważne w projektowanej ustawie:

- zapewnienie skutecznej kontroli konsumenckich produktów nieżywnościowych, podlegających prawodawstwu niezharmonizowanemu, które napływają na jednolity rynek i stwarzają ryzyko dla konsumentów poprzez brak spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa,
- konieczność dostosowania polskiego prawa do instytucjonalnych rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu 2023/988, tak aby regulacje krajowe były w pełni kompatybilne z tym rozporządzeniem.

Dotychczasowa ustawa ma zastosowanie do producentów oraz dystrybutorów, przy czym pod pojęciem producenta rozumie się również importera. Natomiast projektowana ustawa, podążając za regulacjami rozporządzenia 2023/988, obejmie swoim zakresem producentów sensu *stricto* oraz dystrybutorów, ale także importerów, którzy będą już oddzielną grupą podmiotów (mającą stosowne obowiązki związane z bezpieczeństwem produktów wynikające z rozporządzenia 2023/988), upoważnionych przedstawicieli, osób odpowiedzialnych za produkty wprowadzane do obrotu do Unii Europejskiej, dostawców usług realizacji zamówień, dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego.

Projektowana ustawa nie będzie zawierała rozdziału określającego obowiązki podmiotów gospodarczych, ponieważ obowiązki te są uregulowane w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2023/988, które stosuje się bezpośrednio.

W związku z odesłaniami w rozporządzeniu 2023/988 do rozporządzenia 2019/1020 nastąpi zbliżenie regulacji z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów do rozwiązań funkcjonujących w prawodawstwie harmonizacyjnym. Zmniejszą się obecnie istniejące różnice proceduralne między systemem nadzoru rynku a obszarem ogólnego bezpieczeństwa produktów, co pozwoli na ujednolicenie i usprawnienie kontroli rynku wewnętrznego.

Należy zauważyć, że rozporządzenie 2023/988 znacznie szerzej reguluje również wymagania bezpieczeństwa produktów i obowiązki podmiotów gospodarczych w porównaniu do wymagań i obowiązków wynikających z ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Rozporządzenie 2023/988 m.in. rozszerza zakres ryzyk o ryzyka związane z nowymi technologiami stosowanymi w produktach (jak np. sztuczna inteligencja), ze zdrowiem psychicznym konsumentów, uzależnieniami lub depresjami powodowanymi użytkowaniem danych produktów, co obejmuje również wpływ gier wideo na psychikę i zachowanie dzieci. Ma to bezpośredni wpływ na zakres i sposób działania organów kontroli i nadzoru. Organy te uzyskają nowe kompetencje, dostosowane do rozwoju handlu elektronicznego, co obejmuje uprawnienie do prowadzenia kontroli zdalnej i dokonania zakupu produktów pod ukrytą tożsamością, żądanie usunięcia treści dotyczących produktów niebezpiecznych z interfejsu online lub – gdy nie jest to wykonalne – ograniczenia dostępu do interfejsu online.

W projekcie przewiduje się, że organami nadzoru rynku w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów będą Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK”) oraz wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej (zwani dalej także „WIIH”). Tym samym zostanie utrzymany obowiązujący obecnie system organów, natomiast poszerzone zostaną ich kompetencje, szczegółowo omówione w dalszej części uzasadnienia.

Ponadto projektowana ustawa określi zasady współpracy organów nadzoru rynku z organami celnymi, które będą obowiązane do kontroli produktów objętych procedurą celną dopuszczenia do obrotu w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa (zasady te uzupełniają bezpośrednio stosowane przepisy rozdziału VII rozporządzenia 2019/1020). Ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów w art. 33 reguluje zasady działania organów celnych przy zatrzymywaniu produktów. W projektowanej ustawie przewiduje się uzupełnienie tej regulacji oraz ujęcie jej w odrębnym rozdziale. Projektowana procedura

obejmuje rozszerzone wymogi bezpieczeństwa i nowe ryzyka dotyczące produktów, a także uwzględniła nowe obowiązki podmiotów gospodarczych.

Poszerzony zostanie katalog czynności objętych sankcjami o charakterze administracyjnym, adekwatnie do katalogu podmiotów objętych regulacją i nowych obowiązków.

Nie wszystkie przepisy projektowanej ustawy dotyczą bezpośrednio realizacji rozporządzenia 2023/988. Część obowiązujących obecnie regulacji o takim charakterze, a będąca kompatybilna z projektowanym systemem ogólnego bezpieczeństwa produktów, zostanie utrzymana. W szczególności przewiduje się kontynuowanie prowadzenia krajowego systemu monitorowania wypadków konsumenckich przez Ministra Zdrowia.

III. Omówienie przepisów ustawy

Rozdział 1 – Przepisy ogólne (art. 1–5)

Art. 1 określa zakres przedmiotowy ustawy, który obejmuje zasady i tryb sprawowania nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów. Przepis wyznacza również cel ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku. W porównaniu do obecnie obowiązującej ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów projekt zasadniczo nie reguluje obowiązków podmiotów gospodarczych, ponieważ zostały one określone w bezpośrednio obowiązujących przepisach rozporządzenia 2023/988.

Art. 2 określa katalog produktów, do których stosuje się ustawę, przez odesłanie do art. 2 rozporządzenia 2023/988. Rozporządzenie to ma zastosowanie do produktów w zakresie, w jakim prawo Unii Europejskiej nie zawiera mających taki sam cel przepisów szczególnych, które regulują wymagania bezpieczeństwa danych produktów. Ustawodawca unijny dostrzega, że prawodawstwo zharmonizowane nie będzie w stanie objąć wszystkich produktów, które już istnieją oraz tych, które dopiero powstaną. Dlatego też uznał za niezbędne ustanowienie ram prawnych o charakterze horyzontalnym, które wypełnią ewentualne luki i zapewnią należytą ochronę konsumentom. Tym samym rozporządzenie 2023/988 ma zastosowanie do produktów takich jak m.in. wózki dziecięce, rowery, czujniki czadu, drabiny i podesty, obuwie, meble, nieelektryczny sprzęt sportowy. Ponadto w przypadku gdy produkty podlegają szczególnym wymaganiom związanym z bezpieczeństwem nałożonym przez prawo unijne, rozporządzenie 2023/988 ma zastosowanie w odniesieniu do aspektów i ryzyk lub kategorii ryzyk nieobjętych tymi wymaganiami.

Z zakresu stosowania rozporządzenia 2023/988 zostały wyłączone produkty lecznicze stosowane u ludzi i do celów weterynaryjnych, żywność, pasze, żywe rośliny i zwierzęta, organizmy oraz mikroorganizmy zmodyfikowane genetycznie, produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, środki ochrony roślin, sprzęt wykorzystywany przez konsumentów do przemieszczania się lub podróży, w przypadku gdy jest on obsługiwany bezpośrednio przez usługodawcę w ramach usługi transportowej świadczonej konsumentom i nie jest obsługiwany przez samych konsumentów, statki powietrzne, antyki, produkty wymagające naprawy lub odnowienia przed użyciem, o ile posiadają wyraźne oznaczenie, że wymagają naprawy lub odnowienia przed użyciem.

Art. 3 zawiera słownik pojęć, którymi posługuje się ustawa. Część pojęć odpowiada terminom definiowanym na gruncie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jednak zmienia się sposób ich rozumienia. Przykładowo obecnie pojęcie producenta obejmuje łącznie wytwórcę (producenta) i importera, natomiast w projektowanej ustawie importer stanowi osobny byt prawny, dla którego ustanowiono odrębne obowiązki związane z obrotem produktem i zapewnieniem jego bezpieczeństwa. Definicje pojęć użytych w projektowanej ustawie, z wyjątkiem pojęcia „sprzedaży na odległość”, bezpośrednio odsyłają do odpowiednich definicji rozporządzenia 2023/988, a w pojedynczych przypadkach do rozporządzenia 2019/1020 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.).

Art. 4 określa, że instrukcje oraz informacje dotyczące bezpieczeństwa produktu powinny być sporządzane i komunikowane w języku polskim. W tym zakresie przepis służy realizacji przepisów art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988. Rozporządzenie 2023/988 pozostawia państwom członkowskim, w których dany produkt jest udostępniany, wskazanie języka, w jakim podmioty gospodarcze wykonują obowiązki określone w przywołanych przepisach.

Art. 5 utrzymał obowiązek nałożony na Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w art. 6 ust. 4 obecnie obowiązującej ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów do ogłaszania dwa razy w roku numerów i tytułów Polskich Norm będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. W przeciwieństwie do prawodawstwa zharmonizowanego, w którym dla danego rodzaju produktu określa się

zasadnicze wymagania, jakie produkt musi spełniać, a w normach tylko doprecyzowuje się sposób dochodzenia do zgodności, w obszarze ogólnego bezpieczeństwa określone są jedynie ogólne wymagania, jakie organ powinien brać pod uwagę, oceniając bezpieczeństwo danej kategorii produktu. Wykaz aktualnych norm stosowanych w obszarze ogólnego bezpieczeństwa należy podawać do publicznej wiadomości analogicznie jak w przypadku harmonizacji. Dzięki temu podmioty gospodarcze odpowiedzialne za bezpieczeństwo produktu mogą weryfikować aktualność stosowanych norm i wykazywać spełnienie ogólnych wymagań bezpieczeństwa przez ich produkt.

Rozdział 2 – Nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów

Oddział 1 Przepisy ogólne (art. 6–21)

Projektowany oddział określa organizację nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów, a także zadania i uprawnienia przysługujące tworzącym go organom. Organami nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2023/988 są: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej, tym samym zostanie utrzymany obowiązujący obecnie system organów, natomiast poszerzone zostaną ich kompetencje. Prezes UOKiK dodatkowo będzie pełnił funkcję jednolitego urzędu łącznikowego w obszarze nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów oraz funkcję pojedynczego krajowego punktu kontaktowego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate.

Do zadań Prezesa UOKiK na gruncie projektowanej ustawy należy:

- okresowe monitorowanie oraz ocena skuteczności kontroli spełniania przez produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa, z uwzględnieniem rodzajów kontrolowanych produktów i badanych ryzyk (art. 7),
- sporządzanie krajowej strategii nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów (art. 9),
- rozpatrywanie i składanie wniosków o udzielenie/uzyskanie informacji oraz wniosków o podjęcie środków egzekwowania, o których mowa odpowiednio w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów (art. 12),
- dokonywanie zgłoszeń i powiadomień, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/988 oraz art. 19 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate (art. 13 ust. 2),
- prowadzenie akcji sprawdzających, o których mowa w art. 32 rozporządzenia 2023/988 (art. 14),

- prowadzenie postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów,
- prowadzenie postępowania wobec dostawców internetowych platform handlowych, których przedmiotem jest usunięcie treści dotyczących produktów z interfejsu online oraz zamieszczenie na interfejsie określonego ostrzeżenia, jeżeli podmiot gospodarczy udostępniający produkt online nie realizuje adresowanej do niego decyzji,
- prowadzenie postępowania wobec dostawców usług społeczeństwa informacyjnego, które ma na celu nieodpłatne ograniczenie podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online, jeżeli podmiot gospodarczy udostępniający produkt online nie realizuje adresowanej do niego decyzji,
- wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych za naruszenie przepisów rozporządzenia 2023/988 i projektowanej ustawy.

Natomiast kompetencjami fakultatywnymi Prezesa UOKiK są:

- uczestniczenie we wzajemnych ocenach, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów (art. 11),
- wspieranie dobrowolnych protokołów ustaleń, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2023/988, z dostawcami internetowych platform handlowych oraz z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze, poprzez zawieranie porozumień w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów (art. 15),
- prawo wystąpienia – bez wszczynania postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu – do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 (art. 16).

Z kolei do uprawnień wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej należy:

- możliwość uczestniczenia we wzajemnych ocenach, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów (art. 11),
- prawo wystąpienia – bez wszczynania kontroli – do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 (art. 16),
- prowadzenie kontroli, w tym kontroli zdalnych z możliwością dokonywania zakupu kontrolnego,
- wymierzanie administracyjnych kar pieniężnych w związku z prowadzonymi działaniami,

- współpraca z Prezesem UOKiK przy sporządzaniu krajowej strategii nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów,
- bieżąca współpraca z organami celnymi.

Art. 8 wyznacza Prezesa UOKiK do pełnienia funkcji jednolitego urzędu łącznikowego w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, co realizuje art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020. W tym kontekście należy podkreślić, że obszar ogólnego bezpieczeństwa produktów nie jest objęty zakresem działania jednolitego urzędu łącznikowego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568), jak również nie jest objęty zakresem krajowej strategii nadzoru rynku, o której mowa w art. 59a ust. 2 tej ustawy. Determinuje to odmienny zakres przedmiotowy oraz konieczność odrębnego wyznaczenia przedstawiciela państwa członkowskiego do składu Sieci ds. Bezpieczeństwa Produktów i Komitetu Bezpieczeństwa Produktów²⁾. Przywołane przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowią realizację rozporządzenia 2019/1020, nie zaś rozporządzenia 2023/988.

Art. 9 realizuje obowiązek wynikający z art. 13 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Przepis ten nakłada na Prezesa UOKiK obowiązek sporządzania okresowo krajowej strategii w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, obejmującej czteroletni okres działalności organów, na podstawie wkładów otrzymanych od wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej oraz organów celnych. Pierwsza strategia zostanie opracowana w ciągu 12 miesięcy od wejścia w życie projektowanej ustawy. Okres 12 miesięcy wynika z zastosowania w drodze analogii art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, który stanowi, że każde państwo członkowskie sporządza pierwszą strategię nadzoru rynku do dnia 16 lipca 2022 r., czyli rok od rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia. Art. 23 rozporządzenia 2023/988 w zakresie krajowej strategii nadzoru rynku odsyła natomiast do stosowania rozporządzenia 2019/1020. Krajowa strategia ma promować spójne, kompleksowe i zintegrowane podejście do nadzoru rynku i egzekwowania przepisów w obszarze niezharmonizowanym na terytorium Polski. Warto przy tym podkreślić, że krajowa strategia nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów będzie stanowiła odrębny dokument w stosunku do krajowej strategii nadzoru rynku obowiązującej w obszarze

²⁾ Również odrębna dyrekcja generalna w ramach Komisji Europejskiej odpowiada za ogólne bezpieczeństwo produktów – Dyrekcja Generalna ds. Sprawiedliwości i Konsumentów (DG JUST). Natomiast za kwestie nadzoru rynku w obszarze zharmonizowanym – Dyrekcja Generalna ds. Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Przedsiębiorczości i MŚP (DG GROW).

zharmonizowanym na podstawie przepisów rozporządzenia 2019/1020 i ustawy realizującej to rozporządzenie (obecnie jest to ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku).

Na podstawie art. 10 minister właściwy do spraw gospodarki będzie przekazywał podmiotom gospodarczym szczegółowe informacje w przedmiocie wykonania rozporządzenia 2023/988, w tym informacje na temat przepisów krajowych dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów, co realizuje art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2023/988. Minister właściwy do spraw gospodarki będzie udzielał tych informacji za pośrednictwem Punktu Kontaktowego do spraw Produktów, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia 2019/515.

Art. 11 służy realizacji art. 12 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Przepis ten nadaje Prezesowi UOKiK i wojewódzkim inspektorom Inspekcji Handlowej kompetencję do uczestniczenia we wzajemnych ocenach, które są organizowane dla organów nadzoru rynku państw członkowskich UE w celu zwiększenia spójności działań.

Przepisy art. 12–14 służą zapewnieniu współpracy z organami państw członkowskich UE oraz z Komisją Europejską. Dla unijnego rynku produktów kluczowe znaczenie ma skuteczna współpraca między organami nadzoru rynku państw członkowskich, szczególnie w związku z udostępnianiem produktów kanałami elektronicznymi. Organy te powinny działać w dobrej wierze i, co do zasady, przyjmować wnioski o wzajemną pomoc. W przypadku wniosków o wzajemną pomoc jednolite urzędy łącznikowe powinny udzielać wszelkiego wsparcia w celu skutecznego eliminowania niebezpiecznych produktów z rynku UE.

Art. 12 realizuje w krajowym porządku prawnym art. 22 i art. 23 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, które to przepisy regulują procedurę wzajemnej pomocy administracyjnej (zasady przekazywania i rozpatrywania wniosków o udzielenie/uzyskanie informacji oraz wniosków o podjęcie środków egzekwowania). Komunikacja i przekazywanie tych wniosków odbywa się za pomocą systemu ICSMS, co wynika z art. 24 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020. W celu rozpatrzenia tych wniosków Prezes UOKiK może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przekazanie informacji lub o przeprowadzenie kontroli, a także może przeprowadzić postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Prezes UOKiK jest również uprawniony do składania wniosków o uzyskanie informacji oraz wniosków o podjęcie środków egzekwowania do organów nadzoru rynku innych państw członkowskich. Natomiast WIIH może zwrócić się do Prezesa UOKiK o złożenie takiego wniosku, przedstawiając informacje oraz dokumenty

uzasadniające jego złożenie. Prezes UOKiK będzie korzystał z tych uprawnień w zależności od okoliczności danej sprawy i przedmiotu wniosku o wzajemną pomoc.

Art. 13 wyznacza Prezesa UOKiK do pełnienia funkcji pojedynczego punktu kontaktowego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate. Komunikacja między organami nadzoru rynku oraz KE odbywa się również z wykorzystaniem systemu Safety Gate (system tożsamy z systemem RAPEX wskazanym w rozporządzeniu 2019/1020). Wymiana informacji i danych dotyczących produktów, w odniesieniu do których stwierdzono występowanie ryzyka, powinna być skuteczna i szybka, co wymaga ustanowienia pojedynczego punktu kontaktowego (szczególnie ważne jest to w państwach, w których więcej niż jeden organ realizuje zadania organu właściwego w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów). Uprawnienia organu w zakresie wymiany informacji stanowią realizację art. 25 ust. 2 i art. 26 rozporządzenia 2023/988 oraz art. 19 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Art. 14 służy realizacji art. 32 rozporządzenia 2023/988. Poza wymianą informacji oraz udzielaniem wzajemnej pomocy organy państw członkowskich prowadzą jednoczesne skoordynowane działania kontrolne (zwane „akcjami sprawdzającymi”) w odniesieniu do poszczególnych produktów lub kategorii produktów w celu sprawdzenia zgodności z wymogami rozporządzenia 2023/988. Akcje te są często koordynowane przez Komisję Europejską i obejmują produkty lub ich kategorie bez względu na sposób ich udostępniania (stacjonarnie oraz za pośrednictwem Internetu). Działania te powinny być prowadzone zwłaszcza w przypadku produktów, co do których tendencje rynkowe, skargi konsumentów lub inne przesłanki wskazują na stwarzanie poważnego ryzyka. W celu realizacji tego zadania Prezesowi UOKiK nadano uprawnienie do zwrócenia się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli.

Na podstawie art. 15 Prezes UOKiK uzyskuje kompetencję do zawierania porozumień, mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa produktów, z dostawcami internetowych platform handlowych oraz z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze. Realizuje to uprawnienie wynikające z art. 38 rozporządzenia 2023/988. Należy podkreślić, że jest to kompetencja fakultatywna. W związku ze wzrastającym udziałem sprzedaży online szczególne znaczenie mogą mieć porozumienia zawierane z dostawcami internetowych platform handlowych. Natomiast w ocenie Prezesa UOKiK nie jest właściwe podpisywanie porozumień z konkretnymi podmiotami gospodarczymi, gdyż mogłoby to prowadzić do konfliktu interesów i zaburzenia konkurencji. Szczególnie w przypadku gdy

podmiot gospodarczy jest, był lub może być stroną postępowań prowadzonych przez Prezesa UOKiK. W takich przypadkach Prezes UOKiK ma uprawnienia władcze, w związku z czym nie jest zasadne, aby organ zawierał dobrowolne porozumienie z takim podmiotem. Przewiduje się natomiast możliwość zawierania porozumień z organizacjami reprezentującymi podmioty gospodarcze oraz konsumentów, ponieważ reprezentują one zbiorowe interesy danej grupy podmiotów.

Projektowana ustawa w art. 16 przewiduje nowy instrument dla Prezesa UOKiK i wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, tzw. „wystąpienie miękkie”. Przedmiotowe uprawnienie pozwoli organom na zwrócenie się do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego o udzielenie informacji i wyjaśnień w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu, bez konieczności uruchamiania całego aparatu administracyjnego (tj. wszczynania postępowania lub kontroli). W ramach wystąpienia miękkiego podmiot gospodarczy będzie mógł dobrowolnie udzielać informacji związanych z oceną zgodności produktu z wymaganiami bezpieczeństwa. Instrument ten będzie stosowany przez organ np. w celu uzyskania dokumentacji, proporcjonalnie do okoliczności sprawy. Jednocześnie w przypadku braku reakcji ze strony podmiotu organ będzie mógł wszcząć kontrolę lub postępowanie na zasadach ogólnych. Wezwanie miękkie ma na celu umożliwienie elastycznego działania organu, usprawnienie procedury pozyskiwania wyjaśnień i dokumentów oraz skrócenie czasu rozpatrzenia sprawy, a także wyjście naprzeciw oczekiwaniom podmiotów gospodarczych. Przy tym uprawnienie to może służyć pozyskaniu przez organ informacji wskazanych w art. 14 ust. 4 lit. a–c rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Art. 17 przewiduje procedurę zgłoszenia zawiadomienia do Prezesa UOKiK i w tym zakresie realizuje przepis art. 33 ust. 4 rozporządzenia 2023/988, który zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia konsumentom i innym zainteresowanym stronom możliwości zgłaszania właściwym organom skarg dotyczących bezpieczeństwa produktu. Skargi są ważne z punktu widzenia podnoszenia świadomości organów odnośnie do bezpieczeństwa i skuteczności działań kontrolnych dotyczących produktów niebezpiecznych. Państwa członkowskie powinny zatem umożliwić konsumentom i innym zainteresowanym stronom, takim jak stowarzyszenia konsumenckie i podmioty gospodarcze, składanie takich skarg (motyw 82 rozporządzenia 2023/988). Przedmiotem zawiadomienia uregulowanego w art. 17 może być kwestia nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych

konsumantom w przypadku odzyskania produktu. Projektowany przepis określa również zakres informacji, które powinny się znaleźć w zawiadomieniu. Należy zaznaczyć, że są to minimalne wymogi, które pozwolą organowi podjąć właściwe działania oraz udzielić informacji o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem. Kolejną gwarancją zabezpieczenia praw konsumenta jest regulacja art. 17 ust. 5, zgodnie z którą dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie oraz treść zawiadomienia nie podlegają ujawnieniu (w przypadku przekazania zawiadomienia do WIIH dane te zostaną zanonimizowane). Informacje zawarte w zawiadomieniu mogą stanowić dla Prezesa UOKiK podstawę do zwrócenia się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli oraz do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego z tzw. „wystąpieniem miękkim”.

Art. 18 znajdzie zastosowanie, w przypadku gdy Komisja Europejska – w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 – stwierdzi, że dane produkty, kategorie lub grupy produktów stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa. W niektórych przypadkach konieczne jest na poziomie Unii Europejskiej zajęcie się poważnym ryzykiem, którego nie można w zadowalającym stopniu zneutralizować za pomocą środków podjętych wyłącznie przez zainteresowane państwo członkowskie. W szczególności może to dotyczyć przypadku nowego ryzyka lub ryzyka mającego wpływ na konsumentów szczególnie podatnych na zagrożenia. Z tego powodu Komisja Europejska uzyskała uprawnienie do przyjmowania w drodze aktów wykonawczych odpowiednich środków, działając z własnej inicjatywy albo na wniosek państw członkowskich. Środki takie powinny być dostosowane do powagi i pilności sytuacji. Natomiast państwa członkowskie obowiązane są podejmować odpowiednie środki egzekwowania niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonania tych aktów wykonawczych. Wobec tego projektowany przepis przewiduje w ust. 1, że jeżeli KE – działając na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 – stwierdzi, że produkt, kategoria lub grupa produktów stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa, uznaje się, że taki produkt, kategoria lub grupa produktów są produktami niebezpiecznymi. Na podstawie ust. 2 podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 oraz wprowadzone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 3 projektowanej ustawy zostały zrealizowane. Z kolei w ust. 3 przewiduje się delegację ustawową dla Rady Ministrów do wydania rozporządzenia, w którym Rada Ministrów wprowadzi środki egzekwowania niezbędne do

zapewnienia skutecznego wykonania środków przyjętych w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988. W takim przypadku konieczne może być powszechne, a nie indywidualne (w formie decyzji), określenie środków egzekwowania, jakie powinny zostać zastosowane, oraz zobowiązanie podmiotów gospodarczych do wykazania podjęcia skutecznych działań naprawczych (środkami egzekwowania mogą być w szczególności środki określone w art. 48 ust. 1 projektowanej ustawy). Ponadto rozporządzenie może określić sposób, w jaki podmioty gospodarcze wykażą, że środki te zostały zrealizowane, w szczególności przez poddanie produktów badaniom, przechowywanie lub udostępnianie dokumentacji potwierdzającej zrealizowanie wprowadzonego w drodze rozporządzenia środka. Przy wyborze określonych środków egzekwowania oraz przy określeniu sposobu, w jaki podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że wprowadzone środki lub środki przyjęte przez Komisję Europejską zostały zrealizowane, Rada Ministrów będzie się kierowała zakresem i rodzajem stwarzanych przez produkt, kategorię lub grupę produktów ryzyk oraz rodzajem produktów, wobec których wprowadzony środek lub środek przyjęty przez Komisję Europejską będzie zastosowany, oraz rodzajem środków, które podmioty gospodarcze są obowiązane zrealizować i których wypełnienie są obowiązane wykazać.

Zgodnie z art. 19 organy celne w zakresie niezbędnym do realizowania działań w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów – tj. dotyczącym produktów objętych wymaganiami prawodawstwa niezharmonizowanego, dla których prawo UE nie zawiera przepisów szczególnych regulujących wymagania w zakresie bezpieczeństwa, w odróżnieniu od produktów podlegających prawodawstwu zharmonizowanemu, dla których prawo UE określa jednolite wymagania dotyczące bezpieczeństwa – współpracują z organami nadzoru rynku i udostępniają na ich wniosek dane dotyczące podmiotów gospodarczych dokonujących przywozu produktów z państw trzecich, w tym informacje objęte tajemnicą celną. Jedną ze skuteczniejszych i najszybszych form eliminowania produktów sprowadzanych z krajów trzecich, a stwarzających ryzyko dla bezpieczeństwa i zdrowia konsumentów, jest zatrzymywanie ich przez funkcjonariuszy organów celnych przed dopuszczeniem do obrotu. Do prowadzonej współpracy znajdują zastosowanie przepisy rozdziału VII rozporządzenia 2019/1020 – „Produkty wprowadzane na rynek Unii”, które określają procedurę przepływu informacji, kryteria zawieszenia dopuszczenia produktów do obrotu na terenie Unii Europejskiej oraz środki stosowane w związku z wykryciem produktów niespełniających wymagań ogólnego bezpieczeństwa. Pozwoli to na realizację jednego z celów rozporządzenia

2023/988, jakim jest ujednolicenie procedur stosowanych przez organy nadzoru rynku w obszarze zharmonizowanym i niezharmonizowanym.

Art. 20 utrzymuje funkcjonujący obecnie, na podstawie art. 32 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich (zwany dalej „systemem monitorowania”). Przy tym całość regulacji systemu monitorowania została przewidziana w przepisach ustawy, ponieważ przepisy zawarte w obecnie obowiązującym rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobu działania krajowego systemu monitorowania wypadków konsumenckich stanowią zasadniczo materię ustawową. System monitorowania jest prowadzony i finansowany przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Administratorem danych zawartych w systemie monitorowania jest minister właściwy do spraw zdrowia, natomiast administratorem systemu monitorowania zapewniającym obsługę systemu jest jednostka podległa temu ministrowi właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia, która również udostępnia system teleinformatyczny, z wykorzystaniem którego prowadzony jest system monitorowania. Zadaniem systemu monitorowania jest gromadzenie informacji dotyczących wypadków konsumenckich, w szczególności danych o okolicznościach wypadków i ich skutkach zdrowotnych oraz o produktach mających związek z wypadkami. Dane te są zbierane przez wybrane podmioty lecznicze, z którymi minister właściwy do spraw zdrowia podpisze umowę. Administrator systemu monitorowania wskazuje ministrowi właściwemu do spraw zdrowia podmioty, które spełniają warunki do zbierania danych w systemie monitorowania. Muszą to być podmioty, które wykonują działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne i posiadają umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie leczenia szpitalnego oraz udzielają świadczeń opieki zdrowotnej, których liczba i charakter zwiększa prawdopodobieństwo zgłoszenia wypadków konsumenckich. Spośród wskazanych przez administratora systemu podmiotów minister właściwy do spraw zdrowia wybiera podmioty, z którymi zawrze umowę na zbieranie danych w systemie monitorowania. Minister do spraw zdrowia, wybierając podmiot, z którym podpisze umowę, kieruje się potrzebą zapewnienia równomiernego rozmieszczenia podmiotów, a także posiadaniem przez te podmioty personelu przeszkolonego w zakresie identyfikacji i dokumentowania wypadków konsumenckich oraz mającego doświadczenie w tym zakresie, tak aby zapewnić, że gromadzone w systemie monitorowania dane będą jak najlepszej jakości. Z dotychczasowego doświadczenia oraz z kalkulacji przyszłych kosztów wynika, że wartość zawieranych umów z podmiotami leczniczymi nie przekroczy progów, które spowodowałyby konieczność zastosowania reżimu

przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych. Gdyby natomiast do takiego przekroczenia doszło, będzie zastosowany odpowiedni tryb przewidziany w tej ustawie.

Za zbieranie danych w systemie monitorowania podmiotom, z którymi minister właściwy do spraw zdrowia podpisze umowę, będzie przysługiwało wynagrodzenie. Wynagrodzenie to będzie obejmowało 2 składniki: koszty osobowe i koszty administracyjno-gospodarcze. Wysokość tych kosztów będzie oparta o kalkulację ww. kosztów.

Administrator systemu monitorowania sporządza raz na kwartał opracowanie zbiorcze danych o wypadkach konsumenckich i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zdrowia. Natomiast roczny zbiorczy raport na temat wypadków konsumenckich administrator systemu monitorowania składa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Prezesowi UOKiK, który może go wykorzystywać podczas prowadzenia analizy ryzyka (art. 11 ust. 3 lit. e rozporządzenia 2019/1020).

Zgodnie z art. 21 treść decyzji wydawanych na podstawie ustawy przez Prezesa UOKiK, a zatem decyzji z obszaru ogólnego bezpieczeństwa produktów, będzie publikowana na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zaznaczyć należy, że na podstawie tego przepisu publikowane będą tylko decyzje wydawane przez Prezesa UOKiK, ponieważ podstawę do publikowania decyzji WIIH stanowi art. 11a ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229). Wraz z opublikowaniem decyzji będzie podana informacja, czy decyzja jest prawomocna. Dostęp opinii publicznej do treści decyzji spełnia cel informacyjny i edukacyjny. Publikacja decyzji Prezesa UOKiK stanowi realizację art. 33 ust. 1 rozporządzenia 988/2023 dotyczącego udostępniania opinii publicznej informacji na temat identyfikacji produktu, charakteru ryzyka i środków podjętych wobec produktu niebezpiecznego. Jawność decyzji wydawanych przez Prezesa UOKiK zapewnia właściwą realizację tego obowiązku.

Oddział 2 Postępowanie kontrolne (art. 22–29)

Organem kontroli w obszarze ogólnego bezpieczeństwa pozostanie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, z tym że projekt ustawy rozszerzy jego kompetencje. Organ ten zasadniczo działa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, w której określono również sposób prowadzenia kontroli. Z tego względu projektowana ustawa nie reguluje wyczerpująco postępowania kontrolnego, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej. Natomiast projektowana ustawa przewiduje

dodatkowe uprawnienia dla organu kontroli oraz modyfikuje regulacje, które wymagają odmiennego podejścia z uwagi na specyfikę obszaru ogólnego bezpieczeństwa produktów. Nadanie uprawnień kontrolnych organom, zarówno do kontroli prowadzonych stacjonarnie, jak i zdalnie (w środowisku cyfrowym), realizuje art. 14 ust. 1 i ust. 4 lit. d rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Natomiast uzupełnieniem podstawowych uprawnień do prowadzenia kontroli, bez względu na kanał dystrybucji, są uprawnienia organu do pozyskiwania próbek produktu nieodpłatnie w trakcie kontroli stacjonarnej oraz żądanie nieodpłatnego dostarczenia produktu przez kontrolowanego udostępniającego produkt do sprzedaży na odległość, a także zakup kontrolny produktu oferowanego do sprzedaży na odległość, stanowiące realizację art. 14 ust. 4 lit. j rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Podstawowym celem tych przepisów jest poprawa poziomu bezpieczeństwa produktów znajdujących się w obrocie na rynku wewnętrznym, bez względu na kanał, którym te produkty są udostępniane (por. motyw 39 rozporządzenia 2023/988 – „Konieczne jest zatem zapewnienie, aby organy nadzoru rynku dysponowały odpowiednimi uprawnieniami i środkami w zakresie skutecznego zwalczania sprzedaży produktów niebezpiecznych przez Internet.”).

Zgodnie z art. 22 kontrole prowadzi wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej u podmiotów gospodarczych, zwanych dalej „kontrolowanymi”. Przy czym mogą to być kontrole planowe lub doraźne. Należy zaznaczyć, że definicja „podmiotu gospodarczego” w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2023/988 jest szeroka i obejmuje wszystkie formy działalności związane z obrotem produktami: producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji zamówień lub każdą inną osobę fizyczną lub prawną podlegającą obowiązkom związanym z wytwarzaniem produktów lub udostępnianiem ich na rynku zgodnie z rozporządzeniem 2023/988. Zatem kontroli będą podlegać wszystkie podmioty odpowiedzialne za ogólne bezpieczeństwo produktów w całym łańcuchu dostaw.

Art. 22 określa, że WIIH prowadzi kontrole planowe albo doraźne z urzędu bądź na wniosek Prezesa UOKiK, w przypadku gdy organy te uznają zasadność ich wszczęcia na podstawie analizy ryzyka, uwzględniającej czynniki, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, oraz biorąc pod uwagę postanowienia krajowej strategii nadzoru rynku. Przy tym w przypadku kontroli planowych analiza ryzyka stanowi treść analizy prawdopodobieństwa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.). Dzięki tej regulacji organ nie będzie musiał przygotowywać dwóch dokumentów mających *de facto* ten sam charakter, gdyż w treści analizy

prawdopodobieństwa uwzględni czynniki, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020. Kontrole są prowadzone na wniosek Prezesa UOKiK lub z urzędu (np. w tym w związku z informacjami przekazywanymi za pomocą unijnych systemów wymiany informacji Safety Gate, ICSMS oraz innymi wiarygodnymi informacjami i sygnałami). Wszczęcie kontroli będzie następować bez zawiadomienia, w oparciu o wyłączenie zawarte w art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, przewidziane dla kontroli prowadzonych na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa UE. Należy przy tym zaznaczyć, że zgodnie z art. 22 ust. 4 przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców znajdują zastosowanie do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie.

Art. 23 uzupełnia uprawnienia organu kontroli przewidziane w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, w związku ze specyfiką kontroli w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Zostały one rozszerzone o kompetencje wynikające z art. 14 ust. 4 lit. a–c rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, tj.:

- żądania przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim taki dostęp jest niezbędny do dokonania tej oceny, w każdej formie lub formie i niezależnie od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane,
- żądania przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla dokonania oceny, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988,
- żądania przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą produktu będącego przedmiotem kontroli,
- sprawdzenia bezpieczeństwa produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania.

Zebranie jak najpełniejszych informacji o produkcie w trakcie kontroli pozwala na dokonanie właściwej oceny w zakresie spełniania przez produkt ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Jednocześnie mogą wystąpić przypadki, gdy do kompleksowej oceny bezpieczeństwa produktu

konieczne będzie uzyskanie dokumentacji technicznej lub innych dokumentów będących w posiadaniu podmiotu odpowiedzialnego za produkt. Mogą także wystąpić przypadki, kiedy uzyskanie dodatkowej dokumentacji okaże się potrzebne w trakcie badań laboratoryjnych (np. sposób montażu, dane konieczne do uruchomienia produktu), w celu ustalenia zakresu tych badań. Ponadto ustalenie łańcucha dostaw, a więc podmiotów gospodarczych, które uczestniczyły w obrocie produktem, pozwala na skuteczne i szybkie wszczęcie postępowania wobec właściwego podmiotu odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktu. Należy zaznaczyć, że w celu ochrony zdrowia i życia konsumentów przed zagrożeniami powodowanymi przez produkt istotne jest jak najszybsze wszczęcie postępowania administracyjnego. Jednakże, aby to mogło nastąpić, musi zostać ustalony podmiot odpowiedzialny za bezpieczeństwo produktu (producent lub importer). Jest to o tyle istotne, że dany podmiot może podjąć działania tylko w stosunku do produktu, który on sam udostępniał. Jedynie producent albo importer mogą podjąć działania w odniesieniu do wszystkich sztuk produktu znajdujących się na rynku, dlatego te podmioty ponoszą pełną odpowiedzialność za produkt i stanowią pierwsze ogniwo w łańcuchu dostaw.

W art. 24 zostało przewidziane uprawnienie, również wynikające z art. 14 ust. 4 lit. a–c rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, dla organu kontroli do zwrócenia się do innego podmiotu gospodarczego niż kontrolowany o udostępnienie dokumentów będących w jego posiadaniu (np. kiedy podmiotem kontrolowanym jest dystrybutor, a dokumenty posiada importer wprowadzający produkt do obrotu), z uwagi na fakt, że nie zawsze podmiot kontrolowany posiada kompletną dokumentację dotyczącą produktu. Regulacja ta ma usprawnić pozyskiwanie szczegółowych informacji, danych i dowodów dotyczących kontrolowanego produktu. Uprawnienie to wzorowane jest na art. 71 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, a biorąc pod uwagę doświadczenie wynikające ze stosowania tej regulacji, zasadne jest umożliwienie korzystania z niego przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej również w trakcie kontroli prowadzonej w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jednocześnie pozwoli to na ujednolicenie zasad i procedur w obszarach zharmonizowanym i niezharmonizowanym, zgodnie z intencją unijnego prawodawcy.

Art. 25 wprowadza modyfikację w zakresie liczby zabezpieczanych próbek. Obowiązujący obecnie art. 18 ust. 1a ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów przewiduje, że w toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie trzy próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, druga stanowi próbkę kontrolną,

a trzecia rozjemczą. Mając na uwadze wieloletnie doświadczenie Prezesa UOKiK oraz odesłanie zawarte w art. 23 rozporządzenia 2023/988 do art. 14 ust. 4 lit. j rozporządzenia 2019/1020, który dotyczy uprawnienia do pozyskiwania próbek produktów, a także mając na celu zbliżenie rozwiązań funkcjonujących w obu systemach – nadzoru rynku i ogólnego bezpieczeństwa produktów – w projektowanej ustawie zrezygnowano z pobierania próbki rozjemczej. Tym samym również w obszarze ogólnego bezpieczeństwa będą pobierane dwie próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, a druga stanowi próbkę kontrolną. Jednocześnie wynik badania próbki kontrolnej będzie wynikiem rozstrzygającym w zakresie oceny bezpieczeństwa produktu. Przy tym prawo wystąpienia z wnioskiem o zbadanie próbki kontrolnej na etapie postępowania kontrolnego zostało ograniczone czasowo do 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli, co pozwoli na skrócenie postępowania kontrolnego i przyspieszenie rozpoczęcia postępowania administracyjnego przez Prezesa UOKiK.

W art. 26 ust. 1 określono treść protokołu kontroli, który powinien zawierać:

- nazwę (firmę) albo imię i nazwisko oraz siedzibę i adres kontrolowanego,
- imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej kontrolującego,
- numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach,
- określenie przedmiotu i zakresu kontroli,
- datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli,
- określenie miejsca i sposobu przeprowadzenia kontroli,
- opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli,
- wykaz protokołów sporządzonych w toku kontroli oraz wykaz innych załączników,
- miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli,
- pouczenie kontrolowanego o prawie zgłaszania uwag.

Art. 26 ust. 2 stanowi modyfikację w stosunku do art. 20 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej w zakresie podpisywania protokołu kontroli, ponieważ protokoły kontroli prowadzonej w obszarze ogólnego bezpieczeństwa będą podpisywane tylko przez inspektora przeprowadzającego kontrolę. Takie rozwiązanie pozwoli przyspieszyć kontrolę bez naruszania podstawowych praw podmiotu kontrolowanego, który będzie mógł zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub będzie mógł wnieść uwagi na piśmie w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu.

Na podstawie art. 26 ust. 3 zostaje wydłużony termin na wniesienie uwag do protokołu kontroli – z 7 dni przewidzianych na gruncie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji

Handlowej do 10 dni roboczych. Termin 10 dni roboczych wynika przy tym z art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, do którego odsyła art. 23 rozporządzenia 2023/988. Możliwość zgłoszenia uwag stanowi gwarancję praw przysługujących kontrolowanemu, nie może jednak negatywnie wpływać na szybkość działań, jakie powinien podejmować organ nadzoru rynku.

W art. 27, na podstawie wieloletniego doświadczenia w sprawach z zakresu systemu nadzoru rynku, wprowadzono w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów uprawnienie dla wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej do okresowego zakazania udostępniania na rynku produktu (na okres nie dłuższy niż 3 miesiące). Przepis ten stanowi realizację uprawnienia wynikającego z art. 19 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz jest zgodny z celem regulacji, jakim jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy równoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów (art. 1 rozporządzenia 2023/988). Jednocześnie rozporządzenie 2023/988 (art. 2 ust. 5) nakazuje organom nadzoru rynku kierowanie się podczas realizowanych działań „zasadą ostrożności”³⁾. Dodatkowo domniemanie zgodności z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa, określone w art. 7 rozporządzenia 2023/988, nie uniemożliwia organom nadzoru rynku podejmowania odpowiednich środków, w przypadku gdy istnieją dowody na to, że pomimo takiego domniemanie produkt jest produktem niebezpiecznym. Organ wyda przedmiotowy zakaz, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko oraz konieczne jest podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów. Zakaz ten, w przypadku wszczęcia postępowania, zostanie przedłużony przez Prezesa UOKiK do czasu zakończenia postępowania, jeżeli organ stwierdzi istnienie tych samych przesłanek, tj. uzasadnionych okoliczności wskazujących, że produkt stwarza poważne ryzyko oraz konieczności podjęcia natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów. Należy podkreślić, że przedłużenie dotyczy aspektu zarówno podmiotowego, jak i przedmiotowego, a więc pierwotny czasowy (maksymalnie 3 miesięczny) zakaz udostępniania zostaje przedłużony do czasu zakończenia postępowania i przedłużenie zakazu dotyczy tego samego podmiotu, na który zakaz był pierwotnie nałożony, czyli kontrolowanego, nawet jeżeli nie jest on stroną wszczętego postępowania. Mogą bowiem występować sytuacje, w których stroną postępowania będzie inny podmiot niż kontrolowany, i do czasu zakończenia postępowania z udziałem tej strony kontrolowany będzie miał zakaz udostępniania produktu. Regulacja taka ma zapobiec pozbyciu się zakwestionowanych

³⁾ <https://eur-lex.europa.eu/PL/legal-content/summary/the-precautionary-principle.html>

produktów przez kontrolowanego, a tym samym zabezpieczyć potencjalnych użytkowników przed zagrożeniem, jakie może powodować produkt będący przedmiotem kontroli i postępowania. Z tego względu zasadne jest nadanie przedmiotowym decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności z mocy ustawy. W tym miejscu należy wskazać, że w przypadku gdy kontrolowany nie będzie stroną postępowania, bo np. jest to dystrybutor, a stroną postępowania będzie np. producent, to aby zapobiec sytuacji udostępniania produktu przez stronę postępowania, art. 47 przewiduje możliwość nałożenia zakazu udostępniania produktu także na stronę postępowania. Szerzej o tym w dalszej części uzasadnienia.

Art. 28 i art. 29 określają, jakie działania podejmuje organ w zależności od ustaleń poczynionych podczas kontroli. Uprawnienia określone w art. 28 realizują częściowo, w zakresie dotyczącym określonych działań naprawczych, art. 16 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Zgodnie z art. 28, w przypadku gdy produkt nie został oznakowany zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wzywa kontrolowanego do usunięcia nieprawidłowości oraz przedstawienia dowodów potwierdzających ich usunięcie. W przypadku braku podjęcia działań przez kontrolowanego wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakazuje w formie decyzji usunięcie nieprawidłowości i wyznacza kontrolowanemu termin na przedstawienie dowodów potwierdzających zastosowanie się do żądania. Analogiczne rozwiązanie zostało przyjęte w stosunku do produktów, które mogą stwarzać ryzyko w określonych warunkach i z tego względu wymagają oznakowania odpowiednimi i zrozumiałe sformułowanymi ostrzeżeniami. Przy tym niefunkcjonalne byłoby określenie w projektowanej ustawie konkretnego terminu na usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości lub oznakowanie produktu w żądany sposób, ponieważ dzięki pozostawieniu w tym zakresie uznania administracyjnego, ograniczonego przesłankami, organ może dostosować ten termin do okoliczności sprawy. Organ, mając na względzie proporcjonalność stosowanych środków, będzie kierował się ustaleniami kontroli m.in. w zakresie liczby egzemplarzy produktu i liczby konsumentów oraz kontrahentów kontrolowanego, co obejmuje również możliwość nawiązania z nimi kontaktu i przebieg współpracy, a także potrzebą ochrony zdrowia i życia konsumentów przed ryzykami stwarzanymi przez produkty. Takie rozwiązanie ma na celu umożliwienie sprawnego usunięcia nieprawidłowości zidentyfikowanych w trakcie kontroli, bez konieczności wszczynania postępowania administracyjnego. Należy podkreślić, że to rozwiązanie jest dopuszczalne tylko w przypadku, gdy w trakcie kontroli ustalono nieprawidłowości o charakterze formalnym, tj. w zakresie oznakowania produktu

odpowiednimi informacjami, przy jednoczesnym spełnianiu przez produkt innych istotnych ogólnych wymagań bezpieczeństwa. Zaś w pozostałych przypadkach, tj. gdy istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub nie jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, stosownie do projektowanego art. 29 wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi UOKiK protokół kontroli wraz z aktami kontroli.

Oddział 3 Kontrola produktów oferowanych do sprzedaży na odległość (art. 30–39)

Projektowany oddział jest odpowiedzią na ewoluujące sposoby sprzedaży i upowszechnienie się handlu elektronicznego. Przepisy oddziału regulują prowadzenie kontroli w środowisku cyfrowym, znacząco różniącym się od uwarunkowań kontroli stacjonarnej.

Zgodnie z art. 30 ust. 1, kontrola w sposób zdalny może być przeprowadzona w odniesieniu do produktów oferowanych do sprzedaży na odległość. Pojęcie sprzedaży na odległość zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 15 projektu jako wprowadzanie do obrotu lub udostępnienie na rynku produktu w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem co najmniej jednego środka porozumiewania się na odległość. Przy tym, oprócz kontroli prowadzonej w pełni w sposób zdalny, dopuszcza się również tryb mieszany, w którym nie wszystkie czynności kontrolne będą dokonywane zdalnie. Regulacja uwzględnia, że może zaistnieć potrzeba przeprowadzenia niektórych czynności w siedzibie kontrolowanego albo w miejscu prowadzenia przez niego działalności. Zdalny tryb kontroli oznacza, że czynności kontrolne mogą być przeprowadzone za pośrednictwem operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 30 ust. 2 stanowi, że zgoda przedsiębiorcy, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana, w przypadku gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego oddziału. W tym zakresie przewiduje się wyłączenie obowiązku uzyskania zgody kontrolowanego na przeprowadzenie kontroli lub poszczególnych czynności kontrolnych w sposób zdalny. Podyktowane jest to tym, że kontrole na gruncie projektowanej ustawy są prowadzone bez zawiadomienia, co wynika z wyłączenia zawartego w art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. A konieczność uzyskania zgody na kontrolę zdalną w istocie wywoływałaby ten sam skutek co zawiadomienie o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Ponadto rozporządzenie 2019/1020, do którego odsyła rozporządzenie 2023/988 w zakresie uprawnień organów, przewiduje uprawnienie do przeprowadzenia niezapowiedzianych kontroli. Jednocześnie motyw 20

preambuły rozporządzenia 2023/988 stanowi, że „Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien obejmować także sprzedaż na odległość, w tym sprzedaż przez Internet. Sprzedaż przez Internet rośnie niezmiennie i konsekwentnie, powodując pojawianie się nowych modeli biznesowych, nowych wyzwań związanych z bezpieczeństwem produktów i nowych podmiotów na rynku, takich jak dostawcy internetowych platform handlowych.”. Należy zaznaczyć, że uprawnienie do prowadzenia kontroli w sposób zdalny będzie dotyczyło produktów oferowanych do sprzedaży na odległość, wobec których zastosowanie tego trybu znajduje szczególne uzasadnienie.

Art. 30 ust. 3 reguluje kwestie okazania kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej, co powinno nastąpić przed podjęciem czynności kontrolnych, z tym że w dalszych przepisach przewidziano wyjątek dla kontroli obejmującej dokonanie zakupu kontrolnego. Z art. 30 ust. 4 wynika z kolei, że upoważnienie i legitymację służbową okazuje się kontrolowanemu za pomocą środków komunikacji elektronicznej (np. w trakcie bezpośredniego połączenia z kontrolowanym z transmisją obrazu i dźwięku). Dopiero gdy co najmniej dwie próby nawiązania kontaktu z kontrolowanym za pomocą tych środków okażą się nieskuteczne albo wystąpią inne powody uniemożliwiające komunikację elektroniczną z kontrolowanym, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli należy doręczyć za pośrednictwem operatora pocztowego, wraz z informacją, że legitymacja zostanie okazana kontrolowanemu w siedzibie organu, jeżeli kontrolowany tego zażąda. W tym kontekście należy zauważyć, że nie jest zasadne doręczenie kopii legitymacji służbowej drogą pocztową czy jej skanu drogą elektroniczną, ze względu na charakter tego dokumentu i jego treść. Legitymacja może być jedynie okazana – albo w ramach komunikacji elektronicznej, albo stacjonarnie w siedzibie organu kontroli.

Art. 31 nadaje organowi kontroli uprawnienie do żądania nieodpłatnego dostarczenia produktu oferowanego do sprzedaży na odległość, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań. Jednocześnie przepis określa cel żądania, jakim jest ustalenie, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. W trybie kontroli zdalnej próbki produktu nie są pobierane przez inspektorów, ponieważ to kontrolowany przesyła produkt na żądanie organu, który może zakwalifikować produkt jako próbkę. W związku z tym projektowany art. 31 ust. 2 przewiduje, że na kontrolowanym spoczywa obowiązek odpowiedniego zabezpieczenia produktu na czas transportu, aby uniemożliwić zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu.

Na podstawie art. 32 organ uzyskuje uprawnienie do dokonania zakupu kontrolnego. Różnica między pozyskaniem produktu do badań w drodze żądania z art. 31 a pozyskaniem produktu w ramach zakupu kontrolnego polega przede wszystkim na braku świadomości kontrolowanego co do tożsamości nabywcy w trakcie realizacji zakupu kontrolnego. Wykorzystanie zakupu kontrolnego podyktowane jest potrzebą pozyskania przez organ produktu w takim samym stanie, w jakim byłby on przekazany konsumentowi. Zakup kontrolny powinien być w szczególności stosowany, jeżeli uzasadnia to znaczna liczba skarg na działanie podmiotu lub bezpieczeństwo udostępnianych przez niego produktów. Kompetencja do dokonania zakupu kontrolnego realizuje – wynikające z rozporządzenia 2023/988 w związku z rozporządzeniem 2019/1020 – uprawnienie do dokonania zakupu bez ujawniania tożsamości organu (art. 14 ust. 4 lit. j rozporządzenia 2019/1020). Projektowane rozwiązanie wzoruje się na przepisach regulujących zakup kontrolny w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1980). Jednakże w porównaniu do przywołanej ustawy przewiduje się możliwość prowadzenia kontroli produktów oferowanych do sprzedaży na odległość całkowicie w formie zdalnej, a nie jedynie w zakresie czynności dokonania zakupu kontrolnego. Takie rozwiązanie powinno przyspieszyć ocenę bezpieczeństwa produktu i jego potencjalne wyeliminowanie z obrotu.

Art. 33 w odniesieniu do kontroli obejmującej dokonanie zakupu kontrolnego modyfikuje moment okazania kontrolowanemu upoważnienia i legitymacji służbowej. Na etapie realizacji zakupu kontrolnego podmiot kontrolowany nie ma świadomości, że następuje to w toku kontroli. Tym samym art. 33 jako przepis szczególny wyłącza zastosowanie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej w zakresie wymogu okazania legitymacji służbowej oraz doręczenia upoważnienia przed rozpoczęciem kontroli. Istotą dokonania zakupu kontrolnego jest bowiem nabycie produktu bez ujawnienia tożsamości organu oraz pozyskanie produktu w takim stanie, w jakim byłby zaoferowany konsumentowi, w celu stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. W związku z tym podczas kontroli zdanej, która obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego, inspektorzy okazują kontrolowanemu upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymację służbową w terminie 7 dni od dnia:

- sporządzenia protokołu oględzin, jeżeli produkt nie zostanie zakwalifikowany jako próbka (np. dlatego że dostarczono produkt w stanie uniemożliwiającym prowadzenie badań albo dostarczono inny produkt), albo

- sporządzenia przez organ sprawozdania z badań organoleptycznych albo otrzymania przez organ sprawozdania z badań laboratoryjnych, jeżeli produkt zostanie zakwalifikowany jako próbka.

Jeżeli nie ma możliwości okazania upoważnienia i legitymacji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zastosowanie znajdzie art. 30 ust. 4.

Na etapie okazania upoważnienia i legitymacji – w przypadku kontroli obejmującej zakup kontrolny – organ jest w posiadaniu protokołu oględzin, a jeżeli produkt został zakwalifikowany jako próbka, także sprawozdania z badań organoleptycznych albo sprawozdania z badań laboratoryjnych. Wobec tego zasadne jest, aby równocześnie z okazaniem upoważnienia oraz legitymacji dokumenty te zostały doręczone kontrolowanemu, co stanowi przedmiot regulacji art. 33 ust. 4. Równoczesność oznacza w tym kontekście podjęcie działań przez organ, czyli że wraz z okazaniem upoważnienia oraz legitymacji organ powinien zainicjować czynność doręczenia sprawozdania z badań organoleptycznych albo sprawozdania z badań laboratoryjnych, a sam skutek doręczenia może nastąpić później (w zależności od formy dostarczenia i działań kontrolowanego w zakresie odbioru przesyłki).

Art. 34 uwzględnia specyfikę zakupu kontrolnego, w ramach którego niezbędne jest ukrycie tożsamości organu. Inspektorowi dokonującemu zakupu anonimowość zapewni uprawnienie do posłużenia się innym niż rzeczywiste imieniem i nazwiskiem oraz adresem zamieszkania, a także innym niż służbowy adresem mailowym, którego login nie ujawnia tożsamości inspektora. Dane te będą losowo wybierane z bazy prowadzonej w tym celu przez organ.

Zgodnie z art. 35, z uwagi na specyfikę zakupu kontrolnego, czynności kontrolne będą nie tylko pisemnie protokolowane, ale również utrwalane za pośrednictwem urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk. Z takiej rejestracji musi wynikać ponad wszelką wątpliwość kto, przy użyciu których danych oraz w jaki sposób dokonał zakupu kontrolnego, co obejmuje również identyfikację danych kontrolowanego oraz nabywanego produktu. Samo rejestrowanie obrazu i dźwięku nie ogranicza się jedynie do momentu nabycia produktu, ale obejmuje również odbiór przesyłki i sprawdzenie jej zawartości. Ponadto art. 35 określa zakres danych, które gromadzi się w celu identyfikacji kontrolowanego, a także przewiduje, że utrwalony obraz lub dźwięk stanowią załącznik do protokołu kontroli.

Płatności za zakup kontrolny będą dokonywane z wykorzystaniem służbowych kart płatniczych. Regulacje w tym zakresie zostaną określone przez właściwych wojewodów

w formie zarządzeń wydanych na podstawie art. 175 ust. 3 ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.).

Art. 36 reguluje sposób postępowania z produktem pozyskanym w toku kontroli zdalnej, a więc zarówno w przypadku zwrócenia się do kontrolowanego z żądaniem dostarczenia produktu w trybie art. 31, jak i w ramach zakupu kontrolnego. W pierwszej kolejności taki produkt należy poddać oględzinom. Mają one na celu ustalenie przez organ, czy został mu dostarczony właściwy produkt, tj. produkt odpowiadający treści żądania z art. 31 ust. 1 albo produkt zamówiony w ramach zakupu kontrolnego. Ponadto podczas oględzin organ ocenia, czy stan produktu umożliwia poddanie go badaniom organoleptycznym lub badaniom laboratoryjnym. Jeżeli organ otrzymał produkt spełniający ww. warunki, wówczas kwalifikuje produkt jako próbkę. W przeciwnym wypadku organ nie kwalifikuje produktu jako próbki, a następnie ponownie zwraca się do kontrolowanego z żądaniem dostarczenia produktu w trybie art. 31 ust. 1 albo kończy kontrolę, jeżeli produkt został pozyskany w ramach zakupu kontrolnego. W trybie kontroli zdalnej zastosowania nie znajduje art. 25, co znaczy, że nie przewiduje się badania próbki kontrolnej. Wynika to ze specyfiki kontroli zdalnej, podczas której organ nie wykonuje czynności pobrania i zabezpieczenia próbki. A tylko pobranie i zabezpieczenie próbki przez organ pozwala na upewnienie się co do tego, że próbka kontrolna dokładnie odpowiada próbce podstawowej. W tym kontekście znaczenie ma na przykład to, czy próbka podstawowa i kontrolna zostały pobrane z tej samej partii danego produktu i czy były przechowywane w ten sam sposób. Z oględzin produktu i kwalifikacji próbki produktu sporządza się protokół oględzin, a jego elementy określono wyczerpująco w ust. 4, w związku z czym nie ma potrzeby wprowadzenia delegacji ustawowej dla Rady Ministrów do określenia wzoru tego dokumentu. Jest to spójne z rozwiązaniem zastosowanym w przypadku protokołu kontroli, którego wzór również nie zostanie określony w akcie wykonawczym.

W protokole stwierdza się fakt zakwalifikowania bądź niezakwalifikowania otrzymanego produktu jako próbki. Protokół oględzin sporządzany w toku kontroli zdalnej jest zatem odpowiednikiem protokołu pobrania próbki na gruncie kontroli stacjonarnej. Organ poddaje próbkę produktu badaniom organoleptycznym albo zleca przeprowadzenie jej badań laboratoryjnych. Z tych czynności sporządzane są sprawozdania z badań.

Art. 37 uzupełnia treść upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny, jeżeli kontrola obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego. Upoważnienie to, poza elementami wskazanymi w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, powinno

zawierać również inne niż rzeczywiste imię i nazwisko, które inspektor wybiera losowo na potrzeby dokonania zakupu kontrolnego.

W art. 38 przewiduje się regulację dotyczącą zwrotu produktu zakupionego w ramach zakupu kontrolnego w celu odzyskania kosztów poniesionych z tego tytułu przez organ. Zasadne jest umożliwienie organowi zwrotu zakupionego produktu, ponieważ poza procedurą zakupu kontrolnego pobranie próbki/pozyskanie produktu do badań następuje bez kosztów po stronie organu. W przypadku gdy w ramach zakupu kontrolnego organ otrzymał produkt inny niż zamówiony lub stan produktu uniemożliwia poddanie go badaniom, organ nie kwalifikuje produktu jako próbki – w takim przypadku produkt bezwarunkowo podlega zwrotowi, ponieważ nie jest on poddawany badaniom. Natomiast w przypadku zakwalifikowania produktu jako próbki zwrot produktu jest uzależniony od stwierdzenia, czy po przeprowadzonych badaniach produkt nadaje się do użytku zgodnie z przeznaczeniem. Zwrot produktu następuje po zakończeniu kontroli, a jeżeli w związku z ustaleniami kontroli zostało wszczęte postępowanie – po zakończeniu postępowania. Projektowany przepis reguluje także zasady postępowania w przypadku odmowy przyjęcia zwracanego produktu. Na podstawie art. 38 ust. 3 podmiot gospodarczy jest obowiązany do przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt. Jeżeli podmiot gospodarczy odmówi przyjęcia zwracanego produktu, podlega on utylizacji albo może być przedmiotem nieodpłatnego przekazania lub darowizny. W przypadku utylizacji produktu podmiot gospodarczy ponosi jej koszty, jeżeli w postępowaniu stwierdzono, że produkt jest produktem niebezpiecznym, stwarza ryzyka albo jest niezgodny z przepisami (tj. została wydana decyzja, o której mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4). Natomiast jeżeli w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu (tj. wydanie rozstrzygnięcia byłoby bezzasadne) oraz w przypadkach, o których mowa w art. 49 pkt 1, 2 i 5, koszty utylizacji produktu są ponoszone z budżetu państwa. Kwota stanowiąca równowartość kosztów utylizacji produktu podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Ponadto, jeżeli podmiot gospodarczy nie uiszcza w terminie zwrotu zapłaty za zwracany produkt, równowartość kwoty zwrotu podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 38 ust. 7).

Art. 39 wskazuje przepisy oddziału II „postępowanie kontrolne”, które znajdują zastosowanie do kontroli zdalnej – te przepisy to art. 22–24 oraz art. 26–29.

Oddział 4 Postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu (art. 40–51)

Projektowany oddział reguluje zasady i tryb prowadzenia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Postępowanie to prowadzi Prezes UOKiK.

Art. 40 i art. 41, określając podstawy wszczęcia postępowania, realizują uprawnienie wynikające z art. 14 ust. 4 lit. f rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Art. 40 wyraża zasadniczą przesłankę wszczęcia postępowania powiązaną z wynikami kontroli. Postępowanie wszczyna się, w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynikają uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub nie jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Z kolei regulacja art. 41 uwzględnia inne dostępne informacje dotyczące bezpieczeństwa produktów, w tym uzyskane w ramach współpracy na forum UE, jako podstawę do prowadzenia postępowania. Zgodnie z art. 41 ust. 1 organ obowiązany jest wszcząć postępowanie, jeżeli z otrzymanego powiadomienia wynika, że organ nadzoru rynku państwa członkowskiego UE wydał decyzję o uznaniu produktu za niebezpieczny lub niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. Organ wyłącznie w oparciu o tę decyzję może stwierdzić, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988 i na tej podstawie rozstrzygnąć postępowanie. Skorzystanie z tego ułatwienia dowodowego, będącego wyrazem realizacji art. 29 rozporządzenia 2023/988, zależy od uznania organu. Mimo że państwa członkowskie stosują zbliżone procedury, może się zdarzyć się, że ocena ryzyka jednego państwa członkowskiego będzie odmienna od oceny dokonanej w innym państwie (np. w związku z odmiennym wynikiem badań laboratoryjnych lub zastosowanej do oceny normy). Na tę okoliczność w art. 29 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2023/988 została przewidziana procedura weryfikacji przyjętej oceny ryzyka z udziałem służb Komisji Europejskiej. W związku z tym w projektowanej ustawie przewidziano dla Prezesa UOKiK uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem o opinię do Komisji Europejskiej w sprawie rozbieżności w ocenie ryzyka (art. 41 ust. 3).

Natomiast fakultatywną przesłanką wszczęcia postępowania, na gruncie art. 41 ust. 4, są inne dostępne informacje, w szczególności powiadomienia przekazane przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego UE, z których wynika, że produkt może stwarzać ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników końcowych lub może być niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Powiadomienia, o których mowa powyżej, są przekazywane za pośrednictwem unijnych systemów wymiany informacji o produktach i działaniach podjętych przez właściwe organy – ICSMS lub Safety Gate. Możliwość wszczynania postępowań na ich podstawie stanowi wyraz

współpracy między państwami członkowskimi UE, a także jest wynikiem ujednolicenia procedur i zasad działania organów nadzoru rynku.

Ponadto w art. 40 ust. 2 i art. 41 ust. 5 uregulowano także kwestię wykorzystania dowodów w zależności od podstawy wszczęcia postępowania, tj.: protokołu kontroli i aktu kontroli, powiadomienia przekazanego przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego UE oraz wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych w tym państwie.

Art. 42 realizuje uprawnienia wynikające z art. 14 ust. 4 lit. a–c oraz j rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Art. 42 pkt 1 nadaje Prezesowi UOKiK uprawnienie do poddawania badaniom próbek produktów oraz powoływania biegłych. Art. 42 pkt 2 reguluje potrzebę uzyskania – również od podmiotu niebędącego stroną postępowania – informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym oraz zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. Wynika to ze specyfiki łańcucha dostaw w obszarze ogólnego bezpieczeństwa, w którym uczestniczy wiele podmiotów. Uprawnienia określone w art. 42 mogą być realizowane w toku prowadzonego postępowania lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia. Przedmiotowe uprawnienia stanowią wyraz realizowania w praktyce jednej z podstawowych zasad postępowania administracyjnego – zasady prawdy obiektywnej, wyrażonej w art. 7 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.), zwanej dalej „kpa”. Zobowiązuje ona organy do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, a to wyjaśnienie odbywa się poprzez możliwość poddania badaniom próbki kontrolnej, powołania biegłych, żądania dodatkowych informacji. Biorąc pod uwagę, że celem postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu jest ochrona prewencyjna konsumentów przed ryzykiem, jakie stwarza produkt, konieczne jest w trakcie postępowania ustalenie kwestii bezpieczeństwa produktu. Zasada ta wiąże się z kolejną zasadą – pogłębiania zaufania (art. 8 kpa). Przy czym, co jest wielokrotnie podkreślane w orzecznictwie sądów administracyjnych, w postępowaniu administracyjnym, w tym w szczególności w sprawach sankcji administracyjnych, to na organie spoczywa ciężar dowodu. Tak ukształtowana zasada ciężaru dowodu doznaje jednak przełamania w tych przypadkach, w których możliwości poczynienia ustaleń przez organ są ograniczone, zwłaszcza gdy wykazanie określonych faktów pozostaje w interesie strony (por. wyrok NSA z 15 grudnia 2017 r., sygn. akt II OSK 603/16). W takich przypadkach ciężar przeprowadzenia dowodu spoczywa na tym, kto z określonego faktu wywodzi dla siebie skutki prawne. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 10 października 2007 r., sygn. akt II GSK172/07 wyraził pogląd, zgodnie z którym nałożenie

na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od lojalnego współdziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Powyższe stanowisko potwierdza liczne orzecznictwo, które akcentuje, że obowiązki organów administracji publicznej w zakresie przeprowadzenia dowodów z urzędu celem odtworzenia prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 § 1 kpa) nie sięgają tak daleko, aby zwalniały stronę ze współdziału w zebraniu materiału dowodowego (por. np. wyroki NSA: z 17 lutego 2011 r., sygn. akt II GSK 273/10; z 10 grudnia 2010 r., sygn. akt II OSK 1677/10). W ramach lojalnego współdziałania w celu wyjaśnianiu okoliczności faktycznych strona powinna przedstawić wszystkie informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, jak również udostępnić dowody znajdujące się w jej posiadaniu lub które tylko ona może przedstawić, potwierdzające okoliczności istotne dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy (zob. wyrok NSA z 20 sierpnia 2021 r., sygn. akt II GSK 97/21).

Na gruncie art. 43 ust. 1, analogicznie jak w postępowaniu kontrolnym, stroną postępowania jest podmiot gospodarczy. Jednakże, jak wskazuje wieloletnie doświadczenie Prezesa UOKiK, w większości przypadków stroną postępowania nie jest podmiot kontrolowany (gdyż może to być dystrybutor, w tym będący niejednokrotnie którymś z kolejnych pośredników w łańcuchu dostaw). Z tym że wszczynanie postępowania w stosunku do dystrybutora nie przyniesie oczekiwanych efektów, ponieważ nie jest on uprawniony do podjęcia działania w stosunku do produktów, których nie udostępnił. Mając na uwadze, że celem jest ochrona życia i zdrowia konsumentów przed zagrożeniem, jakie stwarza każdy egzemplarz danego produktu znajdujący się na rynku, celowe jest wszczynanie postępowań w stosunku do najwyższego ogniwa w łańcuchu dostaw, czyli producenta lub importera. Dodatkowo należy podkreślić, że to te podmioty ponoszą pełną odpowiedzialność za produkt, a nie dystrybutor.

Art. 43 ust. 2 zachowuje obecny maksymalny termin prowadzenia postępowania, tj. 4 miesiące od dnia jego wszczęcia. Wprawdzie jednym z celów rozporządzenia 2023/988 jest maksymalne zbliżenie regulacji z zakresu ogólnego bezpieczeństwa i nadzoru rynku, jednakże wieloletnie doświadczenie Prezesa UOKiK w prowadzeniu postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów przemawia za utrzymaniem terminu 4 miesięcy. Z dotychczasowej praktyki wynika bowiem, że termin ten jest optymalny, aby strona postępowania zrealizowała działania naprawcze mające na celu wyeliminowanie zakwestionowanych produktów z obrotu, bez względu na liczbę kontrahentów (długość łańcucha dystrybucji i jego skomplikowanie).

Zrealizowanie tych działań przez stronę postępowania w rezultacie prowadzi do jego umorzenia.

Na gruncie art. 44 ust. 1 stronie zagwarantowano prawo do przedstawienia swojego stanowiska przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie, a termin na jego przedstawienie wynosi 10 dni roboczych. Stanowi to realizację zasady wysłuchania strony przewidzianej w art. 10 kpa, a także prawa podmiotu gospodarczego wynikającego z art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Przy czym termin przewidziany w projektowanej ustawie zgodnie z przepisami rozporządzenia 2023/988 został wydłużony w stosunku do terminu wskazanego w art. 10 § 1 kpa. Przewidziano jednak wyjątek od tej regulacji – stronie nie przysługuje uprawnienie do przedstawienia stanowiska w przypadku wystąpienia okoliczności określonych w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020. To wyłączenie podyktowane jest koniecznością szybkiego działania organu z uwagi na zagrożenie zdrowia lub życia konsumentów. Ponadto na podstawie art. 44 ust. 2 Prezes UOKiK może wyznaczyć stronie termin na wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988. Stanowi to nadanie organowi uprawnienia wynikającego z art. 14 ust. 4 lit. g rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Przy tym niefunkcjonalne byłoby określenie w projektowanej ustawie konkretnego terminu na podjęcie tych czynności, ponieważ dzięki pozostawieniu w tym zakresie uznania administracyjnego organ może dostosować ten termin do okoliczności sprawy, kierując się przesłankami określonymi w przepisie. Organ, mając na względzie proporcjonalność stosowanych środków, przy wyznaczaniu terminu będzie kierował się liczbą zakwestionowanych produktów, liczbą podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty oraz potrzebą ochrony zdrowia lub życia konsumentów przed ryzykami stwarzanymi przez produkty. Celem tej regulacji jest umożliwienie stronie podjęcia działań eliminujących zakwestionowane produkty z obrotu, co sprzyja szybkości postępowania. Należy przy tym zaznaczyć, że współpraca strony z organem będzie przekładała się na wymiar nakładanej kary, jako że jedną z przesłanek wymiaru kary jest właśnie współpraca strony z organem w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. Przedstawiając swoje stanowisko czy eliminując ryzyka stwarzane przez produkt oraz niezgodności z przepisami, strona może również załączyć dowody.

Stosownie do art. 45, dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza,

adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, doradcę podatkowego lub upoważnionego pracownika podmiotu gospodarczego. Przy czym, jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, Prezes UOKiK może zażądać przekazania tłumaczenia na język polski. Rozwiązanie to zasadniczo powiela regulację przewidzianą obecnie w ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednakże dotychczasowa regulacja wymagała modyfikacji w zakresie obowiązku tłumaczenia dokumentu sporządzonego w języku obcym. Obecnie każdy dokument w języku obcym musi być tłumaczony przez tłumacza przysięgłego na język polski, zaś projektowana ustawa przewiduje tłumaczenie na żądanie organu i nie wskazuje formy (zrezygnowano z obowiązkowego tłumacza przysięgłego, co powinno zmniejszyć koszt takiej czynności, nie wpływając na jakość). Modyfikacja wynika również z doświadczenia Prezesa UOKiK przy prowadzeniu postępowań na gruncie ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, gdzie sprawdza się model wzywania do przedkładania tłumaczenia dokumentów, a nie obowiązkowego przedkładania dokumentu wraz z jego tłumaczeniem.

Art. 46 dotyczy procedury badania próbki kontrolnej. Konsekwencją pobierania, oprócz próbki produktu, również próbki kontrolnej, jest możliwość jej przebadania. Jeżeli wniosek o badanie próbki kontrolnej nie zostanie złożony przez kontrolowanego na etapie kontroli, to próbka kontrolna może zostać poddana badaniom w toku postępowania administracyjnego zarówno na wniosek strony tego postępowania, jak i z urzędu. Wynik badania próbki kontrolnej jest rozstrzygający. Przepis ten stanowi również realizację zasady prawdy obiektywnej.

W oparciu o art. 47, realizujący uprawnienie wynikające z art. 19 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, Prezes UOKiK będzie zakazywał stronie postępowania udostępniania na rynku produktu, jego oferowania lub prezentowania do czasu zakończenia postępowania. Z tym że nie jest to uprawnienie bezwarunkowe. Organ zastosuje je, jeżeli stwierdzi istnienie uzasadnionych okoliczności wskazujących, że produkt stwarza poważne ryzyko oraz gdy konieczne jest podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów. Jest to nowe uprawnienie w nadzorze rynku. W systemie nadzoru rynku nad produktami zharmonizowanymi od lat skutecznie funkcjonuje zakaz udostępniania posiadanych egzemplarzy produktu przez kontrolowanego. Natomiast projektowane rozwiązanie jest zdecydowanie szersze, ponieważ jak pokazuje dotychczasowa praktyka, stroną postępowania często nie jest kontrolowany. Przepis ten stanowi w pewnym sensie uzupełnienie regulacji zawartej w art. 27 i dzięki temu zdecydowanie lepiej będą zabezpieczeni konsumenci przed nabyciem produktu będącego przedmiotem postępowania.

Potrzeba jego wprowadzenia wynika z zaobserwowanej praktyki przedsiębiorców, którzy wyzbywali się produktu, kiedy pozyskali informację o zakwestionowaniu jego bezpieczeństwa. Wobec tego zasadne jest nadanie organowi uprawnienia do zakazania stronie postępowania udostępniania, oferowania lub prezentowania produktu, do czasu zakończenia postępowania. Takie rozwiązanie zabezpieczy konsumentów i innych przedsiębiorców przed ryzykiem nieświadomego nabycia produktu niebezpiecznego będącego przedmiotem toczącego się postępowania. Właśnie z uwagi na ochronę życia i zdrowia konsumentów dla decyzji nakładającej ten zakaz przewidziano rygor natychmiastowej wykonalności z mocy ustawy.

Art. 48 określa sposób postępowania organu, w przypadku gdy podmiot gospodarczy nie wyeliminował ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami bądź też działania podjęte przez ten podmiot okazały się niewystarczające, co stanowi nadanie organowi uprawnień wynikających z przepisów art. 14 ust. 4 lit. h oraz k ppkt (i), jak również art. 16 ust. 1–5 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. W tej sytuacji organ wydaje decyzję, stosując w niej środki adekwatne do danego przypadku. Na podstawie art. 48 ust. 1 Prezes UOKiK może zastosować następujące środki:

- nakaz wyeliminowania ryzyk stwarzanych przez produkt,
- nakaz zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988,
- nakaz umieszczenia na produkcie odpowiednich, wyraźnie i zrozumiale sformułowanych w języku polskim ostrzeżeń o ryzyku, jakie może on stwarzać,
- określenie warunków, na jakich produkt może być udostępniany na rynku,
- nakaz natychmiastowego powiadomienia w odpowiedniej formie, w tym za pomocą ostrzeżeń sformułowanych w języku polskim, użytkowników końcowych narażonych na ryzyko,
- nakaz natychmiastowego powiadomienia opinii publicznej o ryzyku stwarzanym przez produkt,
- zakaz udostępniania na rynku produktu, jego oferowania lub prezentowania i nakaz podjęcia czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu,
- nakaz usunięcia z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub umieszczenia na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego produktu dla użytkowników końcowych, w momencie uzyskania przez nich dostępu do interfejsu online,
- nakaz natychmiastowego wycofania produktu z obrotu,
- nakaz natychmiastowego odzyskania produktu,
- nakaz zniszczenia produktu lub uczynienia go niezdatnym do użytku w inny sposób.

Organ ma obowiązek proporcjonalnie dobierać środki i uwzględnić wszystkie okoliczności sprawy, zgodnie z art. 48 ust. 2–4. Przywołane środki stosuje się w zależności od ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami, mając na celu w szczególności usunięcie istniejącego ryzyka dla życia i zdrowia konsumentów, a także zagrożenia dla mienia, środowiska oraz interesu publicznego. Przy tym środki takie jak nakaz umieszczenia na produkcie odpowiednich ostrzeżeń o ryzyku, jakie może on stwarzać, określenie warunków, na jakich produkt może być udostępniany na rynku, jak również nakaz natychmiastowego powiadomienia narażonych na ryzyko użytkowników końcowych, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy produkt może stwarzać ryzyko tylko w określonych warunkach lub tylko dla niektórych użytkowników końcowych. Z kolei wycofanie produktu z obrotu, odzyskanie produktu i jego zniszczenie oraz usunięcie z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub umieszczenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego produktu może zostać nakazane wyłącznie w przypadku, gdy inne działania byłyby niewystarczające dla zapobieżenia poważnym ryzykom stwarzanym przez produkt. Natomiast w przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne ryzyko, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy, ponieważ jest to konieczne ze względu na poziom zagrożenia stwarzanego przez produkt i rodzaj naruszanych dóbr w postaci zdrowia i życia konsumenta (art. 48 ust. 5). Organ może w decyzji nakazać przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających jej wykonanie. Wyznaczając ten termin, organ będzie się kierował liczbą zakwestionowanych produktów, liczbą podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym strona postępowania udostępniła te produkty oraz potrzebą ochrony zdrowia lub życia konsumentów przed negatywnymi skutkami ryzyka stwarzanego przez produkt.

Ważnym uprawnieniem organu, przewidzianym w art. 48 ust. 8, jest możliwość zainicjowania kontroli w celu stwierdzenia, czy decyzja nakładająca określone środki została wykonana. Pozwala to na weryfikację dowodów przedstawionych przez stronę postępowania i potwierdzenie skuteczności podjętych działań. Organ będzie korzystał z tego instrumentu w przypadku powzięcia wątpliwości co do prawidłowości wykonania decyzji przez stronę. Przy tym już sama możliwość skorzystania z tego uprawnienia powinna przyczynić się do zdyscyplinowania podmiotów gospodarczych.

Art. 49 reguluje przypadki umorzenia postępowania. Postępowanie zostanie umorzone, jeżeli podmiot gospodarczy wyeliminował ryzyka stwarzane przez produkt oraz niezgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988. Ponadto postępowanie podlega umorzeniu, jeżeli organ

stwierdzi, że produkt jest produktem bezpiecznym, zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988 albo postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 50 określa zasady ponoszenia kosztów postępowania w postaci opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych. Przepisy w tym zakresie nie różnią się zasadniczo od obecnych reguł ponoszenia kosztów postępowania na gruncie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona postępowania ponosi koszty w przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 48 ust. 1 albo w art. 49 pkt 3 i 4, czyli w przypadkach, w których stwierdzono, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. Z kolei koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych obciążą budżet państwa, jeżeli postępowanie zostanie umorzono w związku z tym, że produkt jest produktem bezpiecznym lub zgodnym z przepisami albo z innych przyczyn postępowanie stało się bezprzedmiotowe. Tak jak dotychczas organ będzie orzekał o opłatach w drodze postanowienia. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów po otrzymaniu informacji o zakończeniu postępowania przez Prezesa UOKiK. Z kolei Prezes UOKiK może w decyzji kończącej postępowanie zamieścić postanowienie w przedmiocie uiszczenia kosztów. Opłaty stanowią dochód budżetu państwa i należy je uiścić w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Jednocześnie doprecyzowano, że opłata obejmuje również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji. Rozwiązanie to jest tożsame z obowiązującym w obszarze zharmonizowanym (systemie nadzoru rynku).

Zgodnie z art. 51 do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu w zakresie nieuregulowanym ustawą zastosowanie znajdują przepisy kpa. Jednocześnie wyłączony został art. 31 kpa, w związku z czym organizacje społeczne nie będą uprawnione do żądania wszczęcia postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu oraz dopuszczenia do udziału w nim. Takie rozwiązanie służy zapewnieniu szybkości i efektywności postępowania, którego nadrzędną dyrektywą jest niezwłoczne eliminowanie z rynku produktów niebezpiecznych dla zdrowia i życia konsumentów.

Oddział 5 Postępowanie wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego (art. 52–55)

Środki władcze względem dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego stanowią nową kompetencję organów nadzoru rynku, wynikającą z art. 22 ust. 4 i 5 rozporządzenia 2023/988 oraz z art. 14 ust. 4 lit. k rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

W art. 52 i art. 53 ustanowiono obowiązek współpracy dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego z organem nadzoru rynku. Należy zaznaczyć, że oba wymienione podmioty będą obowiązane do podjęcia działań dopiero w przypadku, gdy podmiot gospodarczy odpowiedzialny za bezpieczeństwo produktu nie wykona decyzji nakazującej usunięcie z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub nie umieści na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego produktu dla użytkowników końcowych, tj. decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8 projektowanej ustawy. Obowiązek podjęcia działań zostanie nałożony w formie decyzji, zaś działania, jakie mogą zostać nakazane, to:

- w przypadku dostawcy internetowej platformy handlowej – usunięcie treści odnoszących się do oferty produktu ze swojego interfejsu online, uniemożliwienie dostępu do nich lub wyświetlenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści. Przy czym organ zastosuje ten środek, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, stwierdzono, że produkt jest produktem niebezpiecznym,
- w przypadku dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego – nieodpłatne ograniczenie podmiotowi gospodarczemu, który nie wykonał decyzji, dostępu do interfejsu online. Przy czym organ zastosuje ten środek, jeżeli konieczne jest podjęcie natychmiastowego działania, mającego na celu wyeliminowanie poważnego ryzyka stwarzanego przez produkt.

Art. 52 ust. 2 oraz art. 53 ust. 2 określają, jakie dane i informacje powinny zostać zamieszczone w decyzji, do której stosuje się również art. 107 § 1 kpa. Zakres informacji jest dostosowany do specyfiki postępowania, w którego toku organ identyfikuje i lokalizuje treści online odnoszące się do oferty produktu. Decyzja będzie określała m.in. termin na jej wykonanie oraz termin na przekazanie informacji o jej wykonaniu. W przypadku nakazu kierowanego wobec dostawcy internetowej platformy handlowej terminy te zostaną określone zgodnie z art. 22 ust. 4 rozporządzenia 2023/988, a w przypadku nakazu adresowanego do dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego przywołane terminy zostaną określone z uwzględnieniem potrzeby ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

Z kolei art. 52 ust. 3 oraz art. 55 ust. 4 wskazują język, w którym organ przesyła decyzję. Ponadto przepisy te określają, że decyzja powinna zostać przesłana do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez dostawcę internetowej platformy handlowej albo dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego zgodnie z art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego

rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.).

Na gruncie art. 54 zasadne jest nadanie ww. decyzjom rygoru natychmiastowej wykonalności z mocy ustawy z uwagi na fakt, że środki nakazowe będą stosowane w ostateczności, tj. w przypadku gdy podmiot gospodarczy nie wykona adresowanej do niego decyzji.

Zgodnie z art. 55, do postępowania wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego, w zakresie nieuregulowanym ustawą, zastosowanie znajdują przepisy kpa. Jednocześnie wyłączony został art. 10 § 1 oraz art. 31 kpa. Wynika to z następczego charakteru postępowania prowadzonego wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego, które ma na celu wyegzekwowanie decyzji podjętej wobec innego podmiotu w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. W tym przypadku decyzja organu skierowana do dostawcy internetowej platformy handlowych lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego ma bowiem na celu wyegzekwowanie decyzji wydanej w innym postępowaniu, wobec innego podmiotu, w której stwierdzono, że produkt, którego dotyczy ta decyzja, jest produktem niebezpiecznym dla życia i zdrowia. I właśnie konieczność ochrony tych dóbr, zdrowia i życia konsumentów, uzasadnia wyłączenie art. 10 § 1 kpa. Takie rozwiązanie służy również zapewnieniu szybkości i efektywności postępowania, którego nadrzędną dyrektywą jest niezwłoczne eliminowanie z rynku produktów niebezpiecznych dla zdrowia i życia konsumentów.

Oddział 6 Postępowanie w odniesieniu do produktów zgłoszonych do procedury celnej dopuszczenia do obrotu (art. 56–59)

Na mocy art. 25 rozporządzenia 2019/1020 państwa członkowskie wyznaczają organy celne odpowiedzialne za kontrolę produktów wprowadzanych na rynek Unii. Regulacje te znajdują zastosowanie również do obszaru ogólnego bezpieczeństwa produktów. W polskim systemie prawnym organami odpowiedzialnymi za kontrole produktów wprowadzanych na rynek UE są organy celne (Krajowa Administracja Skarbowa).

Art. 57 odsyła do przepisów art. 26 ust. 1 lit. a, b, d oraz e, ust. 2–4, art. 27 i art. 28 rozporządzenia 2019/1020. Przepisy te określają zasady postępowania organów celnych w przypadku stwierdzenia podczas kontroli celnej produktów wprowadzanych do obrotu, które mają zostać objęte procedurą celną dopuszczenia do obrotu, istnienia uzasadnionych

okoliczności wskazujących, że produkt stwarza ryzyko lub nie jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Art. 58 określa zasady współpracy między organami nadzoru rynku a organami celnymi. Przepis w szczególności reguluje procedurę wydawania opinii przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej, właściwych ze względu na lokalizację produktu, w przypadku otrzymania od organu celnego powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020. Art. 58 ust. 3 uprawnia wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do zwrócenia się do importera lub zgłaszającego produkt wprowadzany na rynek UE o udzielenie dodatkowych informacji, przekazanie dokumentów lub wyjaśnień dotyczących produktu. Organ będzie korzystał z tego uprawnienia, jeżeli pozyskanie dodatkowych informacji będzie konieczne do wydania opinii. Ponadto, na gruncie art. 58 ust. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może pobrać próbkę produktu do badań w celu wydania opinii. Z kolei art. 58 ust. 5 daje podstawę do odpowiedniego stosowania art. 25 projektowanej ustawy do czynności związanych z badaniem i pobieraniem próbek produktów. W ramach współpracy organy celne będą informowały wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej o niedopuszczonych do obrotu produktach.

Współpraca wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej z organami celnymi jest istotnym elementem zapewniania efektywności działania nadzoru rynku w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów. Należy podkreślić, że projektowane regulacje odzwierciedlają obecną praktykę współpracy, co obejmuje wymianę danych i konsultacje organów celnych z wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej. Polski system kontroli produktów wprowadzanych do obrotu na rynku UE jest uważany za działający sprawnie i skutecznie, z uwagi na powyższe wskazane jest jego oparcie na dotychczasowych rozwiązaniach.

W art. 59 uregulowano zasady ponoszenia kosztów postępowania w postaci opłaty, na którą składają się koszty badań i opinii biegłych. Przy czym do kosztów badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji. W przypadku niedopuszczenia produktu do obrotu kosztami postępowania zostanie obciążony importer. Natomiast w sytuacji dopuszczenia produktu do obrotu koszty badań i opinii biegłych będą ponoszone z budżetu państwa. Rozwiązanie w tym zakresie jest zgodne z zasadami ponoszenia kosztów postępowania na gruncie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu.

Rozdział 3 – Administracyjne kary pieniężne (art. 60–88)

W obecnym stanie prawnym, na gruncie art. 33a ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, kary pieniężne mogą być nakładane tylko na producentów i dystrybutorów, a ich nałożenie ma charakter fakultatywny. Ograniczony jest także zakres czynów podlegających sankcjonowaniu. Dodatkowo katalog przesłanek, od których jest uzależniona wysokość nakładanych kar, nie jest zamknięty.

Rozporządzenie 2023/988 znacząco rozszerzyło podmiotowy zakres zastosowania regulacji, jak również katalog obowiązków poszczególnych podmiotów w zależności od roli pełnionej w łańcuchu dostaw. Jednocześnie art. 44 rozporządzenia 2023/988 nakłada na państwa członkowskie obowiązek ustanowienia sankcji za naruszenie obowiązków wynikających z tego rozporządzenia.

W tym kontekście projektowana ustawa, jako akt służący realizacji przepisów rozporządzeniem 2023/988, ustanawia sankcje za naruszenie obowiązków określonych w tym rozporządzeniu, jak również obowiązków wynikających z regulacji projektowanej ustawy. W porównaniu do stanu obecnego katalog podmiotów, na które może zostać nałożona kara pieniężna, został poszerzony w szczególności o importerów, kontrolowanych, jak również osoby odpowiedzialne za produkty wprowadzane do obrotu w UE, dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego.

W przypadku części administracyjnych kar pieniężnych, których możliwość nałożenia przewiduje ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (i których maksymalna wysokość wynosi obecnie 100 000 zł), projekt przewiduje istotne podwyższenie maksymalnego progu. Zmiana górnej granicy kar pieniężnych wynika z faktu, że rozporządzenie 2023/988 obliuguje państwa członkowskie do wprowadzenia sankcji, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Obecnie obowiązujący górny limit tych kar został określony 17 lat temu (w 2007 r.), a od tego czasu znacząco zmieniła się sytuacja gospodarcza, także w aspekcie wartości nabywczej pieniądza.

Przy nakładaniu kar organ będzie kierował się przesłankami pozwalającymi na gradację ich wysokości. Organ będzie brał pod uwagę rolę, jaką dany podmiot pełni w obrocie produktem, a także rodzaj naruszonego obowiązku. W efekcie za wprowadzenie do obrotu produktu niezgodnego z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa, zarówno na producenta, jak i importera, przewiduje się możliwość nałożenia maksymalnej kary w wysokości do 1 000 000 zł. Podmioty te mają podobne obowiązki i spoczywa na nich zbliżona odpowiedzialność za produkt – są

najwyższym ogniwem w obrocie produktem, zatem ich odpowiedzialność jest największa. W przypadku dystrybutora maksymalna kara za udostępnienie na rynku produktu niezgodnego z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa została przewidziana w wysokości do 500 000 zł.

Sankcje zostały przewidziane między innymi za następujące czyny i zaniechania: wprowadzenie do obrotu lub udostępnienie na rynku produktu niezgodnego z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa, naruszenie obowiązku sporządzenia, dołączenia i przechowania wymaganej dokumentacji, jak również odpowiedniego oznakowania produktu i dołączenia do niego instrukcji na temat bezpieczeństwa, niepodjęcie środków naprawczych, nieprzekazanie organowi określonych informacji, jak również naruszenie obowiązków związanych z oferowaniem produktów online.

Uwzględniając szczególną rolę dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego w eliminowaniu niebezpiecznych produktów z rynku, przewidziano dotkliwe kary za niewykonanie decyzji nakazowych o charakterze następczym, które organ wydaje wobec tych podmiotów, jeżeli podmiot gospodarczy oferujący produkt online nie wykona uprzednio adresowanej do niego decyzji. Sankcjonowany jest również brak współpracy ze strony dostawcy internetowej platformy handlowej z organem nadzoru rynku. Maksymalna wysokość kar sięga w tym przypadku 1 000 000 zł, co jest uzasadnione skalą działalności prowadzonej przez te podmioty. Mniejsze kary nie byłyby odstrasżające, w szczególności w kontekście tego, że działania tych podmiotów bezpośrednio wpływają na ochronę zdrowia i życia konsumentów.

W zależności od rodzaju sankcjonowanego naruszenia, organem uprawnionym do nałożenia kary pieniężnej będzie Prezes UOKiK albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Katalog przesłanek, od których uzależniona jest wysokość nakładanych kar, został rozbudowany i ujęty enumeratywnie. Przy tym, z uwagi na rodzaj sankcjonowanych naruszeń, nie jest zasadne, aby wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, określając wysokość kary, kierował się wszystkimi przesłankami przewidzianymi dla Prezesa UOKiK. Wskazać należy, że wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej nakładają kary za naruszenie obowiązków przez podmioty gospodarcze w trakcie kontroli, które to obowiązki mają charakter zero-jedynkowy, czyli albo są wypełnione, albo nie. Z tego względu przy nakładaniu kar przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej celowe jest ograniczenie katalogu przesłanek do:

- wagi i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczby produktów niebezpiecznych lub niezgodnych z przepisami rozporządzenia 2023/988, wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, potrzeby ochrony życia lub zdrowia oraz czasu trwania tego naruszenia,
- częstotliwości niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku, albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara,
- współpracy strony z organem w toku kontroli, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia kontroli.

Kary będą nakładane w drodze decyzji administracyjnej, a termin zapłaty kary będzie wynosił 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna. Tym samym zrezygnowano z dotychczasowego rozwiązania, aby kary były uiszczane w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji organu nadzoru. Sytuacja podmiotów, na które nakładana jest kara, została zrównana z rozwiązaniami stosowanymi w obszarze zharmonizowanym (ustawa z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku). Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych będą stanowiły dochód budżetu państwa i będą wnoszone na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego organ, który ją nałożył. W przypadku nieuiszczenia kary w terminie, kara ta będzie podlegała egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. W przypadku nieterminowego uiszczenia kary przez stronę postępowania odsetki nie będą pobierane – regulacja ta dotyczy każdego przypadku nieterminowego uiszczenia odsetek, zarówno przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego, jak i w jego trakcie czy w następstwie. W przypadku zwrotu kary lub jej odpowiedniej części przez organ odsetki również nie będą naliczane.

Rozdział 4 – Przepisy zmieniające (art. 89–92)

Projekt wprowadza zmiany w czterech ustawach.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej zmiana w art. 3 ust. 1 pkt 1b polega na aktualizacji odesłania do przepisów rozporządzenia 2023/988 oraz projektowanej ustawy (obecnie przepisy te odsyłają do ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów), natomiast zmiana w art. 18a w ust. 2 uwzględnia, że wymogi dotyczące ogólnego bezpieczeństwa przywołanych w tym przepisie wyrobów zostały określone w przepisach rozporządzenia 2023/988.

W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215) zmiana polega na uchyleniu art. 44 ust. 2. Przepis ten stał się zbędny w związku z tym, że komunikacja między organami nadzoru rynku oraz KE odbywa się z wykorzystaniem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate.

W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2255) w art. 2 pkt 2 zmienia się definicja produktu poprzez odesłanie do rozumienia tego pojęcia na gruncie przepisów rozporządzenia 2023/988. Obecnie przepis ten odsyła do ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, która zostanie uchylona.

Z kolei w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców zmiana w art. 21 w ust. 1 pkt 1 polega na aktualizacji odesłania do definicji pojęcia producenta na gruncie art. 3 pkt 8 rozporządzenia 2023/988 (obecnie przepis odsyła do ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, która zostanie uchylona).

Rozdział 5 – Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe (art. 93–103)

Art. 93 przewiduje, że produkty objęte zakresem przepisów uchylanej ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów mogą być nadal udostępniane na rynku, jeżeli są zgodne z przepisami tej ustawy i zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r. Natomiast do oceny spełniania wymagań bezpieczeństwa produktów wprowadzonych do obrotu od dnia 13 grudnia 2024 r. zastosowanie ma rozporządzenie 2023/988. Realizuje to art. 51 rozporządzenia 2023/988. Należy wyjaśnić, że termin ten nie jest powiązany z wejściem w życie projektowanej ustawy, ponieważ podmioty gospodarcze mają obowiązek przestrzegać wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu 2023/988, które obowiązuje bezpośrednio, począwszy od dnia 13 grudnia 2024 r. Unijny ustawodawca przewiduje zasadę dalszego udostępniania na rynku produktów spełniających wymagania bezpieczeństwa określone w dyrektywie 2001/95/WE – wdrożonej przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów – jedynie w odniesieniu do produktów wprowadzonych do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r. Produkty te nie podlegają ocenie w zakresie wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu 2023/988. Przy czym projektowana ustawa, inaczej niż uchylana ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie określa wymagań bezpieczeństwa, tylko zasady i tryb sprawowania nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów. Wobec tego nie jest potrzebny dodatkowy przepis przejściowy, który regulowałby wpływ projektowanej ustawy na stosunki prawne powstałe między dniem 13 grudnia 2024 r. a dniem wejścia w życie nowej ustawy. Kontrole i postępowania wszczęte po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy w zakresie produktów, które zostały

wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r., będą prowadzone na zasadach określonych w projektowanej ustawie. Natomiast, zgodnie z projektowanym art. 93, ocena spełniania przez te produkty wymagań bezpieczeństwa będzie uwzględniała wymagania określone w uchylanej ustawie z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z uchyceniem ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (art. 102 projektu), która wdrażała przepisy uchylonej dyrektywy 2001/95/WE, konieczne jest zapewnienie ciągłości działań organów podjętych na podstawie dotychczasowych przepisów. W tym celu w art. 94–96 określa się reguły intertemporalne mające zastosowanie do kontroli i postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, wszczętych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, a także w odniesieniu do wniosków organów celnych o wydanie opinii przez WIIH, złożonych i nierozpatrzonych przed wejściem w życie nowej ustawy. Do przywołanych postępowań, kontroli i opinii stosuje się przepisy dotychczasowe. Reguła ta znajdzie zastosowanie także do kontroli, które zostaną wszczęte po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy w następstwie kontroli prowadzonej na podstawie dotychczasowych przepisów. Ww. kontrole następcze dotyczą bowiem zapoznania kontrolowanego z wynikami (np. badań laboratoryjnych produktu) poczynionymi w związku z ustaleniami pierwszej kontroli. Wobec tego są one immanentnie związane z wynikiem kontroli prowadzonych na podstawie przepisów dotychczasowych, z uwagi na co powinny toczyć się na tych samych zasadach.

Uchylana ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów w art. 9 i art. 28 ust. 2 przewiduje delegacje ustawowe do wydawania rozporządzeń. Na ich podstawie zostało wydane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 października 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących znakowania obuwia przeznaczonego do sprzedaży konsumentom (Dz. U. poz. 2409) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2012 r. w sprawie wprowadzenia środków przewidzianych przepisami o ogólnym bezpieczeństwie produktów w odniesieniu do noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. U. poz. 852). Ww. materie dotyczące znakowania obuwia oraz noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli należą do prawodawstwa zharmonizowanego. Należy wskazać, że kwestia znakowania obuwia jest uregulowana w dyrektywie 94/11/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do etykietowania materiałów używanych w głównych częściach składowych obuwia przeznaczonego do

sprzedaży konsumentom (Dz. Urz. UE L 100 z 19.04.1994, str. 37, z późn. zm.) i dyrektywa ta została wskazana w załączniku I rozporządzenia 2019/1020 w pozycji 8. Z kolei noże bijakowe są uregulowane w decyzji Komisji z dnia 19 stycznia 2012 r. zobowiązującej państwa członkowskie do zakazania wprowadzania do obrotu noży bijakowych do ręcznych przenośnych kos do zarośli (Dz. Urz. UE L 18 z 21.01.2012, str. 5), wydanej na podstawie art. 9 dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie maszyn, zmieniającej dyrektywę 95/16/WE (Dz. Urz. UE L 157 z 09.06.2006, str. 24), która również została wskazana w załączniku I rozporządzenia 2019/1020 w pozycji 19. Należy zwrócić uwagę, że dyrektywa 2006/42/WE przestanie obowiązywać w związku z rozpoczęciem stosowania od stycznia 2027 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1230 z dnia 14 czerwca 2023 r. w sprawie maszyn oraz w sprawie uchylecia dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Rady 73/361/EWG (Dz. Urz. UE L 165 z 29.06.2023, str. 1). W związku z tym w art. 97 przewiduje się utrzymanie w mocy przywołanych aktów wykonawczych wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów do czasu wdrożenia ww. dyrektyw przepisami regulującymi obszar zharmonizowany (na czas nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy).

Projektowana ustawa przewiduje zlikwidowanie rejestru produktów niebezpiecznych oraz krajowego systemu informacji o produktach niebezpiecznych (art. 98 i art. 99) z uwagi na rozszerzenie funkcjonalności unijnego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate oraz funkcjonowanie systemu ICSMS. Nie jest konieczne utrzymywanie rejestru na poziomie krajowym, skoro na poziomie unijnym będzie zapewniony dostęp do wszystkich stosownych informacji o produktach niebezpiecznych, zarówno dla przedsiębiorców, jak i dla konsumentów, w tym w języku polskim.

W związku z tym, że projektowana ustawa w art. 20 utrzymuje funkcjonujący obecnie, na podstawie art. 32 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich, w art. 100 przewidziano regulację dostosowującą w tym zakresie. Jednocześnie przewidziano przepis przejściowy dotyczący umów, o których mowa w art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, które zostały zawarte przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy. Do tych umów znajdą zastosowanie przepisy dotychczasowe i umowy te będą realizowane do końca okresu, na który zostały zawarte.

Jak już wcześniej zaznaczono, art. 9 realizuje obowiązek wynikający z art. 13 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie sporządzania krajowej strategii nadzoru rynku w zakresie ogólnego

bezpieczeństwa produktów. W związku z tym art. 101 przewiduje, że pierwszą krajową strategię nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów sporządza się w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Okres 12 miesięcy wynika z zastosowania w drodze analogii art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, który stanowi, że każde państwo członkowskie sporządza pierwszą strategię nadzoru rynku do dnia 16 lipca 2022 r., czyli rok od rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia.

Projektowana ustawa, zgodnie z art. 103, wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W tym przypadku odstępienie zasady określonej w art. 68b ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, która wprowadza co najmniej sześciomiesięczny okres *vacatio legis* dla ustaw zwiększających obciążenia regulacyjne dla przedsiębiorców, wynika z konieczności wykonania prawa UE, tj. przepisów rozporządzenia 2023/988, które jest bezpośrednio stosowane od dnia 13 grudnia 2024 r. Przy czym obowiązki podmiotów gospodarczych w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów nie wynikają zasadniczo z projektowanej ustawy (są uregulowane w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2023/988, które obowiązują bezpośrednio). Projektowana ustawa wprowadza jednak nowe rozwiązania w zakresie kontroli i postępowań administracyjnych, wpływając na działalność przedsiębiorców.

IV. Pozostałe informacje

Projekt został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC53.

Projekt ma wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Wprawdzie obowiązki podmiotów gospodarczych w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów nie wynikają zasadniczo z projektowanej ustawy (są uregulowane w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2023/988, które obowiązują bezpośrednio), ale projekt wprowadza nowe rozwiązania, które mogą wpłynąć na działalność tych przedsiębiorców, dotyczy to np. procedury zakupu kontrolnego, zdalnego trybu kontroli czy rezygnacji z obowiązku tłumaczenia dokumentów na język polski przez tłumacza przysięgłego, które mogą zmniejszyć obciążenia dla tej grupy przedsiębiorców.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt aktu nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Projekt ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Daniel Mańkowski – Wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Bednarz – Dyrektor Departamentu Nadzoru Rynku tel.: (22) 55 60 166, e-mail: katarzyna.bednarz@uokik.gov.pl	Data sporządzenia 8 września 2025 r. Źródło: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1) Nr w wykazie prac UC53
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

30 czerwca 2021 r. Komisja Europejska, dostrzegając potrzebę rewizji obowiązującej od ponad dwudziestu lat dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz. Urz. UE L 11 z 15.01.2002, str. 4), przedstawiła projekt nowego aktu prawnego, mającego obowiązywać w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów. Prace legislacyjne zakończyły się przyjęciem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/988”). Akt ten ujednolica kwestie bezpieczeństwa produktów na terenie Unii Europejskiej i wzmacnia system nadzoru rynku poprzez stworzenie spójnego rynku wewnętrznego produktów podlegających wymaganiom zharmonizowanym (w ramach których prawo UE określa jednolite standardy dotyczące bezpieczeństwa danych produktów) i niezharmonizowanym (w ramach których prawo UE nie zawiera przepisów szczególnych regulujących bezpieczeństwo danych produktów) oraz określa przejrzyste obowiązki podmiotów gospodarczych odpowiedzialnych za obrót takimi produktami.

Ponadto celem rozporządzenia jest również dostosowanie środowiska prawnego do zmienionej sytuacji rynkowej, związanej w szczególności z rozwojem nowych technologii oraz rosnącą popularnością sprzedaży internetowej (online).

Rozporządzenie jest stosowane bezpośrednio, jednakże prawodawca unijny pozostawił państwom członkowskim do uregulowania niektóre z istotnych kwestii związanych z jego stosowaniem, m.in. określenie szczegółowych zasad i procedur kontroli, prowadzonych zarówno stacjonarnie jak i online, a także zasad prowadzenia postępowań administracyjnych i systemu sankcji nakładanych za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia.

Rozporządzenie 2023/988 jest powiązane z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającym dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/1020”), które wyznacza ramy nadzoru rynku w krajach członkowskich. W związku z tym niektóre przepisy rozporządzenia 2023/988 odwołują się do rozporządzenia 2019/1020, szczególnie w zakresie uprawnień organów nadzoru rynku i czerpią z instrumentów tam określonych.

Prawidłowe stosowanie rozporządzenia 2023/988 i powiązanych regulacji rozporządzenia 2019/1020 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 1) wymaga wprowadzenia do prawa krajowego przepisów służących jego realizacji. W tym kontekście państwa członkowskie m.in.:

- 1) określają język, w jakim producenci lub importerzy przekazują swoje instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa produktów (art. 9 ust. 7 oraz art. 11 ust. 4 rozporządzenia 2023/988);
- 2) przekazują podmiotom gospodarczym informacje na temat krajowego wykonania i wdrażania rozporządzenia na poziomie krajowym (art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2023/988);
- 3) wyznaczają pojedynczy krajowy punkt kontaktowy dla systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate (art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/988);

- 4) wyznaczają odpowiednie organy nadzoru rynku właściwe ds. ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz określają jednolity urząd łącznikowy reprezentujący organy nadzoru rynku i informujący o strategii krajowej danego państwa (art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020);
- 5) nadają uprawnienia organom do prowadzenia kontroli w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów (art. 11 ust. 1–7 rozporządzenia 2019/1020).

Obowiązujące do tej pory przepisy okazały się przestarzałe i nie pozwalały na skuteczne eliminowanie niebezpiecznych produktów z obrotu, szczególnie udostępnianych online. Nie nadążały też za cyfrową rewolucją i postępem technicznym. Wobec tego w ramach prac nad stosowaniem rozporządzenia 2023/988 zidentyfikowano dwa główne problemy, które należy zaadresować w omawianej ustawie:

- zapewnienie skutecznej kontroli konsumenckich produktów nieżywnościowych, podlegających prawodawstwu niezharmonizowanemu, które napływają na jednolity rynek i stwarzają ryzyko dla konsumentów poprzez brak spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa,
- konieczność dostosowania polskiego prawa do rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu 2023/988, tak aby krajowe przepisy były w pełni stosowane niezwłocznie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W celu zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia 2023/988 konieczne jest dostosowanie systemu nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w Polsce do jednolitych ram prawnych ustanowionych tym rozporządzeniem. Przepisy rozporządzenia 2023/988 o charakterze materialnoprawnym, określające m.in. wymagania w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz obowiązki podmiotów gospodarczych, dostawców usług społeczeństwa informacyjnego oraz dostawców internetowych platform handlowych obowiązują bezpośrednio i jedynie wyjątkowo wymagają rozwinienia w prawie krajowym.

Natomiast w prawie krajowym należy przewidzieć regulacje służące realizacji przepisów ww. rozporządzenia o charakterze ustrojowym i proceduralnym, które dotyczą m.in.:

- kompetencji organów nadzoru rynku,
- prowadzenia kontroli bezpieczeństwa produktów, w tym kontroli sprzedaży na odległość wraz z wykorzystaniem zakupu bez ujawniania tożsamości organu,
- prowadzenia postępowań administracyjnych w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów,
- nakładania kar pieniężnych,
- prowadzenia postępowań nakazowych wobec dostawców usług społeczeństwa informacyjnego i dostawców internetowych platform handlowych w sprawie ograniczenia podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online albo usunięcia z interfejsu określonych treści dotyczących produktu.

W tym kontekście należy zauważyć, że rozporządzenie 2023/988 w zakresie kompetencji organów i stosowanych środków nadzoru szeroko odsyła do przepisów rozporządzenia 2019/1020. Ponadto uregulowania w ustawie wymaga także szereg kwestii z zakresu współpracy z organami nadzoru rynku państw członkowskich UE, która pozwoli na skuteczne i szybkie reagowanie w przypadku udostępnienia produktów niebezpiecznych w jednym państwie członkowskim i możliwości ich przepływu na teren innego państwa.

Dla osiągnięcia założonego celu konieczne jest przyjęcie aktu krajowego, służącego stosowaniu rozporządzenia 2023/988. Projektowane przepisy powinny rozszerzyć lub nadać niezbędne kompetencje krajowym organom nadzoru rynku, a także organom celnym, aby umożliwić tym organom skuteczne zatrzymywanie produktów niespełniających wymagań ogólnego bezpieczeństwa, zanim zostaną udostępnione na rynku. W związku z ww. zakresem przedmiotowym (m.in. przyznanie kompetencji organom i określenie sankcji w postaci kar pieniężnych nakładanych na podmioty gospodarcze) nie jest możliwe zastosowanie rozwiązań pozalegisłacyjnych, zaś jedynym skutecznym narzędziem interwencji jest przyjęcie aktu prawnego rangi ustawowej. Ze względu na szerokie spektrum zmian wprowadzonych przez rozporządzenie 2023/988 zasadne jest opracowanie nowej ustawy.

Projektowana ustawa nie będzie zawierała rozdziału określającego obowiązki podmiotów gospodarczych, ponieważ obowiązki te są uregulowane w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2023/988, które obowiązują bezpośrednio. Należy zauważyć, że rozporządzenie 2023/988 znacznie szerzej określa wymogi bezpieczeństwa produktów i obowiązki podmiotów gospodarczych, w porównaniu do obecnej ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, która stanowi wdrożenie dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Unijny ustawodawca rozszerza m.in. zakres ryzyk, które obejmuje rozporządzenie 2023/988, o ryzyka związane z nowymi technologiami stosowanymi w produktach (np. sztuczna inteligencja, ryzyka związane ze zdrowiem psychicznym konsumentów, uzależnienia/depresje powodowane używaniem danego produktu, np. wpływ gier wideo na psychikę i zachowanie dzieci). Bezpośrednio wpływa to na zakres i sposób działania organów kontroli i nadzoru, co dotyczy w szczególności kontroli zdalnej oraz współpracy z dostawcami platform internetowych czy dostawcami usług społeczeństwa informacyjnego.

Rozszerzony zostaje również katalog podmiotów gospodarczych, w ramach którego wyróżnia się producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji zamówień lub każdą inną osobę

fizyczną lub prawną podlegającą obowiązkom związanym z wytwarzaniem produktów lub udostępnianiem ich na rynku zgodnie z ww. rozporządzeniem. Jednocześnie rozdział IV rozporządzenia 2023/988 określa obowiązki dostawców internetowych platform handlowych – te przepisy, co do zasady, także obowiązują bezpośrednio. Obecna ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów w ogóle nie regulowała kontroli zdalnej, a także współpracy z dostawcami internetowych platform handlowych oraz dostawcami usług społeczeństwa informacyjnego. W związku z tym projektowana regulacja, w celu wykonania prawa unijnego, przyznaje nowe, niefunkcjonujące w dotychczasowym systemie prawnym kompetencje oraz nakłada nowe, niezależne od obecnie istniejących, obowiązki, które są dodatkowo aktualizowane poprzez możliwe poszerzanie katalogu produktów objętych projektowaną regulacją.

W projekcie przewiduje się, że organami nadzoru rynku w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów będą Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK”) oraz wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej, tym samym zostanie utrzymany obowiązujący obecnie system organów, natomiast poszerzone zostaną ich kompetencje.

Prezes UOKiK, poza generalnym zadaniem sprawowania nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów, będzie m.in.:

- pełnił funkcję jednolitego urzędu łącznikowego, co wiąże się m.in. z uczestniczeniem w posiedzeniach Sieci do spraw Bezpieczeństwa Konsumentów, w pracach organów Rady Unii Europejskiej, grup Komisji Europejskiej oraz ze współpracą z innymi instytucjami międzynarodowymi w obszarze nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów,
- sporządzał krajową strategię nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów,
- uczestniczył we wzajemnych ocenach, czyli formie współpracy z KE oraz z organami nadzoru rynku państw członkowskich UE,
- procedował wnioski z zakresu pomocy prawnej otrzymywane od i składane do organów nadzoru rynku państw członkowskich UE, tj. wnioski o udzielenie informacji oraz wnioski o podjęcie środków egzekwowania,
- wykonywał zadania pojedynczego krajowego punktu kontaktowego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate,
- prowadził akcje sprawdzające koordynowane przez KE i uczestniczył w projektach finansowanych ze środków unijnych,
- zawierał porozumienia, które mają na celu podjęcie dobrowolnych zobowiązań w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów, z dostawcami internetowych platform handlowych oraz z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze,
- występował bez wszczynania postępowania do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego o przekazanie wszelkich informacji, wyjaśnień i dokumentów w sprawach dotyczących bezpieczeństwa produktu oraz zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 (tzw. wystąpienia miękkie),
- rozpatrywał zawiadomienia konsumentów oraz innych podmiotów dotyczące bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu,
- prowadził postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów wobec podmiotów gospodarczych i w ramach tego postępowania będzie stosował następujące środki:
 - nakaz wyeliminowania ryzyk stwarzanych przez produkt,
 - nakaz zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988,
 - nakaz ostrzeżenia konsumentów i opinii publicznej,
 - zakaz udostępniania produktu na rynku,
 - nakaz natychmiastowego wycofania produktu z obrotu,
 - nakaz usunięcia z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub umieszczenie w nim wyraźnego ostrzeżenia dla użytkowników końcowych,
 - nakaz odzyskania produktu od konsumentów,
 - nakaz zniszczenia produktu lub uczynienie go niezdatnym do użytku w inny sposób,
- prowadził postępowania wobec dostawców internetowych platform handlowych mające na celu usunięcie określonych treści dotyczących produktów z interfejsu online oraz zamieszczenia w nim określonego ostrzeżenia, jeżeli podmiot gospodarczy udostępniający produkt online nie realizuje adresowanej do niego decyzji,
- prowadził postępowania wobec dostawców usług społeczeństwa informacyjnego mające na celu nieodpłatne ograniczenie podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online, jeżeli podmiot gospodarczy udostępniający produkt online nie realizuje adresowanej do niego decyzji,
- wymierzał administracyjne kary pieniężne za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia 2023/988 oraz przepisów ustawy,

- współpracował z organami celnymi w ramach procedury celnej dopuszczenia produktów do obrotu.

W odniesieniu do funkcji Prezesa UOKiK jako jednolitego urzędu łącznikowego oraz sporządzania krajowej strategii nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów należy podkreślić, że obszar ogólnego bezpieczeństwa produktów nie jest objęty zakresem działania jednolitego urzędu łącznikowego, o którym mowa w art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, jak również nie jest objęty zakresem krajowej strategii nadzoru rynku, o której mowa w art. 59a ust. 2 tej ustawy. Przywołane przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku stanowią realizację rozporządzenia 2019/1020, nie zaś rozporządzenia 2023/988. Rozporządzenie 2019/1020 reguluje nadzór rynku produktów objętych unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, z kolei rozporządzenie 2023/988 ma zastosowanie do produktów w zakresie, w jakim prawo Unii Europejskiej nie zawiera mających taki sam cel przepisów szczególnych, które regulują bezpieczeństwo danych produktów. Przepisy zharmonizowane określają jednolite standardy obowiązujące przy wprowadzaniu towarów na rynek Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie ich bezpieczeństwa i niezawodności. Przepisy te dotyczą grup wyrobów, których użycie może być niebezpieczne lub powodować zagrożenie, dlatego wymagania, jakie powinny spełniać te wyroby, są szczegółowo określone. Ustawodawca unijny dostrzega jednak, że prawodawstwo zharmonizowane nie będzie w stanie objąć wszystkich produktów, które już istnieją, oraz tych, które dopiero powstaną. Dlatego też uznał za niezbędne ustanowienie ram prawnych o charakterze horyzontalnym, które wypełnią ewentualne luki i zapewnią należytą ochronę konsumentom. Tym samym rozporządzenie 2023/988 ma zastosowanie do produktów takich jak m.in. narzędzia ręczne, wózki dziecięce, rowery, czujniki czadu, obuwie, meble i sprzęt sportowy. Ponadto w przypadku gdy produkty podlegają szczególnym wymaganiom związanym z bezpieczeństwem nałożonym przez prawo unijne, rozporządzenie 2023/988 ma zastosowanie w odniesieniu do aspektów i ryzyk lub kategorii ryzyk nieobjętych tymi wymaganiami. A zatem rozporządzenie 2023/988 obejmuje inny obszar regulacyjny niż rozporządzenie 2019/1020, a przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nie stanowią realizacji rozporządzenia 2023/988. Wspólny zakres obydwu aktów obejmuje katalog środków nadzoru i działań państw członkowskich, ale nie zakres przedmiotowy produktów, ponieważ każde z tych rozporządzeń dotyczy innych produktów albo innych aspektów działania tych produktów. Na marginesie dodać należy, że na poziomie Komisji za te dwa obszary kompetencyjne odpowiadają dwie różne Dyrekcje Generalne (GROW i JUST). Komisja Europejska, uwzględniając odrębność ww. obszarów, powołała dwie odrębne sieci – Sieć do spraw Bezpieczeństwa Konsumentów (art. 30 rozporządzenia 2023/988) oraz Unijną Sieć do spraw Zgodności Produktów (art. 29 rozporządzenia 2019/1020). W tym kontekście ujednolicenie procedur kontroli w poszczególnych obszarach na mocy rozporządzeń unijnych nie oznacza, że w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów będą funkcjonować te same organy nadzoru rynku. Również strategie będą opracowywane odrębnie, gdyż angażują różne organy (w przypadku krajowej strategii nadzoru rynku dokument będzie opierał się na wkładach kilkunastu innych organów) – natomiast strategię dotyczącą bezpieczeństwa produktów, sporządzaną na podstawie projektowanej ustawy i rozporządzenia 2023/988, Prezes UOKiK będzie opracowywał na podstawie wkładów pozyskanych od Inspekcji Handlowej oraz analizy własnej zjawisk rynkowych.

Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej (zwany dalej „WIIH”), tak jak obecnie, będzie prowadził kontrolę produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa. WIIH uzyska przy tym kompetencję do prowadzenia kontroli również w sposób zdalny w odniesieniu do produktów oferowanych do sprzedaży na odległość. Kontrola w tej formie będzie prowadzona za pomocą środków komunikacji elektronicznej lub za pośrednictwem operatora pocztowego. Uprawnienia kontrolne WIIH zostaną dostosowane i poszerzone o kompetencje wynikające z rozporządzenia 2023/988. W toku kontroli WIIH będzie mógł m.in.:

- żądać przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego oprogramowania,
- żądać przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli,
- żądać przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych,
- sprawdzać bezpieczeństwo produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania, w tym poprzez pobieranie próbek produktu i poddawanie ich badaniom organoleptycznym lub laboratoryjnym,
- dokonać zakupu kontrolnego.

Kompetencja do dokonania zakupu kontrolnego realizuje – wynikające z rozporządzenia 2023/988 w zw. z rozporządzeniem 2019/1020 – uprawnienie do dokonania zakupu bez ujawniania tożsamości organu (art. 14 ust. 4 lit. j rozporządzenia 2019/1020). Uprawnienie to dotyczy kontroli produktów oferowanych do sprzedaży online oraz w inny sposób na odległość. Projektowane rozwiązanie opiera się na doświadczeniach przy stosowaniu zakupu kontrolnego na gruncie ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1980). Jednakże w porównaniu do przywołanej ustawy przewiduje się możliwość prowadzenia kontroli produktów oferowanych do sprzedaży na odległość całkowicie w formie zdalnej, a nie jedynie w zakresie czynności dokonania zakupu kontrolnego. Ponadto w zakresie innych zadań WIIH będzie m.in.:

- współpracował z Prezesem UOKiK przy opracowaniu krajowej strategii nadzoru rynku,
- przekazywał, na wniosek Prezesa UOKiK, niezbędne informacje albo podejmował kontrolę w związku z wnioskiem o udzielenie pomocy prawnej ze strony organu nadzoru rynku państwa członkowskiego UE,
- uczestniczył w akcjach sprawdzających, koordynowanych przez KE, poprzez prowadzenie kontroli,
- mógł, bez wszczynania kontroli, wystąpić do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego o przekazanie wszelkich informacji, wyjaśnień i dokumentów w sprawach dotyczących bezpieczeństwa produktu oraz zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 (tzw. wystąpienia miękkie),
- współpracował z organami celnymi w ramach procedury celnej dopuszczenia produktów do obrotu.

Realizując fakultatywną możliwość odzyskiwania kosztów poniesionych przez organy nadzoru rynku, utrzymane zostanie rozwiązanie umożliwiające organom odzyskiwanie kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych od podmiotu gospodarczego, który wprowadził do obrotu lub udostępnił na rynku produkt niebezpieczny lub niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. Jednocześnie przewiduje się regulację dotyczącą zwrotu przez organ produktu zakupionego w ramach zakupu kontrolnego w celu odzyskania kosztów dokonanego zakupu.

Ponadto projektowana ustawa określi zasady współpracy organów nadzoru rynku z organami celnymi, które będą obowiązane do kontroli produktów objętych procedurą celną dopuszczenia do obrotu w zakresie wymogów ogólnego bezpieczeństwa. Obowiązująca ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów w art. 33 reguluje zasady działania organów celnych przy zatrzymywaniu produktów. W projektowanej ustawie przewiduje się poszerzenie tej regulacji oraz ujęcie jej w nowym rozdziale jako „Postępowanie w odniesieniu do produktów zgłoszonych do procedury celnej dopuszczenia do obrotu”. Projektowana procedura jest rezultatem wykonania przepisów rozporządzenia 2023/988, ponieważ to pod kątem rozszerzonych wymogów bezpieczeństwa i nowych ryzyk dotyczących produktów oraz zwiększonych obowiązków podmiotów gospodarczych organy celne będą prowadziły procedurę dopuszczenia do obrotu. Zasady postępowania organów celnych, w przypadku stwierdzenia podczas kontroli celnej produktów wprowadzanych do obrotu istnienia uzasadnionych okoliczności wskazujących, że produkt jest niebezpieczny lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, będą określać przepisy art. 26 ust. 1 lit. a, b, d oraz e, ust. 2–4, art. 27 i art. 28 rozporządzenia 2019/1020, zatem także na gruncie unijnym zostaje rozszerzona podstawa działania organów celnych, co znajduje przełożenie na prawo krajowe.

W porównaniu do obowiązującej ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, projekt rozszerza katalog podmiotów, na których organy będą mogły nałożyć administracyjną karę pieniężną za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia 2023/988 oraz przepisów ustawy. Jest to zdeterminowane regulacjami unijnymi. Katalog ten zostanie poszerzony w szczególności o dostawców usług realizacji zamówień, dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego. Ponadto na podmioty gospodarcze (producentów, importerów, dystrybutorów) zostaną nałożone nowe obowiązki wynikające z przepisów rozporządzenia 2023/988 oraz zostaną przewidziane administracyjne kary pieniężne za nieprzestrzeganie tych obowiązków. W przypadku części administracyjnych kar pieniężnych, których możliwość nałożenia przewiduje ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów, przewiduje się określenie maksymalnego progu w wysokości 1 000 000 zł (za wprowadzenie do obrotu produktu niezgodnego z ogólnym wymaganiami bezpieczeństwa). Zmiana górnej granicy kar pieniężnych wynika z faktu, że rozporządzenie 2023/988 obciąża państwa członkowskie do wprowadzenia sankcji, które muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, a obecnie obowiązujący górny limit tych kar został określony 17 lat temu (w 2007 r.). Kary będą nakładane w drodze decyzji administracyjnych.

Nie wszystkie przepisy projektowanej ustawy dotyczą bezpośrednio realizacji rozporządzenia 2023/988. Część regulacji o takim charakterze, które obowiązują obecnie na gruncie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) i są kompatybilne z systemem ogólnego bezpieczeństwa produktów w Polsce, zostanie utrzymana. W szczególności przewiduje się kontynuowanie krajowego systemu monitorowania wypadków konsumenckich, który prowadzi Minister Zdrowia.

Przyjęcie przepisów służących stosowaniu rozporządzenia 2023/988 usprawni sprawowanie nadzoru rynku nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w Polsce, a przez to przyczyni się do osiągnięcia jego celu. Nadrzędnym celem rozporządzenia 2023/988 jest zaś zapewnienie, aby na rynku unijnym udostępniane były wyłącznie produkty bezpieczne, które nie stwarzają ryzyka lub jedynie minimalne ryzyko uważane za dopuszczalne i odpowiadające wysokiemu poziomowi ochrony bezpieczeństwa konsumentów, bez względu na kanał ich dystrybucji (stacjonarny lub online). Zarazem realizacja tego zadania przyczyni się do coraz pełniejszego stosowania zasad uczciwej konkurencji oraz równego traktowania podmiotów gospodarczych działających w ramach rynku wewnętrznego. Tym samym w efekcie stosowania nowych przepisów ma zmniejszyć się odsetek produktów niebezpiecznych wprowadzanych na rynek unijny, z uwzględnieniem produktów udostępnianych online. Usprawniona zostanie także współpraca z organami nadzoru rynku państw członkowskich UE.

Minister właściwy do spraw gospodarki będzie przekazywał, za pośrednictwem Punktu Kontaktowego do spraw Produktów, podmiotom gospodarczym szczegółowe informacje w przedmiocie wykonania rozporządzenia 2023/988, w tym informacje na temat przepisów krajowych dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów, co realizuje art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2023/988.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

System nadzoru rynku w państwach członkowskich UE opiera się na aktach prawa unijnego, w związku z czym rozwiązania ustrojowe oraz instytucje i mechanizmy prawne muszą być do siebie zbliżone, gdyż realizują tożsame cele (przede wszystkim zapewnianie bezpieczeństwa i zgodności produktów udostępnianych na rynku unijnym).

Niemniej należy mieć na względzie, że służąc tym samym celom i wprowadzając jednolite mechanizmy oceny bezpieczeństwa i kontroli zgodności produktów, systemy organizacji i funkcjonowania organów nadzoru rynku w poszczególnych państwach członkowskich UE są zorganizowane w różny sposób, a różnice te są często znaczne, np. wynikają z przyjętego ustroju (federacja – Niemcy, obszary autonomiczne – Hiszpania). Inaczej bowiem zorganizowany jest system w państwach mniejszych, gdzie zazwyczaj mamy do czynienia z jednym centralnym organem sprawującym kontrolę nad spełnianiem wymagań bezpieczeństwa i zgodności przez wszystkie produkty przeznaczone dla konsumentów, a inaczej sytuacja przedstawia się w państwach o większym obszarze, gdzie zazwyczaj następuje podział kompetencji w tym zakresie pomiędzy organem centralnym a instytucjami lokalnymi (co związane jest z podziałem administracyjnym państwa i związaną z nim właściwością miejscową organów). Istnieją również inne systemy podziału, jak chociażby oddzielenie organów nadzoru od organów kontroli produktów czy podział sektorowy organów nadzoru rynku i sprawowanie nadzoru w zakresie swojej właściwości przez kilka organów w odniesieniu do różnych kategorii produktów. Wreszcie występować również mogą różnego rodzaju systemy mieszane, w których obecne są różne elementy ze wskazanych powyżej najczęściej spotykanych rozwiązań systemowych.

Ponadto należy mieć na względzie, że celem unijnego prawodawcy jest jednolite funkcjonowanie systemu nadzoru rynku, tj. stosowanie tych samych instytucji prawnych, jednolite uprawnienia i obowiązki podmiotów funkcjonujących w łańcuchu dostaw produktów (od momentu wytworzenia do momentu dostarczenia produktu użytkownikowi końcowemu) czy procedury odzyskania produktów niebezpiecznych. Realizacja tego celu w poszczególnych państwach członkowskich UE została pozostawiona władzom krajowym, których zadaniem jest taka organizacja kompetencji i uprawnień organów, która pozwoli na sprawne funkcjonowanie i realizację zadań. Ponadto pewne kwestie dotyczące sankcji za naruszenie obowiązków podmiotów wynikających z rozporządzenia 2023/988 (rodzaj i wysokość kar, a także zasady kalkulowania ich wymiaru) zostały pozostawione w gestii państw członkowskich. Z unijnej regulacji wynikają jedynie ogólne wytyczne, według których kary te powinny być proporcjonalne, a zarazem dotkliwe i odstraszające. I tak w niektórych państwach wymierzane będą jedynie administracyjne kary pieniężne (np. Niemcy, Szwecja, Litwa, Estonia, Finlandia), podczas gdy w innych (np. Francja, Irlandia, Malta, Holandia) przewiduje się również instytucje właściwe dla prawa karnego – karę pozbawienia wolności.

Obecnie wszystkie państwa UE znajdują się na etapie prac legislacyjnych związanych z dostosowaniem krajowego porządku prawnego do rozporządzenia 2023/988. Monitorując proces dostosowywania się państw członkowskich do rozwiązań rozporządzenia 2023/988, prawodawca unijny wskazuje na obszary, w których nastąpiły największe zmiany w odniesieniu do dotychczas funkcjonujących rozwiązań prawnych, tj. konieczność wzmocnienia mechanizmów służących odzyskaniu produktów niespełniających wymagań bezpieczeństwa od konsumentów oraz działań organów podejmowanych wobec produktów oferowanych do sprzedaży online – w tym za pośrednictwem internetowych platform handlowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy nadzoru rynku w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów	Prezes UOKiK oraz 16 wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej	Akt normatywny	Prezes UOKiK m.in. będzie: – jednolitym urzędem łącznikowym w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów, – odpowiadał za przygotowanie krajowej strategii w tym obszarze, – odpowiadał na wnioski organów innych państw UE z zakresu pomocy prawnej i składał takie wnioski, – współpracował z organami UE, – prowadził na nowych zasadach postępowania administracyjne w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów,

			– nakładał kary administracyjne, – prowadził postępowania nakazowe wobec dostawców usług społeczeństwa informacyjnego oraz dostawców internetowych platform handlowych, mające na celu ograniczenie podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online albo usunięcie z interfejsu określonych treści dotyczących produktów. Wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej będą – tak jak obecnie – prowadzili kontrole w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jednocześnie w ramach kontroli otrzymają nowe uprawnienia, w tym do prowadzenia kontroli w formie zdalnej oraz dokonywania zakupu kontrolnego.
Organy celne	16 dyrektorów izb administracji skarbowej 16 naczelników urzędów celno-skarbowych, 133 oddziały celne	Dane KAS https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas	Organy celne będą obowiązane do kontroli produktów objętych procedurą celną dopuszczenia do obrotu przywożonych na teren Unii Europejskiej w zakresie wymogów ogólnego bezpieczeństwa oraz do współpracy z Prezesem UOKiK i wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej w tym obszarze.
Podmioty gospodarcze (producenci, upoważnieni przedstawiciele, importerzy, dystrybutorzy, dostawcy usług realizacji zamówień lub każda inna osoba fizyczna lub prawna podlegająca obowiązkowi związanym z wytwarzaniem produktów lub udostępnianiem ich na rynku zgodnie z rozporządzeniem 2023/988)	Trudne do określenia – dane liczbowe co do liczby podmiotów gospodarczych, których działalność ma za przedmiot produkty objęte nadzorem nad ogólnym bezpieczeństwem produktów, nie są dostępne. Należy przyjąć, że projektowana ustawa będzie oddziaływała na znaczną część podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w zakresie produkcji, importu i dystrybucji produktów, w tym w ramach sprzedaży internetowej		Tak jak obecnie, działalność podmiotów gospodarczych będzie poddawana kontroli administracyjnej, która może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego. Zmienia się natomiast zasady prowadzenia kontroli i postępowań administracyjnych, wobec przyznania organom szerszych uprawnień. Podmioty gospodarcze, w przypadku stwierdzenia, że produkt jest niebezpieczny lub jest niezgodny z rozporządzeniem 2023/988, będą zobowiązane przez organ do podjęcia odpowiednich działań naprawczych, usunięcia skutków naruszenia oraz poniesienia kosztów postępowania.

			Podmioty gospodarcze naruszające przepisy rozporządzenia 2023/988 oraz przepisy projektowanej ustawy będą podlegały administracyjnym karom pieniężnym, proporcjonalnym do wagi naruszenia.
Dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego, dostawcy internetowych platform handlowych	b.d.		Dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego mogą być adresatami nakazu nieodpłatnego ograniczenia podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online, z kolei dostawcy internetowych platform handlowych mogą być adresatami nakazu usunięcia treści odnoszących się do oferty produktu ze swojego interfejsu online, uniemożliwienia dostępu do nich lub wyświetlenia wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści – jeżeli uprzednio podmiot gospodarczy, który udostępnia produkt, nie wykona adresowanej do niego decyzji organu.
Konsumenci	37 552 tys.	Dane GUS – Biuletyn Statystyczny Nr 8/2024	Pośrednie. Bardziej efektywny nadzór nad niezwywnościowymi produktami konsumenckimi przełoży się na zwiększenie bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów.
Laboratoria oceniające bezpieczeństwo produktów	Laboratorium UOKiK w Lublinie laboratoria komercyjne (polskie i zagraniczne) b.d.		Prowadzenie badań laboratoryjnych i wydawanie opinii z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.
Minister Zdrowia	1	Akt normatywny	W związku z utrzymaniem systemu monitorowania wypadków konsumenckich, Minister Zdrowia będzie prowadził go na dotychczasowych zasadach oraz pokryje koszty jego funkcjonowania ze środków, których jest dysponentem.
Sądy administracyjne	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, Naczelny Sąd Administracyjny	Akt normatywny	Potencjalny wzrost liczby skarg do sądów administracyjnych, w szczególności w zakresie nałożonych kar administracyjnych – w związku z rozszerzeniem w projekcie ustawy katalogu sankcjonowanych naruszeń obowiązków podmiotów gospodarczych oraz wzrostem

			wysokości przewidzianych administracyjnych kar pieniężnych. W obecnym stanie prawnym, w latach 2022 i 2023, skierowano po 3 skargi do WSA, a w 2024 r. – 4 skargi do WSA, z czego w 3 sprawach z lat 2022–2024 skierowano skargi kasacyjne do NSA.
Minister Finansów i Rozwoju	1	Akt normatywny	Minister właściwy do spraw gospodarki będzie przekazywał podmiotom gospodarczym szczegółowe informacje w przedmiocie wykonania rozporządzenia 2023/988, w tym informacje na temat przepisów krajowych dotyczących ogólnego bezpieczeństwa produktów. Minister ten będzie udzielał ww. informacji za pośrednictwem Punktu Kontaktowego do spraw Produktów, będzie prowadził go na dotychczasowych zasadach oraz pokryje koszty jego funkcjonowania ze środków, których jest dysponentem.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt ustawy został przekazany do konsultacji następującym podmiotom:

- 1) Federacja Konsumentów;
- 2) Federacja Przedsiębiorców Polskich;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
- 5) Izba Gospodarki Elektronicznej;
- 6) Konfederacja Lewiatan;
- 7) Kongres Polskiego Biznesu;
- 8) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 9) Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji;
- 10) Krajowa Rada Spółdzielcza;
- 11) Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług;
- 12) Naczelna Organizacja Techniczna;
- 13) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
- 14) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 15) Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji;
- 16) Polska Izba Handlu;
- 17) Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji;
- 18) Polska Rada Biznesu;
- 19) Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
- 20) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;

- 21) Stowarzyszenie Eksporterów Polskich;
- 22) Stowarzyszenie Konsumentów Polskich;
- 23) Związek Polskich Pracodawców Handlu i Usług;
- 24) Związek Pracodawców Business Center Club;
- 25) Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
- 26) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 27) Allegro sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie;
- 28) Grupa OLX sp. z o. o. z siedzibą w Poznaniu;
- 29) Amazon EU SARL sp. z o. o. oddział w Polsce;
- 30) „EMPIK” S.A. siedzibą w Warszawie.

Projekt został także przekazany do zaopiniowania przez:

- 1) Biuro do spraw Substancji Chemicznych;
- 2) Naczelny Sąd Administracyjny;
- 3) Narodowy Bank Polski;
- 4) Polski Komitet Normalizacyjny;
- 5) Prokuraturę Generalną Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) Urząd Komunikacji Elektronicznej;
- 7) Urząd Ochrony Danych Osobowych;
- 8) Główny Inspektorat Sanitarny;
- 9) Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców;
- 10) Rzecznika Praw Obywatelskich;
- 11) wojewodów.

W ramach konsultacji i opiniowania został wyznaczony 21-dniowy termin na zgłaszanie uwag.

Wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Potencjalne koszty dla budżetu państwa z tytułu ryzyka występowania w obrocie na terytorium Polski produktów stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla konsumentów oraz z tytułu usuwania ich skutków. Popularyzacja importu produktów do Unii Europejskiej za pośrednictwem m.in. azjatyckich platform e-commerce prowadzi do znaczącego wzrostu liczby niebezpiecznych towarów na rynku											

Europejskim. Skala tego zjawiska w ostatnich latach osiągnęła bezprecedensowy poziom, co budzi poważne obawy dotyczące zdrowia publicznego i bezpieczeństwa konsumentów.

W 2024 r. do krajów UE trafiło 4,6 mld paczek o wartości poniżej 150 euro, co stanowi czterokrotny wzrost w porównaniu z 2022 r. Ponad 90 procent z nich pochodziło z Chin¹⁾.

W 2024 r. europejski system Safety Gate (dawniej RAPEX) odnotował 4137 ostrzeżeń dotyczących niebezpiecznych produktów – najwięcej od początku jego działania w 2003 r.²⁾

Badania przeprowadzone przez europejskie organizacje konsumenckie również wykazały, że znaczący odsetek produktów kupowanych na azjatyckich platformach internetowych nie spełnia unijnych norm bezpieczeństwa. W niektórych przypadkach odsetek ten sięgał nawet 85–95 procent. Produkty te często zawierają niebezpieczne substancje chemiczne (np. ftalany, metale ciężkie w stężeniach wielokrotnie przekraczających dopuszczalne limity), są wadliwe elektrycznie (powodując ryzyko pożaru lub porażenia) lub stanowią zagrożenie dla dzieci (np. małe elementy stanowiące zagrożenie zadławienia).

Wycena publicznych i społecznych szkód stwarzanych przez niebezpieczne produkty wymaga uwzględnienia wielu kategorii szkód i stosowania różnych metod ich szacowania. Ze względu na trudności w ustaleniu jednoznacznych związków przyczynowo-skutkowych i w wycenie niematerialnych kosztów, dokładne określenie jednej liczby jest praktycznie niemożliwe. Niemniej jednak, w celu kształtowania polityki regulacyjnej i ochrony konsumentów, wskazać należy na następujące kategorie potencjalnych kosztów publicznych:

- **Koszty publicznej opieki zdrowotnej i zabezpieczenia społecznego:** produkty niespełniające wymagań dotyczących bezpieczeństwa mogą prowadzić do chorób oraz urazów, co generuje koszty leczenia i rehabilitacji, a w długotrwałej perspektywie może doprowadzić do obniżenia zdolności lub niezdolności do np. pracy.
- **Szkody materialne:** Niebezpieczne produkty mogą powodować uszkodzenia mienia (np. pożary). Publiczne koszty obejmować będą zwiększoną aktywność publicznych służb ratunkowych.
- **Koszty środowiskowe:** Produkty niespełniające wymagań nierzadko wykonane są z materiałów niskiej jakości, trudnych do recyklingu lub zawierających szkodliwe substancje, co generuje koszty środowiskowe związane z utylizacją odpadów i zanieczyszczeniem.
- **Koszty związane z nieuczciwą konkurencją:** Produkty niespełniające wymagań konkurują niską ceną ze względu na niższe standardy produkcji i brak kontroli jakości. Pogarsza to sytuację firm, które inwestują w bezpieczeństwo i jakość swoich wyrobów, co w dłuższej perspektywie może hamować innowacje i rozwój gospodarczy.

Unia Europejska podejmuje działania mające na celu wzmocnienie nadzoru nad rynkiem, uszczelnienie systemu celnego oraz zwiększenie odpowiedzialności platform sprzedażowych. Jednak skuteczność tych działań zależy przede wszystkim od skutecznej egzekucji na poziomie krajowym.

Dochody budżetu państwa z tytułu administracyjnych kar pieniężnych

Projekt ustawy wprowadza nowe regulacje w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów (np. postępowanie wobec dostawców internetowych platform handlowych i dostawców usług społeczeństwa informacyjnego), czego efektem będzie wzrost liczby postępowań lub czynności wyjaśniających, a tym samym wzrost liczby decyzji, w tym decyzji nakładających administracyjne kary pieniężne.

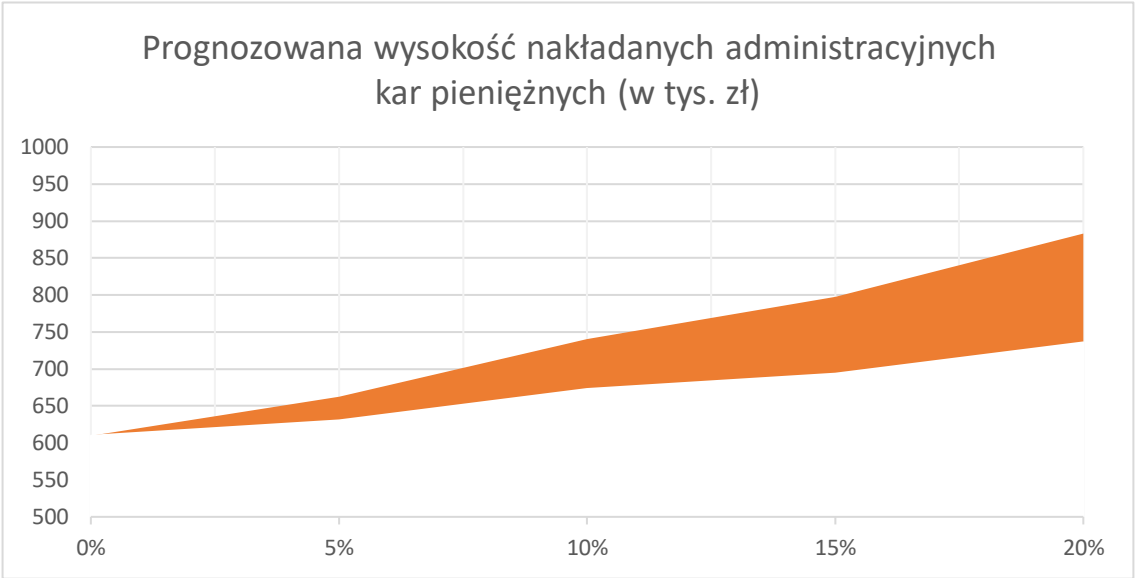
Projekt rozszerza katalog podmiotów, na które organy będą mogły nałożyć administracyjną karę pieniężną za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia 2023/988 oraz przepisów ustawy, a także sankcjonuje nowe obowiązki wynikające z przepisów rozporządzenia 2023/988.

W przypadku części administracyjnych kar pieniężnych, których możliwość nałożenia przewiduje obecna ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w projekcie przewidziano podwyższenie maksymalnych progów administracyjnych kar pieniężnych (np. z obecnych 100 000 zł do 1 000 000 zł – za wprowadzenie do obrotu produktu niezgodnego z ogólnym wymaganiami bezpieczeństwa). Podwyższenie to stanowi urealnienie administracyjnych kar pieniężnych nakładanych w obszarze bezpieczeństwa produktów, które ostatnio zmieniane były w 2007 r.

¹⁾ Temu, Shein and Amazon to be liable in EU for ‘unsafe’ or ‘illegal’ goods – <https://www.ft.com/content/0b2b5c80-40f8-4ec9-bc91-2b4abbb88893?eicker.news>.

²⁾ <https://ec.europa.eu/safety-gate/#/screen/pages/reports>.

Mając to na uwadze, można założyć, że wysokość dochodów budżetu państwa z tytułu administracyjnych kar pieniężnych będzie wyższa niż dotychczas (średnia roczna wysokość administracyjnych kar pieniężnych nałożonych w decyzjach Prezesa UOKiK w obszarze ogólnego bezpieczeństwa w latach 2022–2024 wyniosła 609,7 tys. zł). W latach 2022–2024 wydawano średnio rocznie 29 decyzji nakładających kary. UOKiK prognozuje wzrost liczby wydawanych decyzji nakładających kary o ok. 15 %. Biorąc pod uwagę wzrost liczby postępowań oraz dyrektywy wymiaru kary określone w projekcie ustawy (m.in. wagę i okoliczności naruszenia prawa, stopień przyczynienia się strony do naruszenia prawa, wysokość korzyści majątkowej, którą strona osiągnęła ze sprzedaży produktów) założyć należy, że podwyższenie maksymalnych progów kar przyczyni się również do wzrostu kwot nakładanych kar pieniężnych o ok. 15 %. Szacunki przedstawia wykres poniżej. Prognoza w dolnej granicy uwzględnia wzrost liczby decyzji w zakresie 0–20 %, zaś górna wzrost, zarówno liczby decyzji (0–20 %), jak i wzrost wysokości nakładanych administracyjnych kar pieniężnych w zakresie (0–20 %).

Naczelny Sąd Administracyjny

Ewentualne skutki proponowanych rozwiązań dla cz. 05 – Naczelny Sąd Administracyjny będą możliwe do poniesienia w ramach dotychczas posiadanych środków budżetowych zarówno w roku wejścia w życie rozwiązań, jak i w latach następnych ze względu na fakt, że w obecnym stanie prawnym, w latach 2022–2024 skierowano niewielką liczbę skarg do WSA oraz skarg kasacyjnych do NSA w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Wzrost skarg, nawet dwukrotny, nie wpłynie znacząco na pracę WSA oraz NSA.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2024 r.)	duże przedsiębiorstwa	–	–	–	–	–	–	–
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	–
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe oraz osoby starsze i z niepełnosprawnością	–	–	–	–	–	–	–
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Obowiązki nakładane na przedsiębiorców, w tym obowiązek udostępniania na rynek produktów bezpiecznych, a także zagrożenie administracyjnymi karami pieniężnymi wpłynie pozytywnie na funkcjonowanie reguł uczciwej						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							

		konkurencji oraz promowanie uczciwych praktyk przedsiębiorców związanych z udostępnianiem na rynku tylko produktów bezpiecznych. W stosunku do przedsiębiorców odpowiedzialnych za wprowadzanie do obrotu produktów niespełniających wymagań przewiduje się wzrost wysokości nakładanych administracyjnych kar pieniężnych.
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe oraz osoby starsze i z niepełnosprawnością	Projektowane regulacje powinny znacząco ograniczyć ryzyko związane z udostępnianiem produktów niebezpiecznych konsumentom, w tym dzieciom, osobom z niepełnosprawnościami i osobom starszym.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Obowiązki podmiotów gospodarczych w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów nie wynikają zasadniczo z projektowanej ustawy, ponieważ są uregulowane w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2023/988, które obowiązują bezpośrednio. Natomiast projektowana ustawa nadaje kompetencje organom krajowym do skutecznego egzekwowania tych obowiązków. Jak przedstawiono w pkt 2 OSR, rozporządzenie 2023/988 znacznie szerzej określa wymogi bezpieczeństwa produktów i obowiązki podmiotów gospodarczych w porównaniu do obecnej ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednocześnie rozszerzony zostaje katalog podmiotów gospodarczych, w ramach którego wyróżnia się producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji zamówień lub każdą inną osobę fizyczną lub prawną podlegającą obowiązkowi związanym z wytwarzaniem produktów lub udostępnianiem ich na rynku. Z kolei rozdział IV rozporządzenia 2023/988 określa obowiązki dostawców internetowych platform handlowych. Bezpośrednio wpływa to na zakres i sposób działania organów kontroli i nadzoru względem przedsiębiorców, co dotyczy w szczególności kontroli zdalnej, rozszerzonego katalogu kar pieniężnych, których wysokość zwiększa się w stosunku do obecnych wartości, oraz współpracy z dostawcami internetowych platform handlowych czy dostawcami usług społeczeństwa informacyjnego.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy	
Komentarz: Zwiększenie liczby dokumentów – wprowadzenie wymogu opracowywania i posiadania przez podmioty gospodarcze dokumentacji technicznej w zakresie spełniania wymagań bezpieczeństwa przez produkty, a także ich lepszej identyfikowalności, może zwiększyć nieznacznie liczbę dokumentów towarzyszących obrotowi produktami konsumenckimi. Zwiększenie liczby procedur – dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego mogą być adresatami nakazu nieodpłatnego ograniczenia podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online, z kolei dostawcy internetowych platform handlowych mogą być adresatami nakazu usunięcia treści odnoszących się do oferty produktu ze swojego interfejsu online, uniemożliwienia dostępu do nich lub wyświetlenia wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści – jeżeli uprzednio podmiot gospodarczy, który udostępnia produkt, nie wykona adresowanej do niego decyzji organu.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Nowa ustawa nie będzie miała odczuwalnego wpływu na rynek pracy, gdyż dotyczy głównie poprawy funkcjonowania organów nadzoru rynku poprzez wyposażenie ich w narzędzia prawne dostosowane do obecnej sytuacji rynkowej i ery cyfryzacji.		

10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana ustawa ma zapewnić spójność prawa krajowego z rozporządzeniem 2023/988. Oczekuje się skutecznego eliminowania z rynku produktów niezgodnych z przewidzianymi dla nich wymaganiami ogólnego bezpieczeństwa oraz niedopuszczanie do wprowadzenia na rynek produktów niebezpiecznych. Działania zmierzające do wzmocnienia bezpieczeństwa konsumentów powinny przyczynić się do spadku liczby wypadków związanych z używaniem produktów stwarzających ryzyko. W Polsce brak jest jednak pełnych statystyk dotyczących wypadków konsumenckich. Jednocześnie może wzrosnąć liczba odwołań przedsiębiorców do sądów administracyjnych, szczególnie w zakresie wysokości nakładanych przez organ administracyjnych kar pieniężnych.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie w pod koniec IV kwartału 2025 r. Termin wejścia w życie ustawy ustalono na 14 dni od dnia ogłoszenia. W tym przypadku odstępianie od zasady określonej w art. 68b ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, która wprowadza co najmniej sześciomiesięczny okres <i>vacatio legis</i> dla ustaw zwiększających obciążenia regulacyjne dla przedsiębiorców, wynika z konieczności wykonania prawa UE, tj. przepisów rozporządzenia 2023/988, które jest bezpośrednio stosowane od dnia 13 grudnia 2024 r. Przy czym obowiązki podmiotów gospodarczych w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów nie wynikają zasadniczo z projektowanej ustawy (są uregulowane w przepisach rozdziału III rozporządzenia 2023/988, które obowiązują bezpośrednio). Projektowana ustawa wprowadza jednak nowe rozwiązania w zakresie kontroli i postępowań administracyjnych, wpływając na działalność przedsiębiorców.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020 w związku z art. 23 rozporządzenia 2023/988, każde państwo członkowskie zostało zobowiązane do sporządzania krajowej strategii nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Prezes UOKiK, we współpracy z wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej, będzie sporządzał tę strategię co cztery lata. Podsumowanie krajowej strategii będzie podawane do publicznej wiadomości. Zgodnie z art. 47 rozporządzenia 2023/988, do dnia 13 grudnia 2029 r. Komisja Europejska przeprowadzi ocenę tego rozporządzenia, a na jej wniosek państwa członkowskie mają przekazać informacje niezbędne do oceny realizacji rozporządzenia. Ponadto co roku UOKiK opracowuje i publikuje na swojej stronie internetowej sprawozdanie z działalności, zawierające również ocenę tego obszaru.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (UC53)

1. Informacje ogólne

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie systemu nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w Polsce do jednolitych ram prawnych ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającym dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1).

Nadrzędnym celem projektowanej ustawy, w ramach realizacji rozporządzenia 2023/988, jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów, co jest jedną z podstawowych zasad ram prawnych zapisanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Produkty niebezpieczne mogą nieść bardzo negatywne konsekwencje dla ich użytkowników, włącznie z zagrożeniem zdrowia i życia. Przy tym szczególnie podatne na zagrożenia są osoby z tzw. grup konsumentów wrażliwych (tj. dzieci, osoby starsze lub osoby z niepełnosprawnościami). Realizując prawo konsumentów do bezpiecznych produktów, projektowana ustawa usprawnia działanie organów nadzoru rynku wobec produktów niebezpiecznych znajdujących się na rynku unijnym lub napływających spoza UE, bez względu na sposób ich udostępnienia (stacjonarnie lub online).

2. Wynik przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt został skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych w dniu 29 lipca 2024 r. z wyznaczonym terminem 21 dni na zajęcie stanowiska.

Projekt został przekazany do zaopiniowania przez: Głównego Inspektora Sanitarnego, Prezesa Biura do spraw Substancji Chemicznych, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezesa Narodowego Banku Polski, Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, Prezesa Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców, Rzecznika Praw Obywatelskich oraz wojewodów.

W ramach opiniowania uwagi do projektu zgłosili: Główny Inspektor Sanitarny, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, Wojewoda Podkarpacki, Wojewoda Śląski i Wojewoda Świętokrzyski.

Zgłoszone uwagi dotyczyły m.in.:

- danych przekazywanych przez zgłaszającego zawiadomienie dotyczące bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu;
- sposobu i zakresu przetwarzania danych w krajowym systemie monitorowania wypadków konsumenckich;
- stosowania przez organ nadzoru rynku uprawnienia do przedłużenia zakazu udostępniania produktu;
- procedury wydawania decyzji nakazującej usunięcie nieprawidłowości oraz dotyczącej oznakowania produktu;
- procedury wydawania decyzji nakazującej usunięcie treści odnoszących się do oferty produktu z interfejsu online, uniemożliwienie dostępu do nich lub wyświetlenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści;
- procedury dokonania zakupu kontrolnego produktu oferowanego do sprzedaży na odległość;
- dostosowania terminologii.

Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie – część uwag została wyjaśniona, a część uwzględniona w obecnej wersji projektu. W wyniku opiniowania wprowadzono m.in. następujące zmiany do projektu:

- doprecyzowano zakres danych, których przekazanie jest niezbędne do rozpatrzenia zawiadomienia dotyczącego bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu;
- wskazano administratora krajowego systemu monitorowania wypadków konsumenckich oraz doprecyzowano zakres danych gromadzonych w tym systemie, przy jednoczesnej rezygnacji z delegacji do wydania rozporządzenia;
- uprawnienie polegające na przedłużeniu zakazu udostępniania produktu zostało sformułowane obligatoryjnie, z jednoczesnym określeniem przesłanek jego stosowania;
- uprawnienie polegające na wydaniu decyzji nakazującej usunięcie nieprawidłowości w zakresie oznakowania produktu zgodnie z przepisami rozporządzenia 2023/988 zostało sformułowane obligatoryjnie, obligatoryjny charakter uzyskała również decyzja dotycząca oznakowania produktu, który może stwarzać ryzyko w określonych warunkach;
- nadano obligatoryjny charakter wydawanemu wobec dostawcy internetowej platformy handlowej nakazowi usunięcia treści odnoszących się do oferty produktu z interfejsu online, uniemożliwienia dostępu do nich lub wyświetleniu na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści.

Projekt został również skonsultowany ze stroną społeczną, w tym z przedstawicielami największych internetowych platform handlowych działających w Polsce, tj. z następującymi podmiotami: Federacją Konsumentów, Federacją Przedsiębiorców Polskich, Forum Związków Zawodowych, Fundacją Małych i Średnich Przedsiębiorstw, Izbą Gospodarki Elektronicznej, Konfederacją Lewiatan, Kongresem Polskiego Biznesu, Krajową Izbą Gospodarczą, Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji, Krajową Radą Spółdzielczą, Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług, Naczelną Organizacją Techniczną, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Izbą Gospodarczą Importerów, Eksporterów i Kooperacji, Polską Izbą Handlu, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polską Radą Biznesu, Polskim Towarzystwem Gospodarczym, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszeniem Eksporterów Polskich, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich, Związkiem Polskich Pracodawców Handlu i Usług, Związkiem Pracodawców Business Center Club, Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Allegro sp. z o.o., Grupą OLX sp. z o. o., Amazon EU SARL sp. z o. o. oddział w Polsce oraz „EMPIK” S.A.

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosili: Federacja Przedsiębiorców Polskich, Izba Gospodarki Elektronicznej, Konfederacja Lewiatan, Polska Grupa Producentów Obuwia, APPLiA Polska Związek Producentów AGD oraz Polskie Stowarzyszenie Branży Zabawek i Artykułów Dziecięcych.

Zgłoszone uwagi dotyczyły m.in.:

- zakresu przedmiotowego projektowanej ustawy;
- rozszerzenia katalogu definicji ustawowych oraz zmodyfikowania definicji ustawowych;
- przesłanek stosowania przez organ nadzoru rynku zakazu udostępniania produktu;
- przesłanek wyznaczania terminów przez organy nadzoru rynku na podjęcie przez stronę postępowania nakazanych czynności;
- postępowania nakazowego wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego;
- administracyjnych kar pieniężnych.

Zgłoszone uwagi zostały poddane szczegółowej analizie – część uwag została wyjaśniona, a część uwzględniona w obecnej wersji projektu. W wyniku konsultacji publicznych wprowadzono m.in. następujące zmiany do projektu:

- uzupełniono słowniczek ustawy o pojęcie „interfejsu online” oraz doprecyzowano definicję „odzyskania produktu”;
- doprecyzowano przesłankę wydania zakazu udostępniania produktu przez organ nadzoru rynku;
- określono przesłanki dla wyznaczania terminów na:
 - usunięcie nieprawidłowości w oznakowaniu produktu, oznakowanie produktu odpowiednimi ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać,

oraz na przedstawienie dowodów potwierdzających podjęcie tych czynności;

- wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie decyzji wydawanej przez Prezesa UOKiK w przypadku stwierdzenia, że produkt jest niebezpieczny lub nie jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- doprecyzowano, że nakazy wydawane w drodze decyzji wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego zawierają również elementy określone w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z późn. zm.).

Zestawienie uwag zgłoszonych w ramach opiniowania i konsultacji publicznych wraz ze stanowiskiem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zostało opublikowane na stronie Rządowego Procesu Legislacyjnego pod adresami:

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12387803/katalog/13073008#13073008>
(opiniowanie);

<https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12387803/katalog/13073002#13073002>
(konsultacje publiczne).

3. Wyniki zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

4. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania uczestnictwem w pracach na projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	USTAWA O NADZORZE NAD OGÓLNYM BEZPIECZEŃSTWEM PRODUKTÓW
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 1	Cel i przedmiot 1. Celem niniejszego rozporządzenia jest poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego, przy równoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów. 2. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się podstawowe przepisy dotyczące bezpieczeństwa produktów konsumpcyjnych wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku.	T	Art. 1	Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb sprawowania nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku.
Art. 2 ust. 1- 4	Zakres stosowania 1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do produktów, które wprowadza się do obrotu lub udostępnia się na rynku, w zakresie, w jakim prawo Unii nie zawiera mających taki sam cel przepisów szczególnych, które regulują bezpieczeństwo danych produktów. W przypadku gdy produkty podlegają szczególnym wymaganiom związanym z bezpieczeństwem nałożonym przez prawo Unii, niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do aspektów i ryzyk lub kategorii ryzyk nieobjętych tymi wymaganiami. W odniesieniu do produktów podlegających szczególnym wymaganiom nałożonym przez unijne	T	Art. 2	Art. 2. Ustawę stosuje się do produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku w zakresie określonym w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/988”.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	prawodawstwo harmonizacyjne zdefiniowane w art. 3 pkt 27: a) rozdział II nie ma zastosowania w zakresie, w jakim dotyczy ryzyka lub kategorii ryzyka objętych unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym; b) rozdział III sekcja 1, rozdziały V i VII oraz rozdziały IX-XI nie mają zastosowania. 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do: a) produktów leczniczych do stosowania u ludzi ani do weterynaryjnych produktów leczniczych; b) żywności; c) pasz; d) żywych roślin i zwierząt, organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz mikroorganizmów zmodyfikowanych genetycznie stosowanych w sposób ograniczony, a także do produktów z roślin i zwierząt bezpośrednio związanych z ich przyszłym rozmnażaniem; e) produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych; f) produktów ochrony roślin; g) sprzętu wykorzystywanego przez konsumentów do przemieszczania się lub podróży, w przypadku gdy jest on obsługiwany bezpośrednio przez usługodawcę w ramach usługi transportowej świadczonej konsumentom i nie jest obsługiwany przez samych konsumentów; h) statków powietrznych, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) 2018/1139; i) antyków. 3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku, niezależnie od tego, czy są nowe, używane, naprawione lub odnowione. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do produktów wymagających naprawy lub odnowienia przed użyciem, w przypadku gdy produkty te są wprowadzane do			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	obrotu lub udostępniane na rynku oraz noszą wyraźne oznaczenie, że wymagają naprawy lub odnowienia przed użyciem. 4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów określonych w prawie Unii dotyczącym ochrony konsumentów.			
Art. 2 ust. 5	5. Niniejsze rozporządzenie wykonuje się z należyтым uwzględnieniem zasady ostrożności	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 1	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) "produkt" oznacza każdy przedmiot, połączony lub niepołączony z innymi przedmiotami, dostarczany lub udostępniany za wynagrodzeniem lub bez, w tym w ramach świadczenia usługi, który jest przeznaczony dla konsumentów lub którego konsumenci mogliby używać w dających się racjonalnie przewidzieć warunkach, nawet jeżeli nie jest dla nich przeznaczony;	T	Art. 3 pkt 11	11) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 2	2) "produkt bezpieczny" oznacza każdy produkt, który w zwykłych lub dających się racjonalnie przewidzieć warunkach używania, w tym w rzeczywistym czasie używania, nie stwarza jakiegokolwiek ryzyka lub jedynie minimalne ryzyko zgodne z jego używaniem, uważane za dopuszczalne i odpowiadające wysokiemu poziomowi ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów;	T	Art. 3 pkt 12	12) produkt bezpieczny – produkt bezpieczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 3	3) "produkt niebezpieczny" oznacza każdy produkt, który nie jest "produktem bezpiecznym";	T	Art. 3 pkt 13	13) produkt niebezpieczny – produkt niebezpieczny w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 4	4) "ryzyko" oznacza połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia niebezpieczeństwa powodującego szkodę oraz stopnia powagi tej szkody;	T	Art. 3 pkt 14	14) ryzyko – ryzyko w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2023/988;

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 3 pkt 5	5) "poważne ryzyko" oznacza ryzyko, które na podstawie oceny ryzyka oraz z uwzględnieniem zwykłego i dającego się przewidzieć używania produktu uznaje się za ryzyko wymagające szybkiej interwencji organów nadzoru rynku, w tym w przypadkach, gdy skutki wystąpienia tego ryzyka nie są natychmiastowe;	T	Art. 3 pkt 8	8) poważne ryzyko – poważne ryzyko w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 6	6) "udostępnienie na rynku" oznacza dostarczenie produktu do celów dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku Unii w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;	T	Art. 3 pkt 16	16) udostępnienie na rynku – udostępnienie na rynku w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 7	7) "wprowadzenie do obrotu" oznacza udostępnienie produktu na rynku Unii po raz pierwszy;	T	Art. 3 pkt 19	19) wprowadzenie do obrotu – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 8	8) "producent" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie produktu i sprzedaje ten produkt pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym;	T	Art. 3 pkt 10	10) producent – producenta w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 9	9) "upoważniony przedstawiciel" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii oraz otrzymała od producenta pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków producenta wynikających z niniejszego rozporządzenia;	T	Art. 3 pkt 17	17) upoważniony przedstawiciel – upoważnionego przedstawiciela w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 10	10) "importer" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i wprowadza do obrotu w Unii produkt pochodzący z państwa trzeciego;	T	Art. 3 pkt 4	4) importer – importera w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 11	11) "dystrybutor" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą producentem ani importerem, która udostępnia produkt na rynku;	T	Art. 3 pkt 3	3) dystrybutor – dystrybutora w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 12	12) "dostawca usług realizacji zamówień" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która świadczy, w	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu. Pojęcie to nie występuje w projekcie.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	ramach działalności handlowej, co najmniej dwie z następujących usług: magazynowanie, pakowanie, adresowanie i wysyłanie produktów, nie będąc ich właścicielem, z wyłączeniem usług pocztowych zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, usług doręczania paczek zdefiniowanych w art. 2 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/644 oraz wszelkich innych usług pocztowych lub usług transportu towarów;			
Art. 3 pkt 13	13) "podmiot gospodarczy" oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera, dystrybutora, dostawcę usług realizacji zamówień lub każdą inną osobę fizyczną lub prawną podlegającą obowiązkom związanym z wytwarzaniem produktów lub udostępnianiem ich na rynku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;	T	Art. 3 pkt 7	7) podmiot gospodarczy – podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 14	14) "dostawca internetowej platformy handlowej" oznacza dostawcę usługi pośrednictwa wykorzystującej interfejs online, który umożliwia konsumentom zawieranie z przedsiębiorcami umów zawieranych na odległość na sprzedaż produktów;	T	Art. 3 pkt 1	1) dostawca internetowej platformy handlowej – dostawcę internetowej platformy handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 15	15) "interfejs online" oznacza oprogramowanie, w tym stronę internetową, jej część lub aplikację, w tym aplikacje mobilne;	T	Art. 3 pkt 5	5) interfejs online – interfejs online w rozumieniu art. 3 pkt 15 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 16	16) "umowa zawierana na odległość" oznacza umowę zawieraną na odległość zdefiniowaną w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu. Pojęcie to nie występuje w projekcie.
Art. 3 pkt 17	17) "konsument" oznacza każdą osobę fizyczną działającą w celach, które nie mieszczą się w ramach jej działalności handlowej, gospodarczej, rzemieślniczej lub zawodowej;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 3 pkt 18	18) "przedsiębiorca" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną - niezależnie od tego, czy jest to podmiot prywatny czy publiczny - która działa, w tym za pośrednictwem jakiejkolwiek osoby działającej w jej imieniu lub na jej rzecz, w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 19	19) "norma europejska" oznacza normę europejską zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 20	20) "norma międzynarodowa" oznacza normę międzynarodową zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 21	21) "norma krajowa" oznacza normę krajową zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 22	22) "europejska organizacja normalizacyjna" oznacza europejską organizację normalizacyjną wymienioną w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 23	23) "nadzór rynku" oznacza działania wykonywane i środki podejmowane przez organy nadzoru rynku w celu zapewnienia, aby produkty spełniały wymagania określone w niniejszym rozporządzeniu;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 24	24) "organ nadzoru rynku" oznacza organ wyznaczony przez państwo członkowskie na podstawie art. 10 rozporządzenia (UE) 2019/1020 jako odpowiedzialny za organizowanie i sprawowanie nadzoru rynku na terytorium tego państwa członkowskiego;	T	Art. 6 ust. 3	3. Prezes Urzędu i wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej są organami nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2023/988.
Art. 3 pkt 25	25) "odzyskanie" oznacza każdy środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu produktu, który już został udostępniony konsumentowi;	T	Art. 3 pkt 6	6) odzyskanie produktu od konsumentów – odzyskanie w rozumieniu art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2023/988;
Art. 3 pkt 26	26) "wycofanie z obrotu" oznacza każdy środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku produktu w danym łańcuchu dostaw;	T	Art. 3 pkt 20	20) wycofanie produktu z obrotu – wycofanie z obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2023/988.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 3 pkt 27	27) "unijne prawodawstwo harmonizacyjne" oznacza przepisy Unii wymienione w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2019/1020 oraz wszelkie inne przepisy Unii harmonizujące warunki oferowania produktów, do których to rozporządzenie ma zastosowanie;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 3 pkt 28	28) "antyki" oznaczają produkty, takie jak przedmioty kolekcjonerskie lub dzieła sztuki, w odniesieniu do których konsumenci nie mogą w racjonalny sposób oczekiwać, że spełniają one aktualne normy bezpieczeństwa.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 4	Sprzedaż na odległość Produkty oferowane do sprzedaży online lub w inny sposób na odległość uważa się za udostępnione na rynku, jeżeli oferta jest skierowana do konsumentów w Unii. Oferta sprzedaży uznawana jest za skierowaną do konsumentów w Unii, jeżeli odpowiedni podmiot gospodarczy w jakikolwiek sposób kieruje swoją działalność do jednego lub większej liczby państw członkowskich.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 5	Ogólne wymaganie bezpieczeństwa Podmioty gospodarcze mogą wprowadzać do obrotu lub udostępniać na rynku tylko produkty bezpieczne.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 6	Aspekty oceny bezpieczeństwa produktu 1. Podczas oceny, czy produkt jest produktem bezpiecznym, uwzględnia się w szczególności następujące aspekty: a) właściwości produktu, w tym jego projekt, właściwości techniczne, skład, opakowanie, instrukcję montażu oraz, w stosownych przypadkach, instrukcję dotyczącą instalacji, użytkowania i konserwacji; b) oddziaływanie na inne produkty, w przypadku gdy można racjonalnie przewidzieć, że będzie on używany wraz z innymi produktami, w tym wzajemne połączenie tych produktów;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	c) oddziaływanie, jakie inne produkty mogą mieć na produkt poddawany ocenie, w przypadku gdy można racjonalnie przewidzieć, że inne produkty będą używane wraz z tym produktem, w tym oddziaływanie przedmiotów niezintegrowanych, które mają determinować, zmieniać lub uzupełniać sposób działania produktu poddawanego ocenie, co musi zostać uwzględnione przy ocenie bezpieczeństwa produktu poddawanego ocenie; d) sposób prezentacji produktu, oznakowania na produkcie, w tym oznakowania informujące, czy produkt jest odpowiedni dla dzieci w określonym wieku, ostrzeżenia i instrukcje jego bezpiecznego używania i utylizacji, a także inne wskazówki lub informacje na temat produktu; e) kategorie konsumentów używających produktu, w szczególności poprzez ocenę ryzyka dla konsumentów podatnych na zagrożenia, takich jak dzieci, osoby starsze i osoby z niepełnosprawnościami, a także wpływ różnic wynikających z płci na zdrowie i bezpieczeństwo; f) wygląd produktu, jeżeli mógłby on skłonić konsumentów do używania produktu w sposób inny niż ten, dla którego został on zaprojektowany, a w szczególności w przypadku, gdy: (i) produkt, który nie jest żywnością, przypomina ją, i można by go z nią pomylić ze względu na kształt, zapach, kolor, wygląd, opakowanie, oznakowanie, objętość, wielkość lub inne właściwości, w związku z czym istnieje możliwość wzięcia go do ust, ssania lub połknięcia przez konsumentów, zwłaszcza przez dzieci; (ii) produkt, choć nie został zaprojektowany ani nie jest przeznaczony do użytku przez dzieci, mógłby być używany przez dzieci lub przypomina przedmiot powszechnie uznawany za atrakcyjny dla dzieci lub przeznaczony do użytku przez dzieci ze względu na			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	sposób jego zaprojektowania, opakowanie lub właściwości; g) gdy wymaga tego charakter produktu - odpowiednie właściwości cyberbezpieczeństwa niezbędne do ochrony produktu przed wpływami zewnętrznymi, w tym działającymi w złej wierze osób trzecich, w przypadku gdy taki wpływ mógłby oddziaływać na bezpieczeństwo produktu, w tym możliwość utraty połączenia; h) gdy wymaga tego charakter produktu - ewoluujące, uczące się i predykcyjne funkcje produktu. 2. Wykonalność osiągnięcia wyższego poziomu bezpieczeństwa lub dostępność innych produktów o niższym stopniu ryzyka nie może stanowić podstaw do uznania danego produktu za produkt niebezpieczny.			
Art. 7	Domniemanie zgodności z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa 1. Do celów niniejszego rozporządzenia produkt uznaje się za zgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 niniejszego rozporządzenia w następujących przypadkach: a) produkt jest zgodny z odpowiednimi normami europejskimi lub ich częściami, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012, w zakresie ryzyk i kategorii ryzyk objętych tymi normami; lub b) w przypadku braku odpowiednich norm europejskich, o których mowa w lit. a) niniejszego ustępu, produkt spełnia wymagania krajowe w odniesieniu do ryzyk i kategorii ryzyka objętych wymaganiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa określonymi w prawie krajowym państwa członkowskiego, w którym produkt jest udostępniany na rynku, pod warunkiem że prawo to jest zgodne z prawem Unii.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające szczegółowe wymagania bezpieczeństwa, które mają być objęte normami europejskimi, aby produkty zgodne z tymi normami europejskimi spełniały ogólne wymaganie bezpieczeństwa określone w art. 5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3. 3. Domniemanie zgodności z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określone w ust. 1 nie uniemożliwia jednak organom nadzoru rynku podejmowania jakichkolwiek odpowiednich środków na podstawie niniejszego rozporządzenia w przypadku gdy istnieją dowody na to, że pomimo takiego domniemania produkt jest niebezpieczny.			
Art. 8	Elementy dodatkowe do uwzględnienia w ocenie bezpieczeństwa produktu 1. Do celów art. 6 oraz w przypadku gdy domniemanie bezpieczeństwa określone w art. 7 nie ma zastosowania, przy ocenie, czy produkt jest bezpieczny, uwzględnia się w szczególności następujące elementy, gdy są dostępne: a) normy europejskie inne niż te, do których odniesienia opublikowano w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012; b) normy międzynarodowe; c) umowy międzynarodowe; d) dobrowolne programy certyfikacji lub podobne ramy oceny zgodności przeprowadzanej przez osobę trzecią, w szczególności opracowane w celu wsparcia prawa Unii; e) zalecenia Komisji lub wytyczne dotyczące oceny bezpieczeństwa produktu; f) normy krajowe opracowane w państwie członkowskim, w którym udostępniany jest produkt;	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	g) aktualny stan wiedzy i technologii, w tym opinie uznanych organów naukowych i komitetów ekspertów; h) obowiązujące w danym sektorze kodeksy dobrej praktyki w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów; i) uzasadnione oczekiwania konsumentów w odniesieniu do bezpieczeństwa; j) wymagania bezpieczeństwa przyjęte zgodnie z art. 7 ust. 2.			
Art. 9 ust. 1– 6	Obowiązki producentów 1. Wprowadzając swoje produkty do obrotu, producenci zapewniają, aby produkty te zostały zaprojektowane i wytworzone zgodnie z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5. 2. Przed wprowadzeniem swoich produktów do obrotu producenci przeprowadzają wewnętrzną analizę ryzyka oraz sporządzają dokumentację techniczną zawierającą co najmniej ogólny opis produktu i jego zasadnicze właściwości istotne dla oceny jego bezpieczeństwa. W stosownych przypadkach w odniesieniu do ryzyk związanych z danym produktem dokumentacja techniczna, o której mowa w akapicie pierwszym, musi również zawierać: a) analizę możliwych ryzyk związanych z produktem oraz rozwiązań stosowanych w celu wyeliminowania lub ograniczenia takich ryzyk, w tym wyniki ze sprawozdań dotyczących badań przeprowadzonych przez producenta lub przez inny podmiot w jego imieniu; oraz b) wykaz odpowiednich norm europejskich, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. a), lub innych elementów, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) lub art. 8, zastosowanych w celu spełnienia ogólnego wymagania bezpieczeństwa określonego w art. 5. W przypadku gdy normy europejskie, wymagania dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa lub elementy, o których mowa w art. 7 ust. 1 lub art. 8, zastosowano	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	tylko częściowo, producenci wskazują, które części zastosowano. 3. Producenci zapewniają aktualność dokumentacji technicznej, o której mowa w ust. 2. Producenci przechowują tę dokumentację do dyspozycji organów nadzoru rynku przez dziesięć lat po wprowadzeniu produktu do obrotu i na żądanie udostępniają ją tym organom. 4. Producenci zapewniają wprowadzenie procedur mających na celu zapewnienie zgodności produktów produkowanych seryjnie z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5. 5. Producenci zapewniają, aby ich produkty były opatrzone numerem typu, partii lub serii lub posiadały inny widoczny i czytelny dla konsumenta element umożliwiający ich identyfikację, lub w przypadku gdy wielkość lub charakter produktu to uniemożliwiają - aby wymagane informacje były umieszczone na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu. 6. Producenci podają swoje imię i nazwisko lub swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, swój adres pocztowy i elektroniczny oraz adres pocztowy lub elektroniczny pojedynczego punktu kontaktowego, pod którym można się z nimi skontaktować, jeżeli różni się on od adresu producenta. Informacje te umieszcza się na produkcie, a jeżeli nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.			
Art. 9 ust. 7	7. Producenci zapewniają dołączenie do swojego produktu jasnych instrukcji i informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym przez konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym dany produkt jest udostępniany. Wymaganie to nie ma zastosowania w przypadku gdy produkt może być używany bezpiecznie	T	Art. 4	Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	i w sposób zamierzony przez producenta bez takich instrukcji i informacji na temat bezpieczeństwa.			
Art. 9 ust. 8–13	8. W przypadku gdy producent stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać na podstawie posiadanych przez niego informacji, że produkt wprowadzony przez niego do obrotu jest produktem niebezpiecznym, dany producent natychmiast: a) podejmuje środki naprawcze niezbędne do skutecznego doprowadzenia do zgodności produktu z wymaganiami, w tym do jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w zależności od przypadku; b) informuje o tym konsumentów, zgodnie z art. 35 lub 36, lub zgodnie z oboma tymi artykułami; oraz c) informuje o tym za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku. Do celów akapitu pierwszego lit. b) i c) producent podaje szczegółowe informacje, w szczególności na temat ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz podjętych już środków naprawczych, a także - jeśli są dostępne - informacje na temat ilości produktów znajdujących się nadal w obrocie, w podziale na państwa członkowskie. 9. Komisja zapewnia, aby informacje mające na celu ostrzeganie konsumentów mogły być przekazywane przez producentów za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway oraz były udostępniane konsumentom na portalu Safety Gate bez zbędnej zwłoki. 10. Producenci zapewniają, aby inne podmioty gospodarcze, osoby odpowiedzialne oraz dostawcy internetowych platform handlowych w danym łańcuchu dostaw byli terminowo informowani o wszelkich stwierdzonych przez nich problemach związanych z bezpieczeństwem.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	11. Producenci podają do wiadomości publicznej kanały komunikacji - takie jak numer telefonu, adres poczty elektronicznej lub wyodrębniona część ich strony internetowej, z uwzględnieniem potrzeb w zakresie dostępności osób z niepełnosprawnościami - umożliwiające konsumentom składanie skarg oraz informowanie producentów o wypadkach lub problemach związanych z bezpieczeństwem, których doświadczyli z danym produktem. 12. Producenci badają otrzymane skargi i informacje dotyczące wypadków, które dotyczą bezpieczeństwa produktów udostępnionych przez nich na rynku i w odniesieniu do których skarżący podniósł zarzut, że są niebezpieczne, oraz prowadzą wewnętrzny rejestr tych skarg, a także rejestr przypadków odzyskania produktu i środków naprawczych podjętych w celu zapewnienia zgodności produktu. 13. W wewnętrznym rejestrze skarg przechowuje się tylko te dane osobowe, które są dla producenta niezbędne do zbadania skargi dotyczącej produktu, wobec którego podniesiono zarzut, że jest niebezpieczny. Takie dane przechowuje się tylko tak długo, jak jest to niezbędne do celów zbadania skargi i w każdym wypadku nie dłużej niż pięć lat po dniu ich wprowadzenia.			
Art. 10	Obowiązki upoważnionych przedstawicieli 1. Producent może wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela, udzielając mu pisemnego upoważnienia. 2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w upoważnieniu otrzymanym od producenta. Upoważniony przedstawiciel na żądanie organów nadzoru rynku przekazuje im kopię swojego upoważnienia. Upoważnienie pozwala upoważnionemu przedstawicielowi na wykonywanie co najmniej następujących zadań:	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	a) przekazywanie organowi nadzoru rynku, na uzasadnione żądanie tego organu, wszelkich informacji i dokumentów w języku urzędowym zrozumiałym dla tego organu niezbędnych do wykazania bezpieczeństwa produktu; b) w przypadku gdy upoważniony przedstawiciel stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać, że dany produkt jest produktem niebezpiecznym - informowanie o tym producenta; c) informowanie właściwych organów krajowych o wszelkich działaniach podjętych w celu wyeliminowania ryzyk, jakie stwarzają produkty objęte ich upoważnieniem, poprzez zgłoszenie na portalu Safety Business Gateway w przypadku gdy informacje te nie zostały już przekazane przez producenta lub na polecenie producenta; d) na żądanie właściwych organów krajowych - podejmowanie z nimi współpracy w działaniach podjętych w celu skutecznego wyeliminowania ryzyk, jakie stwarzają produkty objęte ich upoważnieniem.			
Art. 11 ust. 1– 3	Obowiązki importerów 1. Przed wprowadzeniem produktu do obrotu importerzy zapewniają, aby produkt był zgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 oraz aby producent spełnił wymagania określone w art. 9 ust. 2, 5 i 6. 2. W przypadku gdy importer stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać, na podstawie informacji będących w jego posiadaniu, że produkt nie jest zgodny z art. 5 i art. 9 ust. 2, 5 i 6, nie wprowadza tego produktu do obrotu, dopóki nie będzie on zgodny z wymaganiami. Ponadto w przypadku gdy produkt jest produktem niebezpiecznym, importer natychmiast informuje o tym producenta oraz zapewnia poinformowanie o tym organów nadzoru rynku za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	3. Importerzy podają swoje imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy, swój adres pocztowy i elektroniczny oraz adres pocztowy lub elektroniczny pojedynczego punktu kontaktowego, pod którym można się z nimi skontaktować, jeżeli różni się od adresu importera. Informacje te umieszcza się na produkcie, a w przypadku gdy nie jest to możliwe - na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu. Importerzy zapewniają, aby dodatkowe etykiety nie utrudniały odczytania informacji wymaganych na mocy prawa Unii umieszczonych na etykiecie przez producenta.			
Art. 11 ust. 4	4. Importerzy zapewniają, aby do importowanego przez nich produktu były dołączone jasne instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku, z wyjątkiem sytuacji, w których produkt może być używany bezpiecznie i w sposób zamierzony przez producenta bez takich instrukcji i informacji na temat bezpieczeństwa.	T	Art. 4	Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.
Art. 11 ust. 5–11	5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania i transportu nie zagrażały zgodności produktu z ogólnym wymaganiem dotyczącym bezpieczeństwa określonym w art. 5 oraz zgodności produktu z art. 9 ust. 5 i 6. 6. Importerzy przechowują kopię dokumentacji technicznej, o której mowa w art. 9 ust. 2, do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat po wprowadzeniu produktu do obrotu oraz zapewniają, aby dokumenty, o których mowa w art. 9 ust. 2, mogły być udostępniane tym organom na żądanie. 7. Importerzy współpracują z organami nadzoru rynku i producentem w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktu.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	8. W przypadku gdy importer, który na podstawie posiadanych informacji stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać, że produkt wprowadzony przez niego do obrotu jest produktem niebezpiecznym, dany importer natychmiast: a) informuje o tym producenta; b) zapewnia, aby podjęto środki naprawcze niezbędne do skutecznego doprowadzenia do zgodności produktu z wymaganiami, w tym, w stosownych przypadkach, do jego wycofania z obrotu lub odzyskania; w przypadku gdy nie podjęto takich środków, musi je natychmiast podjąć importer; c) zapewnia, aby konsumenci zostali natychmiast o tym poinformowani, zgodnie z art. 35 lub 36, lub zgodnie z oboma tymi artykułami; oraz d) informuje o tym organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku, za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway. Do celów akapitu pierwszego lit. c) i d) importer podaje szczegółowe informacje, w szczególności na temat ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz podjętych już środków naprawczych, a także - jeśli są dostępne - informacje na temat ilości produktów znajdujących się nadal w obrocie, w podziale na państwa członkowskie. 9. Importerzy weryfikują, czy kanały komunikacji, o których mowa w art. 9 ust. 11, są publicznie dostępne dla konsumentów, umożliwiając im składanie skarg i zgłaszanie wszelkich wypadków lub problemów związanych z bezpieczeństwem, których doświadczyli w odniesieniu do produktu. Jeżeli takie kanały nie są dostępne, muszą je zapewnić importerzy, uwzględniając potrzeby w zakresie dostępności osób z niepełnosprawnościami.			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	10. Importerzy analizują złożone skargi i otrzymane informacje na temat wypadków związanych z bezpieczeństwem produktów, które udostępnił na rynku i w odniesieniu do których skarżący podnosi zarzut, że są niebezpieczne, oraz wprowadzają te skargi, a także przypadki odzyskania produktu oraz środki naprawcze podjęte w celu zapewnienia zgodności produktu, do rejestru, o którym mowa w art. 9 ust. 12, lub do swojego własnego rejestru wewnętrznego. Importerzy na bieżąco informują producenta, dystrybutorów oraz, w stosownych przypadkach, dostawców usług realizacji zamówień i dostawców internetowych platform handlowych o prowadzonej analizie i jej wynikach. 11. W rejestrze skarg przechowuje się wyłącznie te dane osobowe, które są niezbędne importerowi do zbadania skargi dotyczącej produktu, wobec którego podniesiono zarzut, że jest niebezpieczny. Takie dane przechowuje się tylko tak długo, jak jest to niezbędne do celów analizy, a w każdym wypadku nie dłużej niż przez pięć lat po dniu ich wprowadzenia.			
Art. 12	Obowiązki dystrybutorów 1. Przed udostępnieniem produktu na rynku dystrybutorzy weryfikują, czy producent oraz, w stosownych przypadkach, importer spełnili, w zależności od przypadku, wymagania określone w art. 9 ust. 5, 6 i 7 oraz art. 11 ust. 3 i 4. 2. Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania lub transportu nie zagrażały zgodności produktu z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 oraz zgodności produktu, w zależności od przypadku, z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 5, 6 i 7 oraz art. 11 ust. 3 i 4. 3. W przypadku gdy dystrybutor, który na podstawie posiadanych informacji stwierdzi lub ma powody, by	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	przypuszczać, że produkt nie jest zgodny, w zależności od przypadku, z wymaganiami art. 5, art. 9 ust. 5, 6 i 7 oraz art. 11 ust. 3 i 4, nie udostępnia tego produktu na rynku, dopóki nie będzie on zgodny z wymaganiami. 4. W przypadku gdy dystrybutor, który na podstawie posiadanych informacji stwierdzi lub ma powody, by przypuszczać, że produkt udostępniony przez niego na rynku jest produktem niebezpiecznym lub nie jest zgodny, w zależności od przypadku, z wymaganiami art. 9 ust. 5, 6 i 7 oraz art. 11 ust. 3 i 4, dany dystrybutor: a) natychmiast informuje o tym producenta lub importera, stosownie do przypadku; b) zapewnia, aby podjęto środki naprawcze niezbędne do skutecznego doprowadzenia produktu do zgodności z wymaganiami, w tym, w stosownych przypadkach, do jego wycofania z obrotu lub odzyskania; oraz c) zapewnia, aby organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku, zostały o tym natychmiast poinformowane za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway. Do celów akapitu pierwszego lit. b) i c) dystrybutor podaje odpowiednie dostępne mu szczegółowe informacje na temat ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, liczby produktów, których to dotyczy, oraz podjętych już środków naprawczych.			
art. 13	Przypadki, w których obowiązki producentów mają zastosowanie do innych osób 1. Osobę fizyczną lub prawną uznaje się za producenta do celów niniejszego rozporządzenia i podlega ona obowiązkom producenta określonym w art. 9, w przypadku gdy ta osoba fizyczna lub prawna wprowadza produkt do obrotu pod nazwiskiem lub nazwą lub znakiem towarowym danej osoby fizycznej lub prawnej.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	2. Osobę fizyczną lub prawną inną niż producent, która wprowadza w produkcie istotną modyfikację, uznaje się za producenta do celów niniejszego rozporządzenia i podlega ona obowiązkom producenta określonym w art. 9 w odniesieniu do części produktu, której dotyczy modyfikacja, lub w odniesieniu do całego produktu, jeżeli istotna modyfikacja ma wpływ na jego bezpieczeństwo. 3. Modyfikację produktu, za pomocą środków fizycznych lub cyfrowych, uznaje się za istotną, w przypadku gdy ma ona wpływ na bezpieczeństwo produktu oraz spełnione są następujące kryteria: a) modyfikacja polega na zmianie produktu w sposób, którego nie przewidziano we wstępnej ocenie ryzyka produktu; b) z powodu modyfikacji zmienił się charakter zagrożenia, powstało nowe zagrożenie lub wzrósł poziom ryzyka; oraz c) modyfikacji na własny użytek nie wprowadzili sami konsumenci ani nikt w ich imieniu.			
Art. 14	Wewnętrzne procesy dotyczące bezpieczeństwa produktów Podmioty gospodarcze zapewniają wprowadzenie wewnętrznych procesów dotyczących bezpieczeństwa produktów, umożliwiających im spełnienie odpowiednich wymagań niniejszego rozporządzenia.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 15	Współpraca podmiotów gospodarczych z organami nadzoru rynku 1. Podmioty gospodarcze współpracują z organami nadzoru rynku w zakresie działań, które mogłyby wyeliminować lub ograniczyć ryzyko stwarzane przez produkty udostępnione na rynku przez te podmioty. 2. Na żądanie organu nadzoru rynku podmiot gospodarczy dostarcza mu wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności:	T	Art. 16, art. 23, art. 24	Art. 16. 1. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, oraz wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, bez wszczynania kontroli, może wystąpić do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	a) pełny opis ryzyka stwarzanego przez produkt, związanych z nim skarg i znanych wypadków; oraz b) opis środków naprawczych podjętych w celu zareagowania na ryzyko. 3. Na żądanie podmioty gospodarcze określają również i przekazują następujące odpowiednie informacje o produkcie, które umożliwiają jego identyfikowalność: a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im produkt lub część, komponent lub oprogramowanie wbudowane w produkt; oraz b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły produkt. 4. Podmioty gospodarcze muszą być w stanie podać informacje, o których mowa w ust. 2, przez okres dziesięciu lat po dostarczeniu im produktu lub po dostarczeniu przez nie produktu, stosownie do przypadku. 5. Podmioty gospodarcze muszą być w stanie podać informacje, o których mowa w ust. 3, przez okres sześciu lat po dostarczeniu im produktu lub części, komponentu lub oprogramowania wbudowanego w produkt lub po dostarczeniu przez nie produktu, stosownie do przypadku. 6. Organy nadzoru rynku mogą zażądać od podmiotów gospodarczych przedkładania regularnych sprawozdań z realizacji działań oraz mogą decydować, czy lub kiedy środek naprawczy można uznać za zrealizowany.			2. Podmiot, do którego skierowano wystąpienie, może w terminie określonym w wystąpieniu przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. Art. 23. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może w szczególności: 1) żądać przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim taki dostęp jest niezbędny do dokonania tej oceny, w każdej formie lub formacie i niezależnie od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane; 2) żądać przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla dokonania oceny, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988; 3) żądać przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą produktu będącego przedmiotem kontroli; 4) sprawdzać bezpieczeństwo produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania. Art. 24. Podmiot gospodarczy będący w posiadaniu dokumentów objętych zakresem kontroli przeprowadzanej u innego podmiotu gospodarczego jest obowiązany, na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, do ich udostępnienia.
Art. 16	Osoba odpowiedzialna za produkty wprowadzane do obrotu w Unii 1. Produkt objęty niniejszym rozporządzeniem nie może być wprowadzany do obrotu, chyba że istnieje podmiot gospodarczy mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii, który odpowiada za zadania określone w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020 w odniesieniu do tego produktu. Art. 4 ust. 2 i 3 tego	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	rozporządzenia ma zastosowanie do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do "unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego" i "mającego zastosowanie unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego" w art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do "niniejszego rozporządzenia". 2. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek obowiązków podmiotów gospodarczych wynikających z niniejszego rozporządzenia podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oprócz zadań, o których mowa w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1020, oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktu, za który jest odpowiedzialny, w stosownych przypadkach w odniesieniu do możliwego ryzyka związanego z produktem, regularnie sprawdza, czy: a) produkt jest zgodny z dokumentacją techniczną, o której mowa w art. 9 ust. 2 niniejszego rozporządzenia; b) produkt spełnia wymagania przewidziane w art. 9 ust. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia. Na żądanie organów nadzoru rynku podmiot gospodarczy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przekazuje dowody potwierdzające przeprowadzenie sprawdzenia. 3. Nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz dane kontaktowe, w tym adres pocztowy i elektroniczny, podmiotu gospodarczego, o którym mowa w ust. 1, podaje się na produkcie lub na jego opakowaniu, paczce lub w dołączonym dokumencie.			
Art. 17 ust. 1	Informacje dla podmiotów gospodarczych 1. Komisja bezpłatnie przekazuje podmiotom gospodarczym ogólne informacje dotyczące niniejszego rozporządzenia.	N		Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 17 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują podmiotom gospodarczym, na ich wniosek i nieodpłatnie, szczegółowe informacje dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia na poziomie krajowym oraz przepisów krajowych dotyczących bezpieczeństwa produktów, mających zastosowanie do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. W tym celu stosuje się art. 9 ust. 1 i 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515. Komisja przyjmuje szczegółowe wytyczne dla podmiotów gospodarczych - uwzględniając w szczególności potrzeby tych podmiotów, które kwalifikują się jako MŚP, w tym mikroprzedsiębiorstwa - dotyczące sposobu wypełniania obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.	T	Art. 10	Art. 10. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje podmiotom gospodarczym informacje, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, w sposób i na zasadach określonych w tym przepisie, za pośrednictwem punktu kontaktowego do spraw produktów, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 1). Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18	Szczególne wymagania dotyczące identyfikowalności niektórych produktów, kategorii lub grup produktów 1. W przypadku niektórych produktów, kategorii lub grup produktów, które mogłyby stanowić poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, jak wynika z wypadków zarejestrowanych na portalu Safety Business Gateway, danych statystycznych Safety Gate, rezultatów wspólnych działań w zakresie bezpieczeństwa produktów oraz innych odpowiednich wskaźników lub dowodów, a także po konsultacji z Siecią ds. Bezpieczeństwa Konsumentów, odpowiednimi grupami ekspertów oraz zainteresowanymi podmiotami, Komisja może ustanowić system identyfikowalności do stosowania przez podmioty gospodarcze, które wprowadzają do obrotu lub udostępniają na rynku takie produkty. 2. System identyfikowalności obejmuje zbieranie i przechowywanie danych, w tym w formie	N		Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	elektronicznej, umożliwiających identyfikację produktu, jego elementów lub podmiotów gospodarczych uczestniczących w łańcuchu dostaw tego produktu, a także sposoby prezentacji i dostępu do tych danych, w tym umieszczania nośnika danych na produkcie, jego opakowaniu lub na dołączonych do niego dokumentach. 3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 45, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do: a) określenia produktów, kategorii lub grup produktów, lub elementów, które mogłyby stanowić poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, o którym mowa w ust. 1; Komisja określa w odpowiednich aktach delegowanych, czy zastosowała metodę analizy ryzyka przewidzianą w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/417 lub, jeżeli metoda ta nie jest odpowiednia dla danego produktu, podaje szczegółowy opis zastosowanej metody; b) określenia rodzaju danych, które podmioty gospodarcze mają zbierać i przechowywać w ramach systemu identyfikowalności, o którym mowa w ust. 2; c) określenia sposobów prezentacji i dostępu do danych, w tym umieszczania na produkcie, jego opakowaniu lub na dołączonych do niego dokumentach nośnika danych, o którym mowa w ust. 2; d) określenia podmiotów, które mają dostęp do danych, o których mowa w lit. b), w tym konsumentów, podmiotów gospodarczych, dostawców internetowych platform handlowych, właściwych organów krajowych, Komisji i organizacji interesu publicznego lub wszelkich organizacji działających w ich imieniu, a także określenia rodzaju danych, do których podmioty te mają mieć dostęp. 4. Organy nadzoru rynku, konsumenci, podmioty gospodarcze i inne właściwe podmioty muszą mieć bezpłatny dostęp do danych, o których mowa w ust. 3,			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	na podstawie przysługujących im odpowiednich praw dostępu określonych w mającym zastosowanie akcie delegowanym przyjętym na podstawie ust. 3 lit. d). 5. Komisja, przyjmując środki, o których mowa w ust. 3, uwzględnia: a) efektywność kosztową środków, w tym ich skutki dla przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP; b) odpowiednie ramy czasowe umożliwiające podmiotom gospodarczym przygotowanie się do tych środków; oraz c) kompatybilność i interoperacyjność z innymi systemami identyfikowalności produktów już ustanowionymi na poziomie Unii lub poziomie międzynarodowym.			
Art. 19 lit. a – c	Obowiązki podmiotów gospodarczych w przypadku sprzedaży na odległość W przypadku gdy podmioty gospodarcze udostępniają produkty na rynku w internecie lub w inny sposób na odległość, oferta tych produktów musi zawierać w sposób jasny i widoczny co najmniej następujące informacje: a) imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy producenta oraz adres pocztowy i elektroniczny, pod którym można się z nim skontaktować; b) w przypadku gdy producent nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Unii - imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy i elektroniczny osoby odpowiedzialnej w rozumieniu art. 16 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020; c) informacje umożliwiające identyfikację produktu, w tym jego obraz, rodzaj, a także inne identyfikatory produktu; oraz	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 19 lit. d	d) wszelkie ostrzeżenia lub informacje na temat bezpieczeństwa, które powinny być umieszczone na lub opakowaniu, lub zawarte w dołączonym dokumencie towarzyszącym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub mającym zastosowanie unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku.	T	Art. 4	Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.
Art. 20	Obowiązki podmiotów gospodarczych w razie wypadków związanych z bezpieczeństwem produktów 1. Producent zapewnia, aby wypadek spowodowany przez produkt wprowadzony do obrotu lub udostępniony na rynku zgłoszono właściwym organom państwa członkowskiego, w którym miał miejsce wypadek, za pośrednictwem Safety Business Gateway, bez zbędnej zwłoki od momentu, gdy producent dowiedział się o wypadku. Zgłoszenie musi zawierać rodzaj i numer identyfikacyjny produktu, a także okoliczności wypadku, jeżeli są znane. Producent przekazuje właściwym organom na żądanie inne odpowiednie informacje. 2. Do celów ust. 1 producent powiadamia właściwe organy o zdarzeniach związanych z używaniem produktu, które spowodowały śmierć człowieka lub poważne negatywne skutki dla jego zdrowia i bezpieczeństwa, stałe lub tymczasowe, w tym obrażenia, inne szkody dla organizmu, choroby i przewlekłe skutki zdrowotne. 3. Importerzy i dystrybutorzy mający wiedzę o wypadku spowodowanym przez produkt, który wprowadzili do obrotu lub udostępnili na rynku, bez zbędnej zwłoki informują o tym producenta. Producent dokonuje zgłoszenia zgodnie z ust. 1 lub poleca	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	importerowi lub jednemu z dystrybutorów dokonanie zgłoszenia. 4. W przypadku gdy producent produktu nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Unii, osoba odpowiedzialna w rozumieniu art. 16 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020, która wie o wypadku, zapewnia dokonanie zgłoszenia.			
Art. 21	Informacje w formacie elektronicznym Bez uszczerbku dla art. 9 ust. 5, 6 i 7, art. 11 ust. 3, art. 16 ust. 3 oraz odpowiednich przepisów unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego podmioty gospodarcze mogą dodatkowo udostępniać informacje, o których mowa w tych przepisach, w formacie cyfrowym za pomocą rozwiązań elektronicznych wyraźnie widocznych na produkcie lub, gdy nie jest to możliwe, na jego opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu. Informacje te podaje się w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku, w tym w formatach dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami.	T	Art. 4	Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.
Art. 22 ust. 1-3	Artykuł 22 Szczególne obowiązki dostawców internetowych platform handlowych związane z bezpieczeństwem produktów 1. Bez uszczerbku dla ogólnych obowiązków przewidzianych w art. 11 rozporządzenia (UE) 2022/2065 dostawcy internetowych platform handlowych wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy umożliwiający bezpośrednią komunikację drogą elektroniczną z organami nadzoru rynku państw członkowskich na temat problemów związanych z bezpieczeństwem produktów, w szczególności w celu powiadamiania o nakazach wydanych zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	Dostawcy internetowych platform handlowych rejestrują się na portalu Safety Gate oraz podają na portalu Safety Gate informacje dotyczące ich pojedynczego punktu kontaktowego. 2. Bez uszczerbku dla ogólnych obowiązków przewidzianych w art. 12 rozporządzenia (UE) 2022/2065 dostawcy internetowych platform handlowych wyznaczają pojedynczy punkt kontaktowy, aby umożliwić konsumentom bezpośrednią i szybką komunikację z nimi w związku z kwestiami bezpieczeństwa produktów. 3. Dostawcy internetowych platform handlowych zapewniają wprowadzenie wewnętrznych procedur dotyczących bezpieczeństwa produktów, tak aby bez zbędnej zwłoki spełnić odpowiednie wymagania niniejszego rozporządzenia.			
Art. 22 ust. 4 i 5	4. W przypadku uprawnień powierzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2019/1020, państwa członkowskie powierzają swoim organom nadzoru rynku niezbędne uprawnienia - w odniesieniu do konkretnych treści odnoszących się do oferty produktu niebezpiecznego - do wydania nakazu zobowiązującego dostawców internetowych platform handlowych, aby usunęli takie treści ze swojego interfejsu online, uniemożliwili dostęp do nich lub wyświetlali wyraźne ostrzeżenie. Takie nakazy wydaje się zgodnie z minimalnymi warunkami określonymi w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2022/2065. Dostawcy internetowych platform handlowych podejmują niezbędne środki w celu otrzymywania i przetwarzania nakazów wydawanych na podstawie niniejszego ustępu oraz podejmują działania bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania nakazu. Dostawcy internetowych platform handlowych informują drogą	T	Art. 52-55	Art. 52. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, a w tej decyzji stwierdzono, że produkt jest produktem niebezpiecznym, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy internetowej platformy handlowej usunięcie treści odnoszących się do oferty produktu ze swojego interfejsu online, uniemożliwienie dostępu do nich lub wyświetlenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści. 2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego następujące dane i informacje: 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8; 2) określenie treści odnoszących się do oferty produktu objętego decyzją; 3) informacje umożliwiające zidentyfikowanie i zlokalizowanie treści odnoszących się do oferty produktu objętego decyzją, w tym co najmniej jeden dokładny adres URL; 4) określenie treści nakazu;

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	elektroniczną organ nadzoru rynku wydający nakaz o nadaniu skuteczności nakazowi, korzystając z danych kontaktowych organu nadzoru rynku opublikowanych na portalu Safety Gate. 5. Nakazy wydane na podstawie ust. 4 mogą wymagać od dostawcy internetowej platformy handlowej, aby w wyznaczonym terminie usunął ze swojego interfejsu online wszystkie identyczne treści odnoszące się do oferty danego produktu niebezpiecznego, uniemożliwił dostęp do nich lub wyświetlił wyraźne ostrzeżenie, pod warunkiem że wyszukiwanie danych treści ogranicza się do informacji określonych w nakazie i nie wymaga od dostawcy internetowej platformy handlowej przeprowadzenia niezależnej oceny tych treści oraz że wyszukiwanie i usuwanie można przeprowadzić w proporcjonalny sposób za pomocą wiarygodnie funkcjonujących zautomatyzowanych narzędzi.			5) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji, określone zgodnie z art. 22 ust. 4 rozporządzenia 2023/988. 3. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę internetowej platformy handlowej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i dostawcę internetowej platformy handlowej, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia. Art. 53. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, oraz jeżeli jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu wyeliminowanie poważnego ryzyka stwarzanego przez produkt, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego nieodpłatnie ograniczenie temu podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online. 2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego: 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8; 2) szczegółowe dane dotyczące interfejsu online, do którego dostęp podlega ograniczeniu; 3) określenie treści nakazu; 4) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji. 3. Określając terminy, o których mowa w ust. 2 pkt 4, Prezes Urzędu bierze pod uwagę potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów. 4. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				Urzędu i dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia. Art. 54. Decyzje, o których mowa w art. 52 ust. 1 i art. 53 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Art. 55. W zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10 § 1 oraz art. 31.
Art. 22 ust. 6 – 9 lit. a-c	6. Dostawcy internetowych platform handlowych uwzględniają regularne informacje o produktach niebezpiecznych zgłaszane przez organy nadzoru rynku zgodnie z art. 26, otrzymywane za pośrednictwem portalu Safety Gate, do celów stosowania swoich dobrowolnych środków służących, w stosownych przypadkach, wykrywaniu, identyfikowaniu, usuwaniu treści odnoszących się do ofert produktów niebezpiecznych na danej platformie lub uniemożliwianiu dostępu do takich treści, w tym z wykorzystaniem interoperacyjnego interfejsu portalu Safety Gate zgodnie z art. 34. Informują oni organ, który dokonał zgłoszenia w systemie wczesnego ostrzegania Safety Gate, o podjętych działaniach, korzystając z danych kontaktowych organu nadzoru rynku opublikowanych na portalu Safety Gate. 7. Do celów zgodności z art. 31 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2022/2065, w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów dostawcy internetowych platform handlowych muszą korzystać co najmniej z portalu Safety Gate. 8. Dostawcy internetowych platform handlowych, bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu trzech dni roboczych od otrzymania zawiadomienia, rozpatrują zawiadomienia dotyczące bezpieczeństwa produktów	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	oferowanych do sprzedaży online za pośrednictwem ich usług, otrzymane zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) 2022/2065. 9. Do celów spełnienia wymagań określonych w art. 31 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2022/2065 w przypadku informacji o bezpieczeństwie produktów dostawcy internetowych platform handlowych projektują i organizują swój interfejs online w taki sposób, aby umożliwić przedsiębiorcom oferującym produkt podanie co najmniej następujących informacji w odniesieniu do każdego oferowanego produktu oraz zapewnić wyświetlanie tych informacji lub udostępnianie ich konsumentom w inny łatwy sposób w ofercie produktu wystawionego na sprzedaż: a) imię i nazwisko lub nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy producenta oraz adres pocztowy i adres poczty elektronicznej, pod którym można się skontaktować z producentem; b) w przypadku gdy producent nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Unii - imię i nazwisko lub nazwę, adres pocztowy i adres poczty elektronicznej osoby odpowiedzialnej w rozumieniu art. 16 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020; c) informacje umożliwiające identyfikację produktu, w tym jego obraz, rodzaj, a także wszelkie inne identyfikatory produktu; oraz			
Art. 22 ust. 9 lit. d	d) wszelkie ostrzeżenia lub informacje na temat bezpieczeństwa, które muszą być umieszczone na produkcie lub być do niego dołączone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub mającym zastosowanie unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, w języku łatwo zrozumiałym dla konsumentów, określonym przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku.	T	Art. 4	Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 22 ust. 10-12	10. Wewnętrzne procedury, o których mowa w ust. 3, muszą obejmować mechanizmy, które umożliwiają przedsiębiorcom dostarczenie: a) informacji zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu, w tym informacji o producencie mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii lub, w stosownych przypadkach, o osobie odpowiedzialnej w rozumieniu art. 16 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020; oraz b) oświadczenia, w którym zobowiązują się do oferowania wyłącznie produktów zgodnych z niniejszym rozporządzeniem oraz dodatkowych informacji identyfikacyjnych, zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2022/2065, stosownie do przypadku. 11. W celu zapewnienia zgodności z art. 23 rozporządzenia (UE) 2022/2065 dotyczącym bezpieczeństwa produktów dostawcy internetowych platform handlowych zawieszają, w rozsądnym terminie i po uprzednim ostrzeżeniu, świadczenie swoich usług tym przedsiębiorcom, którzy często oferują produkty niezgodne z niniejszym rozporządzeniem. 12. Dostawcy internetowych platform handlowych współpracują z organami nadzoru rynku, z przedsiębiorcami oraz z odpowiednimi podmiotami gospodarczymi w celu ułatwienia wszelkich działań podejmowanych w celu wyeliminowania lub, jeżeli nie jest to możliwe, ograniczania ryzyka, jakie stwarza produkt, który jest lub był oferowany online za pośrednictwem ich usług. W szczególności dostawcy internetowych platform handlowych: a) zapewniają dostarczanie konsumentom odpowiednich i terminowych informacji, w tym poprzez:	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	(i) bezpośrednie powiadomienie wszystkich zainteresowanych konsumentów, którzy kupili za pośrednictwem ich interfejsów dany produkt - w przypadku odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa, o którym mają faktyczną wiedzę, lub w przypadku gdy należy zwrócić uwagę konsumentów na pewne informacje w celu zapewnienia bezpiecznego używania produktu ("ostrzeżenie dotyczące bezpieczeństwa") zgodnie z art. 35 lub 36 lub z oboma tymi artykułami; (ii) publikowanie na swoich interfejsach online informacji na temat odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa; b) informują właściwy podmiot gospodarczy o decyzji o usunięciu lub uniemożliwieniu dostępu do treści odnoszących się do oferty produktu niebezpiecznego; c) współpracują z organami nadzoru rynku i odpowiednimi podmiotami gospodarczymi w celu zapewnienia skutecznego odzyskania produktów, w tym poprzez powstrzymywanie się od utrudniania odzyskania produktów; d) natychmiast informują, za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których dany produkt został udostępniony na rynku, o niebezpiecznych produktach, które były oferowane na ich interfejsach online, o których mają faktyczną wiedzę, przekazując dostępne im odpowiednie szczegóły dotyczące ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, ilości produktów - w podziale na państwa członkowskie - które nadal znajdują się w obrocie na rynku, jeżeli takie dane są dostępne, oraz środków naprawczych, które według ich wiedzy zostały już podjęte; e) współpracują w odniesieniu do zgłoszonych im wypadków, w tym poprzez:			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	(i) bezzwłoczne informowanie odpowiednich przedsiębiorców i podmiotów gospodarczych o otrzymanych informacjach dotyczących wypadków lub kwestii bezpieczeństwa, w przypadku gdy mają wiedzę, że dany produkt był oferowany przez tych przedsiębiorców za pośrednictwem ich interfejsów; (ii) zgłoszenie bez zbędnej zwłoki za pośrednictwem portalu Safety Business Gateway każdego wypadku, o którym zostali poinformowani, który stwarza poważne ryzyko lub przynosi rzeczywistą szkodę dla zdrowia lub bezpieczeństwa konsumenta i który został spowodowany przez produkt udostępniony na ich internetowej platformie handlowej, oraz poinformowanie o tym producenta; f) współpracują z organami ścigania na poziomie Unii i poziomie krajowym, w tym z Europejskim Urzędem ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF), poprzez regularną i zorganizowaną wymianę informacji na temat ofert, które zostały usunięte na podstawie niniejszego artykułu przez dostawców internetowych platform handlowych; g) umożliwiają dostęp narzędzi internetowych obsługiwanych przez organy nadzoru rynku do ich interfejsów w celu identyfikacji produktów niebezpiecznych; h) współpracują przy określaniu, w miarę możliwości, łańcucha dostaw produktów niebezpiecznych, odpowiadając na wnioski o dane, w przypadku gdy odpowiednie informacje nie są publicznie dostępne; i) na uzasadnione żądanie organów nadzoru rynku, w przypadku gdy dostawcy internetowych platform handlowych lub sprzedawcy internetowi wprowadzili przeszkody techniczne utrudniające automatyczne pobieranie danych z ich interfejsów online (ang. data scraping) - umożliwiają pobieranie takich danych wyłącznie do celów bezpieczeństwa produktów na podstawie parametrów identyfikacyjnych			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	przekazanych przez organy nadzoru rynku występujące o takie pobranie.			
Art. 23 ust. 1	Nadzór rynku 1. Do produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia stosuje się art. 10, art. 11 ust. 1-7, art. 12-15, art. 16 ust. 1-5, art. 18 i 19 oraz art. 21-24 rozporządzenia (UE) 2019/1020.	T	Art. 6, art. 8 ust. 1 oraz 2 pkt 1 i 5, art. 9, art. 11, art. 12, art. 13 ust. 2, art. 16, art. 17, art. 22, art. 23, art. 25-51, art. 53, art. 101	Art. 6. 1. Organem właściwym w sprawie nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”. 2. Organami właściwymi w sprawie kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa, zwanej dalej „kontrolą”, są wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej. 3. Prezes Urzędu i wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej są organami nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2023/988. Art. 8. 1. Prezes Urzędu jest jednolitym urzędem łącznikowym, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. 2. Jednolity urząd łącznikowy, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów: 1) prezentuje skoordynowane stanowisko, o którym mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów; 2) uczestniczy w pracach komitetu, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia 2023/988; 3) uczestniczy w posiedzeniach Sieci do spraw Bezpieczeństwa Konsumentów, o której mowa w art. 30 rozporządzenia 2023/988; 4) uczestniczy w pracach organów Rady Unii Europejskiej, grupach Komisji Europejskiej oraz współpracuje z innymi instytucjami międzynarodowymi w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów; 5) wykonuje w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów inne zadania jednolitego urzędu łącznikowego wynikające z rozporządzenia 2019/1020. Art. 9. 1. Prezes Urzędu sporządza krajową strategię nadzoru rynku, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zwaną dalej „krajową strategią”. 2. Krajową strategię sporządza się na okres czterech lat.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				3. Na wniosek Prezesa Urzędu wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz organy celne przekazują informacje niezbędne do sporządzenia krajowej strategii. 4. Prezes Urzędu przedstawia krajową strategię Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej w sposób określony w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020. 5. Prezes Urzędu sporządza podsumowanie krajowej strategii i publikuje je na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Art. 11. Prezes Urzędu i wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej mogą uczestniczyć we wzajemnych ocenach, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020 w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Art. 12. 1. Organem właściwym w sprawie wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, jest Prezes Urzędu. 2. Prezes Urzędu składa albo rozpatruje wnioski, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, na zasadach określonych w art. 22-24 rozporządzenia 2019/1020. 3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zwrócić się do Prezesa Urzędu o złożenie wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, przedstawiając informacje oraz dokumenty uzasadniające złożenie wniosku. 4. W celu rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przekazanie niezbędnych informacji lub o przeprowadzenie kontroli oraz może przeprowadzić postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Art. 13. 2. Prezes Urzędu za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate przekazuje informacje, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/988, oraz zgłoszenie, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, na zasadach określonych w tych przepisach. Art. 16. 1. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, oraz wojewódzki inspektor

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				Inspekcji Handlowej, bez wszczynania kontroli, mogą wystąpić do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988. 2. Podmiot, do którego skierowano wystąpienie, może w terminie określonym w wystąpieniu przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie. Art. 17. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu zawiadomienie dotyczące nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu. 2. Zawiadomienie zawiera: 1) wskazanie produktu lub podmiotu gospodarczego, którego dotyczy zawiadomienie; 2) wskazanie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu; 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia; 4) uprawdopodobnienie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu; 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie: a) imię i nazwisko oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby fizycznej, b) nazwę oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. 3. Do zawiadomienia dołącza się wszelkie dokumenty, które mogą uprawdopodobnić wystąpienie nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2 pkt 2. 4. Prezes Urzędu przekazuje, na piśmie, zgłaszającemu zawiadomienie informację o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem. Do przekazania takiej informacji i

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				uzasadnienia przepis art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) stosuje się odpowiednio. 5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie oraz treść zawiadomienia nie podlegają ujawnieniu. 6. Informacje zawarte w zawiadomieniu mogą stanowić dla Prezesa Urzędu podstawę do zwrócenia się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli oraz do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego z wystąpieniem, o którym mowa w art. 16 ust. 1. Art. 22. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej prowadzi planowe i doraźne kontrole produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa u podmiotów gospodarczych, zwanych dalej „kontrolowanymi”, na wniosek Prezesa Urzędu lub z urzędu, gdy Prezes Urzędu albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uzna zasadność ich wszczęcia na podstawie analizy ryzyka, uwzględniającej czynniki, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, oraz biorąc pod uwagę postanowienia krajowej strategii. 2. W przypadku kontroli planowych analiza ryzyka stanowi treść analizy prawdopodobieństwa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.). 3. Do kontroli stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. 4. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców stosuje się przepisy rozdziału 5 tej ustawy. Art. 23. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może w szczególności: 1) żądać przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim taki dostęp jest niezbędny do dokonania tej oceny, w każdej formie lub w każdym formacie i niezależnie od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane; 2) żądać przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla dokonania oceny, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988; 3) żądać przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą produktu będącego przedmiotem kontroli; 4) sprawdzać bezpieczeństwo produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania. Art. 25. 1. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie dwie próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, a druga stanowi próbkę kontrolną. 2. W przypadku gdy próbka kontrolna jest poddawana badaniom, rozstrzygające jest badanie tej próbki. 3. Badanie próbki kontrolnej odbywa się na wniosek kontrolowanego złożony w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli. Art. 26. 1. Protokół kontroli zawiera: 1) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko oraz siedzibę i adres kontrolowanego; 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej kontrolującego; 3) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach; 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli; 5) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli; 6) określenie miejsca i sposobu przeprowadzenia kontroli; 7) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli;

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				8) wykaz protokołów sporządzonych w toku kontroli oraz wykaz innych załączników; 9) miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli; 10) pouczenie kontrolowanego o prawie zgłaszania uwag. 2. Protokół kontroli podpisuje inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadzający kontrolę. 3. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu wnieść je na piśmie. Art. 27. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów, zakazuje kontrolowanemu, w drodze decyzji, udostępniania produktu na rynku na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. 2. W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 40 ust. 1, Prezes Urzędu przedłuża kontrolowanemu, w drodze decyzji, okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 1, do czasu zakończenia postępowania, jeżeli stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów. 3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Art. 28. 1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt nie jest oznakowany zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wzywa kontrolowanego do usunięcia nieprawidłowości oraz przedstawienia, w określonym terminie, dowodów potwierdzających ich usunięcie. 2. Jeżeli kontrolowany nie przedstawi dowodów na usunięcie nieprawidłowości w terminie określonym w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie nieprawidłowości oraz przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających ich usunięcie. 3. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt może stwarzać ryzyko w określonych warunkach, wojewódzki inspektor Inspekcji

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				Handlowej wzywa kontrolowanego do oznakowania produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać, oraz przedstawienia, w określonym terminie, dowodów potwierdzających zastosowanie się do wezwania. 4. Jeżeli kontrolowany nie oznakuje produktu w sposób i w terminie określonych w wezwaniu, o którym mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej w drodze decyzji: 1) nakazuje oznakowanie produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać, oraz przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających wykonanie decyzji; 2) zakazuje udostępniania na rynku produktu do czasu jego odpowiedniego oznakowania. 5. Adresatem wezwań, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz decyzji, o których mowa w ust. 2 i 4, może być kontrolowany będący producentem albo importerem. 6. Określając terminy, o których mowa w ust. 1–3 i ust. 4 pkt 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów. 7. Kopie decyzji, o których mowa w ust. 2 i 4, są niezwłocznie przekazywane Prezesowi Urzędu. 8. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu, w toku kontroli, decyzji, o których mowa w ust. 2 lub 4. Art. 29. 1. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi Urzędu protokół kontroli wraz z aktami kontroli, po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 10 dni. 2. W przypadku gdy kontrola dotyczyła kilku produktów, Prezesowi Urzędu przekazuje się akta kontroli w zakresie dotyczącym produktu,

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				w stosunku do którego stwierdzono, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. Art. 30. 1. W przypadku kontroli produktów oferowanych do sprzedaży na odległość kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366 i 820) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513). 2. Zgoda przedsiębiorcy, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana w przypadku, gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego oddziału. 3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu przed podjęciem czynności kontrolnych. 4. W przypadku gdy co najmniej dwie próby nawiązania kontaktu z kontrolowanym za pomocą środków komunikacji elektronicznej okażą się nieskuteczne albo z innych powodów nie ma możliwości wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i art. 33 ust. 2 i 3, za pomocą tych środków, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego wraz z informacją, że legitymacja zostanie okazana kontrolowanemu, na jego żądanie, w siedzibie organu kontroli. Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zażądać od kontrolowanego, który oferuje produkt do sprzedaży na odległość, nieodpłatnego dostarczenia tego produktu, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. 2. Kontrolowany ma obowiązek dołożenia należytych starań, aby zabezpieczyć produkt na czas transportu w sposób uniemożliwiający zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				Art. 32. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może dokonać zakupu kontrolnego produktu oferowanego do sprzedaży na odległość, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. Art. 33. 1. Jeżeli kontrola prowadzona w sposób zdalny obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego, czynność ta rozpoczyna kontrolę. 2. W przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego nie zostanie zakwalifikowany jako próbka produktu, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu oględzin. 3. W przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego zostanie zakwalifikowany jako próbka, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia przez organ sprawozdania z badań organoleptycznych albo otrzymania przez organ sprawozdania z badań laboratoryjnych. 4. Równocześnie z okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej jest mu doręczany protokół oględzin, a jeżeli produkt został zakwalifikowany jako próbka, jest mu doręczane także sprawozdanie z badań organoleptycznych albo sprawozdanie z badań laboratoryjnych. 5. Okresu po dokonaniu zakupu kontrolnego a przed okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej nie wlicza się do czasu trwania kontroli. Art. 34. 1. Zakup kontrolny jest dokonywany przez zamówienie składane przez inspektora Inspekcji Handlowej za pośrednictwem operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres uniemożliwiający ustalenie organu dokonującego zakupu. 2. W celu zapewnienia anonimowości inspektor Inspekcji Handlowej jest uprawniony do posługiwania się innym imieniem i nazwiskiem niż rzeczywiste imię i nazwisko oraz innym adresem zamieszkania niż rzeczywisty adres zamieszkania, a także innym adresem

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				mailowym niż służbowy adres mailowy, którego login nie ujawnia tożsamości inspektora Inspekcji Handlowej. 3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej prowadzi bazę imion i nazwisk, adresów zamieszkania oraz adresów mailowych, spośród których losowo są wybierane imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz adres mailowy, o których mowa w ust. 2. Art. 35. 1. Przebieg zakupu kontrolnego jest utrwalany za pośrednictwem urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk w zależności od formy dokonania sprzedaży na odległość. 2. Obraz lub dźwięk są rejestrowane w sposób umożliwiającą identyfikację danych kontrolowanego oraz nabywanego produktu. 3. W celu identyfikacji kontrolowanego są gromadzone jego następujące dane: 1) nazwa lub firma albo imię i nazwisko; 2) adres prowadzenia działalności i adres siedziby; 3) adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tej strony; 4) numer telefonu – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tego urządzenia; 5) identyfikator kontrolowanego w innych środkach komunikacji na odległość, za których pośrednictwem jest dokonywany zakup kontrolny. 4. Utrwalony obraz lub dźwięk stanowią załącznik do protokołu kontroli. Art. 36. 1. Produkt pozyskany podczas kontroli prowadzonej w sposób zdalny, w tym poprzez zakup kontrolny, jest poddawany oględzinom. 2. Jeżeli w wyniku oględzin wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że: 1) otrzymał produkt żądany zgodnie z art. 31 ust. 1 albo produkt zamówiony w ramach zakupu kontrolnego oraz 2) stan produktu umożliwia poddanie go badaniom organoleptycznym lub badaniom laboratoryjnym – kwalifikuje go jako próbkę produktu. Przepisu art. 25 nie stosuje się.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				3. Jeżeli w wyniku oględzin wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że produkt nie spełnia warunków określonych w ust. 2, nie kwalifikuje go jako próbki produktu oraz: 1) ponownie zwraca się do kontrolowanego z żądaniem, o którym mowa w art. 31 ust. 1, albo 2) kończy kontrolę, jeżeli produkt został pozyskany w ramach zakupu kontrolnego. 4. Z oględzin produktu i kwalifikacji próbki produktu sporządza się protokół oględzin, który zawiera: 1) imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzającego oględziny; 2) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach; 3) datę żądania, o którym mowa w art. 31 ust. 1, albo datę zamówienia, o którym mowa w art. 34 ust. 1, a także datę otrzymania produktu; 4) identyfikację produktu; 5) ustalenie, czy produkt jest produktem żądanym zgodnie z art. 31 ust. 1 albo produktem zamówionym w ramach zakupu kontrolnego; 6) ustalenie, czy produkt kwalifikuje się jako próbka; 7) uwagi i podpis inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzającego oględziny; 8) wykaz załączników dotyczących produktu i przebiegu jego oględzin . 5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej poddaje próbkę produktu badaniom organoleptycznym albo zleca przeprowadzenie jej badań laboratoryjnych. 6. Z badań, o których mowa w ust. 5, są sporządzane sprawozdania z badań. Art. 37. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny zawiera poza elementami wskazanymi w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej także imię i nazwisko, o których mowa w art. 34 ust. 2, jeżeli kontrola obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego. Art. 38. 1. Produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego podlega zwrotowi po zakończeniu kontroli, a jeżeli w związku z ustaleniami

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				kontroli zostało wszczęte postępowanie, podlega zwrotowi po zakończeniu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, jeżeli jest możliwy do użytku zgodnego z przeznaczeniem. 2. Warunku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku, gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego nie został zakwalifikowany jako próbka. 3. Podmiot gospodarczy, od którego nabyto produkt w ramach zakupu kontrolnego, jest obowiązany do przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt. 4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie: 1) po zakończeniu kontroli – w przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nie przekazuje Prezesowi Urzędu protokołu kontroli wraz z aktami kontroli; 2) po otrzymaniu od Prezesa Urzędu informacji, że w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, albo informacji o zakończeniu tego postępowania – w przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi Urzędu protokół kontroli wraz z aktami kontroli. 5. W przypadku odmowy przyjęcia zwracanego produktu podlega on utylizacji albo może być przedmiotem: 1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych; 2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737, z późn. zm.), niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych. 6. Podmiot gospodarczy ponosi koszty utylizacji produktu w przypadku, o którym mowa w ust. 5, jeżeli została wydana decyzja, o której mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				W przypadku gdy w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu oraz w przypadkach, o którym mowa w art. 49 pkt 1, 2 i 5, koszty utylizacji produktu są ponoszone z budżetu państwa. Kwota stanowiąca równowartość kosztów utylizacji produktu podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 7. W przypadku nieuiszczenia w terminie zwrotu zapłaty za zwracany produkt, w tym w przypadku określonym w ust. 5, kwota stanowiąca równowartość zwrotu zapłaty za zwracany produkt podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 8. Kwoty, o których mowa w ust. 6 i 7, stanowią dochód budżetu państwa. Art. 39. Do kontroli prowadzonej w sposób zdalny stosuje się przepisy art. 22-24 i art. 26-29. Art. 40. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, zwane dalej „postępowaniem”, w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynika, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. 2. Protokół kontroli i akta kontroli są dowodem w sprawie. Art. 41. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli z otrzymanego powiadomienia wynika, że organ nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wydał decyzję o uznaniu produktu za produkt niebezpieczny lub niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. 2. Prezes Urzędu może stwierdzić wyłącznie na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, i wydać decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu bez wszczynania postępowania albo w toku postępowania może zwrócić się do Komisji Europejskiej o wydanie opinii w sprawie, na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, jeżeli dojdzie do odmiennych wniosków w zakresie identyfikacji lub poziomu ryzyka na podstawie swojej własnej analizy i oceny ryzyka.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				4. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt może stwarzać ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników końcowych lub może być niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. 5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 4, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium w państwie członkowskim Unii Europejskiej są dowodami w sprawie. Art. 42. Prezes Urzędu może w toku prowadzonego postępowania lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia: 1) poddawać badaniom próbki produktów lub powoływać biegłych w celu wydania opinii na temat bezpieczeństwa produktów oraz ich zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988; 2) żądać informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym oraz zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988. Art. 43. 1. Stroną postępowania jest podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte. 2. Postępowanie powinno być zakończone niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia. Art. 44. 1. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49, Prezes Urzędu wyznacza stronie termin na przedstawienie swojego stanowiska nie krótszy niż 10 dni roboczych. Stronie nie przysługuje uprawnienie do przedstawienia stanowiska, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w przypadku wystąpienia okoliczności określonych w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020. . 2. W toku postępowania Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie termin na wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988. 3. Określając termin, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów. Art. 45. 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, rzecznika patentowego, doradcę podatkowego lub upoważnionego pracownika podmiotu gospodarczego. 2. Jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, Prezes Urzędu może zażądać także przekazania tłumaczenia na język polski tego dokumentu albo jego części mającej stanowić dowód w sprawie. Art. 46. 1. W toku postępowania Prezes Urzędu może zbadać próbkę kontrolną z urzędu albo na wniosek strony, jeżeli nie została ona poddana badaniom w toku kontroli. Próbkę kontrolną zwalnia się spod zabezpieczenia na wniosek Prezesa Urzędu. 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepis art. 25 ust. 2 stosuje się. Art. 47. Jeżeli w toku postępowania Prezes Urzędu stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów, zakazuje, w drodze decyzji, stronie postępowania udostępniania na rynku produktu, oferowania go lub prezentowania do czasu zakończenia postępowania. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu. Art. 48. 1. W przypadku stwierdzenia, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, Prezes Urzędu w drodze decyzji: 1) nakazuje wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt; 2) nakazuje zapewnienie zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988; 3) nakazuje umieszczenie na produkcie odpowiednich, wyraźnie i zrozumiale sformułowanych w języku polskim ostrzeżeń o ryzyku, jakie może on stwarzać; 4) określa warunki, na jakich produkt może być udostępniany na rynku; 5) nakazuje natychmiastowe powiadomienie w odpowiedniej formie, w tym za pomocą ostrzeżeń sformułowanych w języku polskim, użytkowników końcowych narażonych na ryzyko; 6) nakazuje natychmiastowe powiadomienie opinii publicznej o ryzyku stwarzanym przez produkt;

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				7) zakazuje udostępniania na rynku produktu, jego oferowania lub prezentowania i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu; 8) nakazuje usunięcie z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub umieszczenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego produktu dla użytkowników końcowych w momencie uzyskania przez nich dostępu do interfejsu online; 9) nakazuje natychmiastowe wycofanie produktu z obrotu; 10) nakazuje natychmiastowe odzyskanie produktu; 11) nakazuje zniszczenie produktu lub uczynienie go niezdatnym do użytku w inny sposób. 2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy produkt może stwarzać ryzyko tylko w określonych warunkach lub tylko dla niektórych użytkowników końcowych. 3. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 8–11, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy inne działania byłyby niewystarczające dla zapobieżenia poważnym ryzykom stwarzanym przez produkt. 4. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane pojedynczo lub łącznie w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonego niebezpieczeństwa oraz niezgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988, a także ryzyka stwarzanego przez produkt oraz mają mieć na celu wyłącznie odwrócenie niebezpieczeństwa oraz zapewnienie ochrony zdrowia i życia konsumentów. 5. W przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne ryzyko, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu. 6. Prezes Urzędu może w decyzji nakazać przedstawienie w określonym terminie dowodów potwierdzających jej wykonanie. 7. Określając termin, o którym mowa w ust. 6, Prezes Urzędu bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym strona postępowania udostępniła na rynku te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				8. Prezes Urzędu może wystąpić z wnioskiem do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli mającej na celu stwierdzenie, czy decyzja została wykonana. Art. 49. Prezes Urzędu wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli: 1) stwierdzi, że produkt jest produktem bezpiecznym; 2) stwierdzi, że produkt jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988; 3) podmiot gospodarczy usunął przyczyny ryzyk; 4) podmiot gospodarczy zapewnił zgodność z przepisami rozporządzenia 2023/988; 5) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe. Art. 50. 1. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4, strona postępowania jest obowiązana do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych. 2. Do kosztów przeprowadzonych badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji. 3. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 49 pkt 1, 2 i 5, koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych są ponoszone z budżetu państwa. 4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów, w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o zakończeniu postępowania przez Prezesa Urzędu. Na postanowienie służy zażalenie. 5. Prezes Urzędu rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Na postanowienie służy zażalenie. 6. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 4 i 5. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 7. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				Art. 51. W zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 31. Art. 53. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, oraz jeżeli jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu wyeliminowanie poważnego ryzyka stwarzanego przez produkt, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego nieodpłatne ograniczenie temu podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online. 2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego: 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8; 2) szczegółowe dane dotyczące interfejsu online, do którego dostęp podlega ograniczeniu; 3) określenie treści nakazu; 4) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji. 3. Określając terminy, o których mowa w ust. 2 pkt 4, Prezes Urzędu bierze pod uwagę potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów. 4. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia. Art. 101. Pierwszą krajową strategię nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, sporządza się w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 23 ust. 2	2. Do celów niniejszego rozporządzenia rozporządzenie (UE) 2019/1020 stosuje się w następujący sposób: a) odniesienia do "unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego", "mającego zastosowanie unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego", "niniejszego rozporządzenia oraz do stosowania unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego", "odpowiedniego unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego" oraz "unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego lub niniejszego rozporządzenia" w art. 11, 13, 14, 16, 18 i 23 tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do "niniejszego rozporządzenia"; b) odniesienie do "tego prawodawstwa oraz niniejszego rozporządzenia" w art. 11 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienie do "niniejszego rozporządzenia"; c) odniesienia do "Sieci" w art. 11-13 i 21 tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do "Sieci oraz Sieci ds. Bezpieczeństwa Konsumentów, o której mowa w art. 30 niniejszego rozporządzenia"; d) odniesienia do "niezgodności", "przypadków niezgodności" i "niezgodnych z wymaganiami" w art. 11, 13-16, 22 i 23 tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienia do "nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia"; e) odniesienie do "art. 41" w art. 14 ust. 4 lit. i) tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienie do "art. 44 niniejszego rozporządzenia"; f) odniesienie do "art. 20" w art. 19 ust. 1 tego rozporządzenia odczytuje się jako odniesienie do "art. 26 niniejszego rozporządzenia".	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 23 ust. 3	3. W przypadku zidentyfikowania produktu niebezpiecznego organy nadzoru rynku mogą zażądać od producenta informacji o innych produktach wyprodukowanych z zastosowaniem tej samej procedury, zawierających te same komponenty lub	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	stanowiących część tej samej partii produkcyjnej, których dotyczy to samo ryzyko.			
Art. 24	Sprawozdawczość 1. Państwa członkowskie przekazują Komisji, nie później niż dwa lata po przyjęciu aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 2, a następnie co roku, dane dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Po przekazaniu danych przez państwa członkowskie Komisja co roku sporządza sprawozdanie podsumowujące oraz udostępnia je publicznie. 2. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wskaźniki, na podstawie których państwa członkowskie mają przekazywać dane, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 25 ust. 1	System wczesnego ostrzegania Safety Gate 1. Komisja kontynuuje rozwój, modernizację i utrzymanie systemu wczesnego ostrzegania na potrzeby wymiany informacji na temat środków naprawczych w zakresie produktów niebezpiecznych ("system wczesnego ostrzegania Safety Gate") oraz zwiększa jego skuteczność.	N		Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 2	2. Komisja i państwa członkowskie muszą mieć dostęp do systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate. W tym celu każde państwo członkowskie wyznacza pojedynczy krajowy punkt kontaktowy, który jest odpowiedzialny przynajmniej za sprawdzanie kompletności zgłoszeń i przedkładanie ich do zatwierdzenia przez Komisję, a także za komunikację z Komisją w zakresie zadań przewidzianych w art. 26 ust. 1-6. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający role i zadania pojedynczych krajowych punktów kontaktowych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się	T	Art. 13 ust. 1	Art. 13. 1. Zadania pojedynczego krajowego punktu kontaktowego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, wykonuje Prezes Urzędu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3.			
Art. 26	Zgłaszanie produktów niebezpiecznych za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate 1. Państwa członkowskie zgłaszają za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate środki naprawcze podjęte przez ich organy lub przez podmioty gospodarcze na podstawie: a) przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktów niebezpiecznych stwarzających poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów; oraz b) art. 20 rozporządzenia (UE) 2019/1020. 2. Państwa członkowskie mogą również powiadomić o planowanych środkach naprawczych w odniesieniu do produktów stanowiących poważne ryzyko za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate, jeżeli uznają to za niezbędne ze względu na pilny charakter zagrożenia dla zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów. 3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie informują Komisję o środkach naprawczych podjętych przez ich organy lub przez podmioty gospodarcze na podstawie niniejszego rozporządzenia, a Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim. W tym celu państwa członkowskie mogą zgłosić do systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate środki naprawcze podjęte przez ich organy lub przez podmioty gospodarcze na podstawie niniejszego rozporządzenia, unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego oraz rozporządzenia (UE) 2019/1020 w odniesieniu do	T	Art. 13 ust. 2	Art. 13. 2. Prezes Urzędu za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate przekazuje informacje, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/988, oraz zgłoszenie, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, na zasadach określonych w tych przepisach.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	produktów stwarzających mniejsze niż poważne ryzyko. 4. Organy krajowe przekazują zgłoszenia, o których mowa w ust. 1, za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate bezzwłocznie, a w każdym razie w ciągu czterech dni roboczych po podjęciu środka naprawczego. 5. W terminie czterech dni roboczych po otrzymaniu kompletnego zgłoszenia Komisja sprawdza, czy jest ono zgodne z niniejszym artykułem oraz z wymaganiami dotyczącymi działania systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate określonymi przez Komisję na podstawie ust. 10. Jeżeli zgłoszenie jest zgodne z niniejszym artykułem i tymi wymaganiami, Komisja przekazuje je pozostałym państwom członkowskim. 6. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki zgłaszają za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate aktualizacje, zmiany lub przypadki wycofania środków naprawczych, o których mowa w ust. 1, 2 i 3. 7. W przypadku gdy państwo członkowskie zgłasza środki naprawcze podjęte w odniesieniu do produktów stwarzających poważne ryzyko, pozostałe państwa członkowskie zgłaszają za pośrednictwem systemu Safety Gate środki naprawcze lub inne działania podjęte w następstwie w odniesieniu do tych samych produktów oraz przekazują wszelkie inne odpowiednie informacje, w tym wyniki wszelkich przeprowadzonych testów lub analiz, bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie nie później niż w ciągu czterech dni roboczych po podjęciu środków lub działań. 8. Jeżeli Komisja zidentyfikuje - w tym na podstawie informacji otrzymanych od konsumentów lub organizacji konsumenckich - produkty, które mogłyby stwarzać poważne ryzyko, a w odniesieniu do których			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	państwa członkowskie nie dokonały zgłoszenia za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate, informuje o tym państwa członkowskie. Państwa członkowskie przeprowadzają odpowiednie weryfikacje oraz, jeżeli wprowadzą środki, zgłaszają je za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate zgodnie z ust. 1. 9. Komisja wdraża interfejs, o którym mowa w art. 20 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/1020, między systemem informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34 tego rozporządzenia, a systemem wczesnego ostrzegania Safety Gate, aby umożliwić wywołanie z tego systemu informacyjnego i komunikacyjnego roboczej wersji powiadomienia w systemie wczesnego ostrzegania Safety Gate w celu uniknięcia podwójnego wprowadzania danych. 10. Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 45, aby uzupełnić niniejsze rozporządzenie poprzez określenie w szczególności: a) dostępu do systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate; b) działania systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate; c) informacji, które należy wprowadzić do systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate; d) wymagań, które muszą spełniać powiadomienia; oraz e) kryteriów oceny poziomu ryzyka.			
Art. 27	Safety Business Gateway 1. Komisja prowadzi portal internetowy umożliwiający podmiotom gospodarczym i dostawcom internetowych platform handlowych łatwe przekazywanie organom nadzoru rynku i konsumentom informacji, o których mowa w art. 9 ust. 8 i 9, art. 10 ust. 2 lit. c), art. 11 ust. 2 i 8, art. 12 ust. 4, art. 20 i 22 (zwany dalej "portalem Safety Business Gateway").	N		Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	2. Komisja opracowuje wytyczne dotyczące wdrożenia portalu Safety Business Gateway w praktyce.			
Art. 28	Działanie Unii w odniesieniu do produktów stwarzających poważne ryzyko 1. W przypadku gdy Komisja uzyska informacje o produkcie lub o szczególnej kategorii lub grupie produktów stwarzających poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, może z własnej inicjatywy albo na wniosek państw członkowskich podjąć odpowiednie środki, w drodze aktów wykonawczych, dostosowane do powagi i pilności sytuacji, jeżeli: a) ze względu na charakter kwestii bezpieczeństwa danego produktu, danej kategorii lub grupy produktów nie można zareagować na ryzyko w sposób właściwy dla stopnia powagi i pilności danego przypadku, zgodnie z procedurami ustanowionymi na mocy szczególnych przepisów prawa Unii, które ma zastosowanie w odniesieniu do danych produktów; oraz b) ryzyko może być skutecznie wyeliminowane jedynie poprzez przyjęcie odpowiednich środków, mających zastosowanie na poziomie Unii, w celu zapewnienia spójnego i wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Środki te mogą obejmować środki służące zakazaniu, zawieszeniu lub ograniczeniu wprowadzania takich produktów do obrotu lub ich udostępniania na rynku, lub ustanowieniu specjalnych warunków ich oceny zgodności w odniesieniu do wymagania bezpieczeństwa, stosownie do przypadku, lub ich oferowania, takie jak reprezentatywne badania próbek	N/T		Uprawnienie nałożone na KE, w przypadku realizacji uprawnienia przez KE państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia działań – określono kompetencje dla RM

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	tych produktów, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony bezpieczeństwa konsumentów. Państwa członkowskie podejmują w ramach swoich kompetencji wszelkie odpowiednie środki egzekwowania niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonania tych aktów wykonawczych. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich informują Komisję o podjętych środkach egzekwowania. Komisja regularnie ocenia skuteczność środków wykonawczych podejmowanych przez państwa członkowskie oraz informuje Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów o wynikach tej oceny. 2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3. W aktach wykonawczych określa się datę, od której przestają one mieć zastosowanie. 3. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z bezpieczeństwem i zdrowiem konsumentów Komisja może przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 4. 4. Zakazuje się wywozu z Unii produktu, którego wprowadzania do obrotu lub udostępniania na rynku Unii zabroniono na podstawie środka przyjętego zgodnie z ust. 1 lub 3, chyba że z konieczności uzasadnionych powodów wyraźnie zezwolono na to w ramach danego środka. 5. Każde państwo członkowskie może przedłożyć Komisji uzasadniony wniosek o zbadanie potrzeby przyjęcia środka, o którym mowa w ust. 1 lub 3.		Art. 18	Art. 18. 1. Jeżeli Komisja Europejska w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 stwierdzi, że produkt, kategoria lub grupa produktów stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa, uznaje się, że taki produkt, kategoria lub grupa produktów są produktami niebezpiecznymi. 2. Podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 oraz wprowadzone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 3 zostały zrealizowane. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie skutecznego wykonania środków przyjętych przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić środki egzekwowania niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonania aktów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988, oraz określić sposób, w jaki podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że wprowadzone środki lub środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 zostały zrealizowane, biorąc pod uwagę te środki oraz zakres i rodzaj stwarzanych przez produkt, kategorię lub grupę produktów ryzyk, a także rodzaj produktów, wobec których wprowadzony środek lub środek przyjęty przez Komisję Europejską będzie zastosowany, oraz rodzaj tych środków, których realizację podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 29	Wniosek o opinię Komisji w sprawie rozbieżności w ocenie ryzyka 1. W odniesieniu do produktów uznanych za niebezpieczne na podstawie decyzji organu nadzoru rynku w jednym państwie członkowskim w ramach niniejszego rozporządzenia organy nadzoru rynku w pozostałych państwach członkowskich przyjmują domniemanie, że produkty te są niebezpieczne. 2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku w innych państwach członkowskich dochodzą do odmiennych wniosków w zakresie identyfikacji lub poziomu ryzyka na podstawie swojej własnej analizy i oceny ryzyka, każde państwo członkowskie może przekazać sprawę do Komisji, zwracając się o jej opinię w tej sprawie, a Komisja bez zbędnej zwłoki wydaje opinię dotyczącą identyfikacji lub poziomu ryzyka danego produktu, stosownie do przypadku. W przypadku nieprzekazania sprawy Komisji może ona jednak wydać opinię z własnej inicjatywy. W celu wydania opinii, o której mowa w niniejszym ustępie, Komisja może wystąpić o odpowiednie informacje i dokumenty oraz wzywa wszystkie państwa członkowskie do przedstawienia swoich uwag. 3. W przypadku wydania przez Komisję opinii zgodnie z ust. 2 państwa członkowskie należycie ją uwzględniają. 4. Komisja opracowuje wytyczne dotyczące wykonania niniejszego artykułu w praktyce. 5. Komisja sporządza okresowo sprawozdanie ze stosowania niniejszego artykułu oraz przedstawia je Sieci ds. Bezpieczeństwa Konsumentów.		Art. 41	Art. 41. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli z otrzymanego powiadomienia wynika, że organ nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wydał decyzję o uznaniu produktu za produkt niebezpieczny lub niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. 2. Prezes Urzędu może stwierdzić wyłącznie na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, i wydać decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu bez wszczynania postępowania albo w toku postępowania może zwrócić się do Komisji Europejskiej o wydanie opinii w sprawie, na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, jeżeli dojdzie do odmiennych wniosków w zakresie identyfikacji lub poziomu ryzyka na podstawie swojej własnej analizy i oceny ryzyka. 4. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt może stwarzać ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników końcowych lub może nie być zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988. 5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 4, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium w państwie członkowskim Unii Europejskiej są dowodami w sprawie.
Art. 30	Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów 1. Niniejszym ustanawia się europejską sieć organów państw członkowskich właściwych w sprawach bezpieczeństwa produktów (zwaną dalej "Siecią ds. Bezpieczeństwa Konsumentów").	T	Art. 8 ust. 2 pkt 3	Art. 8. 2. Jednolity urząd łącznikowy w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów: 3) uczestniczy w posiedzeniach Sieci do spraw Bezpieczeństwa Konsumentów, o której mowa w art. 30 rozporządzenia 2023/988;

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów służy jako platforma zorganizowanej koordynacji i współpracy między organami państw członkowskich a Komisją w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów w Unii. 2. Komisja promuje działanie Sieci ds. Bezpieczeństwa Konsumentów i uczestniczy w tym działaniu, w szczególności w formie współpracy administracyjnej. 3. Do zadań Sieci ds. Bezpieczeństwa Konsumentów należy w szczególności: a) ułatwianie regularnej wymiany informacji dotyczących ocen ryzyka, produktów niebezpiecznych, metod badawczych i wyników, norm, metod zbierania danych, interoperacyjności systemów informacyjnych i komunikacyjnych, najnowszych odkryć naukowych oraz wykorzystania nowych technologii, a także innych aspektów dotyczących czynności kontrolnych; b) organizacja ustanawiania i wykonywania wspólnych projektów nadzoru i badań, w tym w kontekście handlu elektronicznego; c) promowanie wymiany wiedzy specjalistycznej i najlepszych praktyk oraz współpracy w zakresie szkoleń; d) doskonalenie współpracy na poziomie Unii w odniesieniu do czynności związanych z wykrywaniem, wycofywaniem z obrotu i odzyskaniem niebezpiecznych produktów; e) ułatwianie pogłębionej i zorganizowanej współpracy między państwami członkowskimi w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących bezpieczeństwa produktów, w szczególności w celu ułatwienia działań, o których mowa w art. 32; oraz f) ułatwianie wykonania niniejszego rozporządzenia. 4. Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów koordynuje swoje działania z innymi trwającymi działaniami Unii związanymi z nadzorem rynku i bezpieczeństwem konsumentów oraz, w stosownych przypadkach,			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	współpracuje i wymienia informacje z innymi sieciami, grupami i organami Unii. 5. Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów przyjmuje swój program prac, w którym między innymi wyznacza priorytety w zakresie bezpieczeństwa produktów i ryzyk objętych niniejszym rozporządzeniem, w Unii. Posiedzenia Sieci ds. Bezpieczeństwa Konsumentów odbywają się w regularnych odstępach czasu oraz, w razie konieczności, na odpowiednio uzasadniony wniosek Komisji lub państwa członkowskiego. Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów może zapraszać do udziału w swoich posiedzeniach ekspertów i inne osoby trzecie, w tym organizacje konsumenckie. 6. Sieć ds. Bezpieczeństwa Konsumentów musi być należycie reprezentowana w Unijnej Sieci ds. Zgodności Produktów ustanowionej na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) 2019/1020 oraz regularnie uczestniczyć w jej odpowiednich działaniach, a także wносить wkład w jej działania związane z bezpieczeństwem produktów, aby zapewnić odpowiednią koordynację działań w zakresie nadzoru rynku zarówno w obszarze zharmonizowanym, jak i niezharmonizowanym.			
Art. 31	Wspólne działania w zakresie bezpieczeństwa produktów 1. W ramach działań, o których mowa w art. 30 ust. 3 lit. b), organy nadzoru rynku mogą uzgodnić z innymi odpowiednimi organami lub z organizacjami reprezentującymi podmioty gospodarcze lub konsumentów prowadzenie działań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia konsumentów w odniesieniu do określonych kategorii produktów udostępnionych na rynku, w szczególności kategorii produktów, które okazują się często stwarzać poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu. Udział jest dobrowolny i koordynowany przez KE.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	2. Odpowiednie organy nadzoru rynku oraz podmioty, o których mowa w ust. 1, zapewniają, aby porozumienie w sprawie realizacji takich działań nie prowadziło do nieuczciwej konkurencji między podmiotami gospodarczymi oraz nie naruszało obiektywizmu, niezależności i bezstronności tych podmiotów. 3. Komisja regularnie organizuje wspólne działania z organami nadzoru rynku, w ramach których organy nadzoru rynku przeprowadzają kontrole dotyczące produktów oferowanych w internecie lub poza nim, które organy te nabyły pod ukrytą tożsamością. 4. Organ nadzoru rynku może wykorzystywać wszelkie informacje uzyskane w wyniku wspólnych działań prowadzonych w ramach wszczętego przez siebie postępowania dotyczącego bezpieczeństwa produktów. 5. Dany organ nadzoru rynku udostępnia publicznie porozumienie w sprawie wspólnych działań, w tym nazwy zaangażowanych podmiotów, oraz wprowadza to porozumienie do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020. Komisja udostępnia to porozumienie na portalu Safety Gate.			
Art. 32	Jednoczesne skoordynowane działania kontrolne organów nadzoru rynku ("akcje sprawdzające") 1. Dane organy nadzoru rynku prowadzą jednoczesne skoordynowane działania kontrolne (zwane dalej "akcjami sprawdzającymi") w odniesieniu do poszczególnych produktów lub kategorii produktów w celu sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. 2. O ile zaangażowane organy nadzoru rynku nie uzgodnią inaczej, akcje sprawdzające koordynuje Komisja. Koordynator akcji sprawdzającej w stosownych przypadkach podaje do publicznej wiadomości zbiorcze wyniki.	T	Art. 14	Art. 14. Prezes Urzędu prowadzi akcje sprawdzające, o których mowa w art. 32 rozporządzenia 2023/988, na zasadach określonych w tym przepisie. W tym celu Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	3. Prowadząc akcje sprawdzające, zaangażowane właściwe organy nadzoru rynku mogą korzystać z uprawnień kontrolnych określonych w rozdziale V oraz innych uprawnień nadanych im na mocy prawa krajowego. 4. Organy nadzoru rynku mogą zapraszać urzędników Komisji oraz inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję do udziału w akcjach sprawdzających.			
Art. 33 ust. 1	Wymiana informacji między organami a opinią publiczną 1. Informacje udostępniane organom państw członkowskich lub Komisji, dotyczące środków odnoszących się do produktów stwarzających ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów udostępnia się na ogół publicznie, zgodnie z wymaganiami przejrzystości oraz bez uszczerbku dla ograniczeń wymaganych w celu prowadzenia działań związanych z monitorowaniem i analizą. W szczególności opinia publiczna musi mieć dostęp do informacji na temat identyfikacji produktu, charakteru ryzyka oraz podjętych środków. Informacje te udostępnia się również w formatach dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami.	T	Art. 21	Art. 21. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów treść decyzji, które wydaje na podstawie przepisów ustawy, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja treści decyzji jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.
Art. 33 ust. 2 i 3	2. Państwa członkowskie i Komisja podejmują działania niezbędne do zapewnienia, aby ich urzędnicy oraz pracownicy byli zobowiązani do ochrony informacji uzyskanych do celów niniejszego rozporządzenia. Informacje te traktuje się jako poufne zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym. 3. Ochrona tajemnicy zawodowej nie może uniemożliwiać udzielania właściwym organom państw członkowskich i Komisji informacji istotnych dla zapewnienia skuteczności monitorowania rynku i działań związanych z nadzorem. Organy otrzymujące informacje objęte tajemnicą zawodową zapewniają ich ochronę zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu. Zasady ochrony informacji są określone w przepisach prawa powszechnie obowiązującego.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 33 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają konsumentom i innym zainteresowanym stronom możliwość zgłaszania właściwym organom skarg dotyczących bezpieczeństwa, działań związanych z nadzorem i kontrolą nad konkretnymi produktami, a także w przypadkach, w których środki ochrony prawnej oferowane konsumentom w przypadku odzyskania produktu nie są satysfakcjonujące. W związku z takimi skargami podejmuje się odpowiednie działania następcze. Właściwe organy przekazują skarżącemu odpowiednie informacje dotyczące działań następczych, zgodnie z prawem krajowym.	T	Art. 17	Art. 17. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu zawiadomienie dotyczące nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu. 2. Zawiadomienie zawiera: 1) wskazanie produktu lub podmiotu gospodarczego, którego dotyczy zawiadomienie; 2) wskazanie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu; 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia; 4) uprawdopodobnienie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu; 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie: a) imię i nazwisko oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby fizycznej, b) nazwę oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej. 3. Do zawiadomienia dołącza się wszelkie dokumenty, które mogą uprawdopodobnić wystąpienie nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2 pkt 2. 4. Prezes Urzędu przekazuje, na piśmie, zgłaszającemu zawiadomienie informację o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem. Do przekazania takiej informacji i uzasadnienia przepis art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 oraz z 2025 r. poz. 769) stosuje się odpowiednio. 5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie oraz treść zawiadomienia nie podlegają ujawnieniu. 6. Informacje zawarte w zawiadomieniu mogą stanowić dla Prezesa Urzędu podstawę do zwrócenia się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli oraz do podmiotu

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego z wystąpieniem, o którym mowa w art. 16 ust. 1.
Art. 34	Portal Safety Gate 1. Do celów art. 9 ust. 9, art. 20 i 22, art. 31 ust. 5 oraz art. 33 ust. 1 Komisja prowadzi portal Safety Gate, zapewniający ogółowi społeczeństwa nieodpłatny i otwarty dostęp do wybranych informacji zgłoszonych zgodnie z art. 26 (zwany dalej "portalem Safety Gate"). 2. Portal Safety Gate musi posiadać intuicyjny dla użytkowników interfejs, a informacje udostępniane na tym portalu muszą być łatwo dostępne dla ogółu społeczeństwa, w tym dla osób z niepełnosprawnościami. 3. Konsumenci i inne zainteresowane strony muszą mieć możliwość informowania Komisji o produktach, które mogą stwarzać ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, za pośrednictwem wyodrębnionej części portalu Safety Gate. Komisja należycie rozpatruje otrzymane informacje i po weryfikacji ich dokładności w stosownych przypadkach przekazuje je odpowiednim państwom członkowskim bez zbędnej zwłoki w celu zapewnienia, aby w związku z tymi informacjami podejmowano odpowiednie działania następcze. Komisja informuje konsumentów i inne zainteresowane strony o swoich działaniach. 4. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego zasady przesyłania informacji przez konsumentów zgodnie z ust. 3, a także warunki przekazywania takich informacji odpowiednim organom krajowym w celu podjęcia ewentualnych działań następczych. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3. 5. Do dnia 13 grudnia 2024 r. Komisja opracuje interoperacyjny interfejs, który umożliwi dostawcom	N		Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	internetowych platform handlowych połączenie ich interfejsów z portalem Safety Gate. 6. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wdrożenie interoperacyjnego interfejsu na portalu Safety Gate zgodnie z ust. 5, w szczególności dotyczące dostępu do systemu i jego działania. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3.			
Art. 35	Informacje dotyczące bezpieczeństwa produktu od podmiotów gospodarczych i dostawców internetowych platform handlowych dla konsumentów 1. W przypadku odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa lub w przypadku konieczności zwrócenia uwagi konsumentów na określone informacje w celu zapewnienia bezpiecznego korzystania z produktu ("ostrzeżenie dotyczące bezpieczeństwa") podmioty gospodarcze, zgodnie z ich odpowiednimi obowiązkami przewidzianymi w art. 9, 10, 11 i 12, oraz dostawcy internetowych platform handlowych, zgodnie z ich obowiązkami przewidzianymi w art. 22 ust. 12, zapewniają, aby można było zidentyfikować wszystkich konsumentów, których to dotyczy, oraz poinformować ich bezpośrednio i bez zbędnej zwłoki. Podmioty gospodarcze oraz, w stosownych przypadkach, dostawcy internetowych platform handlowych, którzy zbierają dane osobowe swoich klientów, wykorzystują te informacje do celów odzyskania produktu i ostrzeżeń dotyczących bezpieczeństwa. 2. W przypadku gdy podmioty gospodarcze i dostawcy internetowych platform handlowych posiadają systemy rejestracji produktów lub programy lojalnościowe dla klientów umożliwiające identyfikację produktów zakupionych przez konsumentów do celów innych niż kontaktowanie się z klientami w sprawie informacji	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	dotyczących bezpieczeństwa, oferują one swoim klientom możliwość podania odrębnych danych kontaktowych wyłącznie do celów związanych z bezpieczeństwem. Dane osobowe zbierane w tym celu ograniczą się do niezbędnego minimum i wykorzystuje wyłącznie do kontaktowania się z konsumentami w przypadku odzyskania produktu lub ostrzeżenia dotyczącego bezpieczeństwa. 3. Komisja może określić w drodze aktów wykonawczych - w odniesieniu do konkretnych produktów lub kategorii produktów - wymagania, które mają spełnić podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych, aby zapewnić konsumentom możliwość zarejestrowania zakupionego przez nich produktu w celu otrzymania bezpośredniego powiadomienia w przypadku odzyskania produktu lub ostrzeżenia dotyczącego bezpieczeństwa w odniesieniu do tego produktu, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 46 ust. 3. 4. W przypadku gdy nie można skontaktować się ze wszystkimi konsumentami, których to dotyczy, zgodnie z ust. 1, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych, zgodnie ze swoimi odpowiednimi obowiązkami, rozpowszechniają jasne i widoczne zawiadomienie o odzyskaniu produktu lub ostrzeżenie dotyczące bezpieczeństwa innymi odpowiednimi kanałami, zapewniając jak najszerzy zasięg, w tym, w przypadku dostępności: na stronie internetowej przedsiębiorstwa, w kanałach w mediach społecznościowych, w biuletynach i punktach sprzedaży detalicznej oraz, w stosownych przypadkach, poprzez ogłoszenia w środkach masowego przekazu i inne kanały komunikacyjne. Informacje muszą być dostępne dla osób z niepełnosprawnościami.			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 36	Zawiadomienie o odzyskaniu produktu 1. W przypadku gdy informacje dotyczące odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa przekazuje się konsumentom w formie pisemnej, zgodnie z art. 35 ust. 1 i 4, muszą one mieć formę zawiadomienia o odzyskaniu produktu. 2. Zawiadomienie o odzyskaniu produktu, które może być łatwo zrozumiane przez konsumentów, musi być dostępne w językach państw członkowskich, w których udostępniono produkt na rynku, oraz zawierać następujące elementy: a) nagłówek brzmiący "Odzyskanie produktu ze względów bezpieczeństwa"; b) jasny opis odzyskanego produktu, w tym: (i) obraz, nazwę i markę produktu; (ii) numery identyfikacyjne produktu, takie jak numer partii lub numer seryjny, oraz, w stosownych przypadkach, graficzne wskazanie miejsca, w którym można je znaleźć na produkcie; oraz (iii) informacje o tym, kiedy, gdzie i przez kogo produkt został sprzedany, jeżeli są dostępne; c) jasny opis zagrożenia związanego z odzyskanym produktem, unikając jakichkolwiek elementów, które mogą złagodzić postrzeganie ryzyka przez konsumentów, na przykład stosowania terminów i wyrażeń takich jak "dobrowolne", "przezornościowe", "nieobowiązkowe", "w rzadkich sytuacjach" lub "w specyficznych sytuacjach" lub wskazania, że nie zgłoszono żadnych wypadków; d) jasny opis działań, jakie powinni podjąć konsumenci, w tym polecenie natychmiastowego zaprzestania używania odzyskanego produktu; e) jasny opis środków ochrony prawnej dostępnych dla konsumentów zgodnie z art. 37; f) bezpłatny numer telefonu lub interaktywną usługę online, gdzie konsumenci mogą uzyskać więcej	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	informacji w odpowiednich językach urzędowych Unii; oraz g) zachętę do dzielenia się informacjami o odzyskaniu produktu z innymi osobami, w stosownych przypadkach. 3. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych wzór zawiadomienia o odzyskaniu produktu, uwzględniając rozwój nauki i sytuacji rynkowej. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 46 ust. 2. Wzór ten udostępnia Komisja w formacie, który umożliwia podmiotom gospodarczym łatwe tworzenie zawiadomień o wycofaniu produktu od konsumentów, w tym w formatach dostępnych dla osób z niepełnosprawnościami.			
Art. 37	Środki ochrony prawnej w przypadku odzyskania produktu ze względów bezpieczeństwa 1. Bez uszczerbku dla dyrektyw (UE) 2019/770 i (UE) 2019/771, w przypadku odzyskania produktu rozpoczętego przez podmiot gospodarczy lub nakazanego przez właściwy organ krajowy, podmiot gospodarczy odpowiedzialny za odzyskanie produktu oferuje konsumentowi skuteczny, nieodpłatny i terminowy środek ochrony prawnej. 2. Bez uszczerbku dla innych środków ochrony prawnej, które podmiot gospodarczy odpowiedzialny za odzyskanie produktu oferuje konsumentowi, dany podmiot gospodarczy zapewnia konsumentowi wybór spośród co najmniej dwóch następujących środków ochrony prawnej: a) naprawa odzyskanego produktu; b) zastąpienie odzyskanego produktu bezpiecznym produktem tego samego typu oraz o co najmniej takiej samej wartości i jakości; lub	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	c) odpowiedni zwrot wartości odzyskanego produktu, pod warunkiem że kwota zwrotu będzie co najmniej równa cenie zapłaconej przez konsumenta. Na zasadzie wyjątku od akapitu pierwszego podmiot gospodarczy może zaoferować konsumentowi tylko jeden środek ochrony prawnej, w przypadku gdy inne środki byłyby niemożliwe lub - w porównaniu z proponowanym środkiem ochrony prawnej - nakładałyby na podmiot gospodarczy odpowiedzialny za odzyskanie produktu ze względów bezpieczeństwa koszty, które byłyby nieproporcjonalne, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym to, czy alternatywny środek ochrony prawnej mógłby zostać zapewniony bez znaczących niedogodności dla konsumenta. Konsument musi mieć zawsze prawo do zwrotu pieniędzy za produkt, jeżeli podmiot gospodarczy odpowiedzialny za odzyskanie produktu ze względów bezpieczeństwa nie dokonał naprawy lub wymiany w rozsądnym czasie i bez znaczących niedogodności dla konsumenta. 3. Naprawę przez konsumenta uznaje się za skuteczny środek ochrony prawnej jedynie w przypadku, gdy konsument może ją łatwo i bezpiecznie przeprowadzić oraz w przypadku gdy jest to przewidziane w zawiadomieniu o odzyskaniu produktu. W takich przypadkach podmiot gospodarczy odpowiedzialny za odzyskanie produktu ze względów bezpieczeństwa dostarcza konsumentom niezbędne instrukcje, bezpłatne części zamienne lub aktualizacje oprogramowania. Naprawa przez konsumenta nie pozbawia go praw przewidzianych w dyrektywach (UE) 2019/770 i (UE) 2019/771. 4. Utylizację produktu przez konsumenta uwzględnia się w działaniach, które konsumenci mają podjąć na podstawie art. 36 ust. 2 lit. d), tylko wówczas, gdy taka			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	utylicacja może być przeprowadzona przez konsumenta w sposób łatwy i bezpieczny, oraz nie ma wpływu na prawo konsumenta do otrzymania zwrotu pieniędzy za odzyskany produkt lub jego wymiany na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. 5. Środek ochrony prawnej nie może pociągać za sobą znaczących niedogodności dla konsumenta. Konsument nie ponosi kosztów wysyłki lub innych kosztów zwrotu produktu. W przypadku produktów, które ze względu na swój charakter nie są przenośne, podmiot gospodarczy organizuje odbiór produktu.			
Art. 38	Dobrowolne uzgodnienia 1. Właściwe organy krajowe i Komisja mogą wspierać dobrowolne protokoły ustaleń z podmiotami gospodarczymi lub dostawcami internetowych platform handlowych, a także z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze, mające na celu podjęcie dobrowolnych zobowiązań w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów. 2. Dobrowolne zobowiązania na podstawie takich dobrowolnych uzgodnień pozostają bez uszczerbku dla obowiązków podmiotów gospodarczych i dostawców internetowych platform handlowych wynikających z niniejszego rozporządzenia oraz innych odpowiednich przepisów prawa Unii.	T	Art. 15	Art. 15. Prezes Urzędu może wspierać dobrowolne protokoły ustaleń, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2023/988, z dostawcami internetowych platform handlowych oraz z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze, poprzez zawieranie porozumień w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów.
Art. 39	Powództwa przedstawicielskie Dyrektywa (UE) 2020/1828 ma zastosowanie do powództw przedstawicielskich wytaczanych w odniesieniu do naruszeń przez podmioty gospodarcze oraz dostawców internetowych platform handlowych przepisów niniejszego rozporządzenia, które szkodzą lub mogą szkodzić zbiorowym interesom konsumentów.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 40	Współpraca międzynarodowa 1. W celu poprawy ogólnego poziomu bezpieczeństwa produktów udostępnianych na rynku oraz zapewnienia	N		Obowiązek nałożony na KE. Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	równych szans na poziomie międzynarodowym Komisja może współpracować, w tym poprzez wymianę informacji, z organami państw trzecich lub organizacjami międzynarodowymi w obszarze stosowania niniejszego rozporządzenia. Współpraca taka opiera się na zasadzie wzajemności, zawiera postanowienia dotyczące poufności odpowiadające postanowieniom mającym zastosowanie w Unii oraz zapewnia, aby wszelka wymiana informacji odbywała się zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii. Współpraca lub wymiana informacji może odnosić się między innymi do: a) działań w zakresie egzekwowania przepisów oraz środków związanych z bezpieczeństwem, także z myślą o zapobieganiu wprowadzaniu do obrotu produktów niebezpiecznych, w tym nadzoru rynku; b) metod oceny ryzyka i badania produktów; c) skoordynowanego odzyskania produktu oraz innych podobnych działań; d) kwestii naukowych, technicznych i regulacyjnych, służących poprawie bezpieczeństwa produktów oraz opracowaniu wspólnych priorytetów i podejść na poziomie międzynarodowym; e) pojawiających się kwestii o istotnym znaczeniu dla zdrowia i bezpieczeństwa; f) wykorzystania nowych technologii w celu poprawy bezpieczeństwa produktów oraz zwiększenia identyfikowalności w łańcuchu dostaw; g) działań związanych z normalizacją; h) wymiany urzędników i programów szkoleniowych. 2. Komisja może przekazywać państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym wybrane informacje ze swojego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate oraz otrzymywać odpowiednie informacje dotyczące bezpieczeństwa produktów oraz środków zapobiegawczych, ograniczających i naprawczych podejmowanych przez te państwa trzecie lub			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	organizacje międzynarodowe. W stosownych przypadkach Komisja dzieli się takimi informacjami z organami krajowymi. 3. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 2, może przyjąć formę: a) niesystematycznej wymiany, w należycie uzasadnionych i szczególnych przypadkach; albo b) systematycznej wymiany na podstawie porozumienia administracyjnego, w którym określono rodzaj informacji podlegających wymianie oraz warunki wymiany. 4. Pełne uczestnictwo w systemie wczesnego ostrzegania Safety Gate może być otwarte dla państw ubiegających się o członkostwo i państw trzecich, pod warunkiem że ich prawodawstwo jest dostosowane do odpowiednich przepisów prawa Unii i że uczestniczą one w europejskim systemie normalizacji. Takie uczestnictwo wiąże się z takimi samymi obowiązkami jak w przypadku państw członkowskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym obowiązkami w zakresie zawiadamiania i działań następczych. Podstawę pełnego uczestnictwa w systemie wczesnego ostrzegania Safety Gate stanowią porozumienia między Unią a tymi państwami, zgodnie z ustaleniami określonymi w tych porozumieniach. 5. Wszelka wymiana informacji na podstawie niniejszego artykułu - w zakresie, w jakim dotyczy ona danych osobowych - musi odbywać się zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych. Dane osobowe przekazuje się jedynie w zakresie, w jakim taka wymiana jest niezbędna wyłącznie w celu ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów. 6. Informacje wymieniane zgodnie z niniejszym artykułem wykorzystuje się wyłącznie w celu ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów.			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 41	Działalność finansowa 1. Unia finansuje następujące działania związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia: a) wykonywanie zadań Sieci ds. Bezpieczeństwa Konsumentów; b) opracowanie i eksploatację systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate, w tym opracowanie rozwiązań w zakresie interoperacyjności elektronicznej w celu wymiany danych: (i) między systemem wczesnego ostrzegania Safety Gate a krajowymi systemami nadzoru rynku; (ii) między systemem wczesnego ostrzegania Safety Gate a systemami celnymi; (iii) z innymi właściwymi systemami o ograniczonym dostępie wykorzystywanymi przez organy nadzoru rynku do celów egzekwowania przepisów; c) rozwój i utrzymanie portalu Safety Gate oraz portalu Safety Business Gateway, w tym publicznego interfejsu oprogramowania o nieograniczonym dostępie służącego do wymiany danych z platformami i stronami trzecimi. 2. Unia może finansować następujące działania związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia: a) opracowywanie instrumentów współpracy międzynarodowej, o których mowa w art. 40; b) opracowanie i aktualizowanie materiałów służących do sporządzenia wytycznych w zakresie nadzoru rynku i bezpieczeństwa produktów; c) udostępnianie Komisji specjalistycznej wiedzy technicznej lub naukowej, która pomoże Komisji w realizacji współpracy administracyjnej w zakresie nadzoru rynku; d) wykonywanie prac przygotowawczych lub pomocniczych w związku z realizacją działań w zakresie nadzoru rynku związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, takich jak: badania,	N		Przepis określa zasady finansowania przez UE. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	programy, oceny, wytyczne, analizy porównawcze, wzajemne wspólne wizyty i programy wizyt, wymiana pracowników, prace badawcze, rozwój i prowadzenie baz danych, działania szkoleniowe, prace laboratoryjne, badania biegłości, badania międzylaboratoryjne i prace z zakresu oceny zgodności; e) kampanie nadzoru rynku przygotowane przez Unię oraz powiązane działania, w tym zasoby i sprzęt, narzędzia informatyczne i szkolenia; f) przeprowadzanie działań w ramach programów pomocy technicznej, współpracę z państwami trzecimi oraz propagowanie i rozwijanie polityk i systemów nadzoru rynku Unii wśród zainteresowanych stron na poziomie Unii i poziomie międzynarodowym, w tym działań prowadzonych przez organizacje konsumenckie w celu lepszego informowania konsumentów. 3. Unijne wsparcie finansowe na rzecz działań określonych w niniejszym rozporządzeniu wykonuje się zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 bezpośrednio lub pośrednio, poprzez przekazanie zadań związanych z wykonywaniem budżetu organom wymienionym w art. 62 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia. 4. Każdego roku Parlament Europejski i Rada ustalają wysokość środków przydzielanych na realizację działań, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, w granicach obowiązujących ram finansowych. 5. Środki przydzielone przez Parlament Europejski i Radę na rzecz finansowania działań w zakresie nadzoru rynku mogą również pokryć wydatki związane z działaniami przygotowawczymi, z zakresu monitorowania, kontroli, audytu i oceny, których przeprowadzenie jest niezbędne na potrzeby zarządzania działaniami na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz do osiągnięcia ich celów; w			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	szczegółności dotyczy to badań, spotkań ekspertów, działań informacyjnych i komunikacyjnych, w tym komunikacji instytucjonalnej dotyczącej priorytetów politycznych Unii w zakresie, w jakim są one związane z ogólnymi celami działań w zakresie nadzoru rynku, wydatków związanych z sieciami informatycznymi służącymi do przetwarzania i wymiany danych, wraz z innymi wydatkami związanymi z pomocą techniczną i administracyjną poniesionymi przez Komisję w ramach zarządzania działaniami na podstawie niniejszego rozporządzenia.			
Art. 42	Ochrona interesów finansowych Unii 1. Komisja, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, podejmuje odpowiednie środki zapewniające ochronę interesów finansowych Unii poprzez zapobieganie nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, poprzez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, poprzez skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje administracyjne i finansowe. 2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy są uprawnieni do przeprowadzenia audytu, na podstawie dokumentów oraz inspekcji na miejscu, wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymali unijne środki finansowe w ramach Programu na rzecz jednolitego rynku oraz następnego programu zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96. 3. OLAF może prowadzić dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz rozporządzeniu (Euratom, WE) nr	N		Obowiązek nałożony na KE, Trybunał Obrachunkowy i OLAF. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	2185/96, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub inne niezgodne z prawem działania naruszające interesy finansowe Unii w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub umową w sprawie zamówienia finansowaną w ramach programu. 4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi, zamówieniach, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wykonania niniejszego rozporządzenia zamieszcza się postanowienia wyraźnie upoważniające Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami.			
Art. 43	Odpowiedzialność 1. Wszelkie decyzje podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia, które nakładają ograniczenia we wprowadzaniu do obrotu lub udostępnianiu na rynku produktu lub wymagają jego wycofania z obrotu lub odzyskania, nie mają wpływu na ocenę odpowiedzialności zainteresowanej strony w świetle krajowego prawa karnego mającego zastosowanie do danej sprawy. 2. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na dyrektywę Rady 85/374/EWG.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 44	Sankcje 1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia, które nakładają obowiązki na podmioty gospodarcze oraz dostawców internetowych platform handlowych, oraz podejmują wszelkie środki w celu zapewnienia, aby przepisy te były wykonywane zgodnie z prawem krajowym. 2. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszaające.	T	Art. 60-88	Rozdział 4 Administracyjne kary pieniężne Art. 60. Producent, który wbrew obowiązkowi określone w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł. Art. 61. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 2, 5, 6 lub 11 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i środkach, jeżeli nie zostały one wcześniej zgłoszone, do dnia 13 grudnia 2024 r., a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.			Art. 62. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł. Art. 63. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 7, ust. 8 lit. a i b lub art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł. Art. 64. Upoważniony przedstawiciel, który nie wykonuje zadań, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a, b, c lub d rozporządzenia 2023/988, określonych w upoważnieniu otrzymanym od producenta, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł. Art. 65. Importer, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł. Art. 66. Importer, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 2, 5 lub 6 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Art. 67. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 3 lub 9 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Art. 68. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 4, ust. 8 lit. b, c lub art. 20 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł. Art. 69. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 6 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł. Art. 70. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 500 000 zł.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				Art. 71. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określone w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 5, 6 lub art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Art. 72. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określone w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 7 lub art. 11 ust. 4 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł. Art. 73. Dystrybutor, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 12 ust. 4 lit. b lub art. 20 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł. Art. 74. Podmiot gospodarczy, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 15 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł. Art. 75. Podmiot gospodarczy, o którym mowa art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/988, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł. Art. 76. Podmiot gospodarczy, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 19 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 500 000 zł. Art. 77. Podmiot gospodarczy, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie udostępnia dokumentów, o których mowa w art. 24, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł. Art. 78. Podmiot gospodarczy, który na żądanie Prezesa Urzędu nie udziela informacji, o których mowa w art. 42 pkt 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł. Art. 79. Podmiot gospodarczy, który uniemożliwia rozpoczęcie lub utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej prowadzenie czynności kontrolnych, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 300 000 zł. Art. 80. Osoba odpowiedzialna w rozumieniu art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/988 lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				2019/1020, która nie wykonuje obowiązku określonego w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł. Art. 81. Dostawca internetowej platformy handlowej, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/988, lub który nie wykonał w terminie decyzji, o której mowa w art. 52 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł. Art. 82. Dostawca internetowej platformy handlowej, który wbrew obowiązkom określonym w art. 22 ust. 12 rozporządzenia 2023/988 nie współpracuje z organami nadzoru rynku, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł. Art. 83. Dostawca usług społeczeństwa informacyjnego, który nie wykonał w terminie decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł. Art. 84. Kontrolowany, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie przedstawia dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji, o których mowa w art. 23 pkt 1, lub informacji, o których mowa w art. 23 pkt 2 lub 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł. Art. 85. Kontrolowany, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie dostarcza produktu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł. Art. 86. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 60–76, art. 78 i art. 80–83, nakłada, w drodze decyzji, Prezes Urzędu. 2. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 77, art. 79, art. 84 i art. 85, nakłada, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. 3. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 60–76, art. 78 i art. 80–83, organ bierze pod uwagę: 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę produktów niebezpiecznych lub niezgodnych z przepisami rozporządzenia 2023/988 wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia oraz czas trwania tego naruszenia;

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w którego następstwie ma być nałożona kara; 3) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa; 4) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa; 5) wysokość korzyści majątkowej, którą strona osiągnęła; 6) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana; 7) współpracę strony z organem w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania. 4. Okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 6, organ ustala na podstawie dowodów przedłożonych przez stronę. 5. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 77, art. 79, art. 84 i art. 85, organ bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, oraz współpracę strony z organem w toku kontroli, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia kontroli. 6. Przepisów art. 189f § 2 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się. Art. 87. 1. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego organ, który ją nałożył. 2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna. 3. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 4. W przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej odsetek nie nalicza się. Art. 88. W przypadku uchylenia albo stwierdzenia nieważności decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej albo zmiany tej decyzji polegającej na obniżeniu jej wysokości uiszczona kara albo jej odpowiednia część podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia,

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
				w którym decyzja lub orzeczenie o zwrocie tej kary stały się ostateczne. W przypadku zwrotu kary lub jej odpowiedniej części odsetek nie nalicza się.
Art. 45	Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 18 ust. 3 i art. 26 ust. 10, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 12 czerwca 2023 r. 3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 18 ust. 3 i art. 26 ust. 10, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po opublikowaniu decyzji w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 18 ust. 3 lub art. 26 ust. 10 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania	N		Uprawnienie KE. Przepis nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	tęgo aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.			
Art. 46	Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. 4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.	N		Uprawnienie KE. Przepis nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu
Art. 47	Ocena i przegląd 1. Do dnia 13 grudnia 2029 r. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące głównych ustaleń. W sprawozdaniu tym ocenia się, czy niniejsze rozporządzenie, a w szczególności art. 18, 22 i 25, pozwoliło osiągnąć cel polegający na wzmocnieniu ochrony konsumentów przed produktami niebezpiecznymi, przy jednoczesnym uwzględnieniu wyzwań stawianych przez nowe technologie oraz jego skutków dla przedsiębiorstw, w szczególności dla MŚP. 2. Do dnia 13 grudnia 2029 r. Komisja przygotowuje sprawozdanie z oceny wykonania art. 16. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę zakresu, skutków oraz kosztów i korzyści tego artykułu. Sprawozdaniu towarzyszy w stosownych przypadkach wnioski ustawodawczy.	N		Obowiązek nałożony na KE. Przepis nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	3. Do dnia 13 grudnia 2027 r. Komisja oceni sposoby wykonania przepisów dotyczących usuwania nielegalnych treści z internetowych platform handlowych, o których mowa w art. 22 ust. 4, 5 i 6, za pomocą unijnego systemu powiadamiania zaprojektowanego i opracowanego w ramach portalu Safety Gate. Ocenie tej towarzyszy w stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy. 4. Do dnia 13 grudnia 2026 r. Komisja opublikuje sprawozdanie z funkcjonowania połączenia między systemem informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, a portalem Safety Gate, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, w tym informacje na temat ich odpowiednich funkcji, dalszych ulepszeń lub opracowania nowego interfejsu, stosownie do przypadku. 5. Do dnia 13 grudnia 2029 r. Komisja przygotuje sprawozdanie z oceny wykonania art. 44. Sprawozdanie to zawiera w szczególności ocenę skuteczności i efektu odstraszającego sankcji nałożonych na podstawie tego artykułu. Sprawozdaniu towarzyszy w stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy. 6. Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej informacje niezbędne do oceny niniejszego rozporządzenia.			
Art. 48	Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 W rozporządzeniu (UE) nr 1025/2012 wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 10 dodaje się ustęp w brzmieniu: "7. W przypadku gdy norma europejska opracowana w uzupełnieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 spełnia ogólne wymaganie bezpieczeństwa określone w art. 5 tego rozporządzenia oraz szczegółowe wymagania bezpieczeństwa, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia,	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	Komisja niezwłocznie publikuje odniesienie do takiej normy europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>."; 2) w art. 11 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie: "1. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Parlament Europejski uważa, że norma zharmonizowana lub norma europejska opracowana w uzupełnieniu rozporządzenia (UE) 2023/988 nie spełnia w całości wymagań określonych w odpowiednim prawodawstwie harmonizacyjnym Unii lub w tym rozporządzeniu, które norma ta ma obejmować, informuje o tym Komisję, podając szczegółowe wyjaśnienie. Komisja, po konsultacji z komitetem utworzonym na mocy odpowiedniego prawodawstwa harmonizacyjnego Unii, o ile taki istnieje, lub komitetem utworzonym na mocy tego rozporządzenia, lub po konsultacji z ekspertami branżowymi w innej formie, podejmuje decyzję o: a) opublikowaniu, niepublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> odniesień do danej normy zharmonizowanej lub normy europejskiej opracowanej w uzupełnieniu tego rozporządzenia lub ich opublikowaniu z ograniczeniami; oraz b) utrzymaniu, utrzymaniu z ograniczeniami odniesień do danej normy zharmonizowanej lub normy europejskiej opracowanej w uzupełnieniu tego rozporządzenia w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> lub wycofaniu z niego tych odniesień. 2. Komisja publikuje na swojej stronie internetowej informacje o normach zharmonizowanych i normach europejskich opracowanych w uzupełnieniu rozporządzenia (UE) 2023/988, będących przedmiotem decyzji na podstawie ust. 1. 3. Komisja informuje zainteresowaną europejską organizację normalizacyjną o wszelkich decyzjach przyjętych na mocy ust. 1 oraz - w razie potrzeby -			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	zwraca się z wnioskiem o nowelizację danych norm zharmonizowanych lub norm europejskich opracowanych w uzupełnieniu rozporządzenia (UE) 2023/988."			
Art. 49	Zmiana dyrektywy (UE) 2020/1828 W załączniku I do dyrektywy (UE) 2020/1828 pkt 8 otrzymuje brzmienie: "8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylające dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz.U. L 135 23.5.2023, s. 1)."	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 50	Uchylenie 1. Dyrektywy 87/357/EWG i 2001/95/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 13 grudnia 2024 r. 2. Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia oraz do rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 zgodnie z tabelą korelacji w załączniku do niniejszego rozporządzenia.	N		Nie wymaga przepisów krajowych służących jego stosowaniu.
Art. 51	Przepisy przejściowe Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku produktów objętych dyrektywą 2001/95/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r.	T	Art. 93	Art. 93. Produkty objęte zakresem przepisów ustawy uchylanej w art. 102, mogą być udostępniane na rynku, jeżeli są zgodne z przepisami tej ustawy i zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r.
Art. 52	Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> .	T	Art. 103	Art. 103. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 13 grudnia 2024 r.			

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU	USTAWA O NADZORZE NAD OGÓLNYM BEZPIECZEŃSTWEM PRODUKTÓW
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniające dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
Art. 3 pkt 21	21) "użytkownik końcowy" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i której produkt udostępniono jako konsumentowi, bez związku z prowadzoną przez nią działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową, albo jako profesjonalnemu użytkownikowi końcowemu w ramach prowadzonej działalności przemysłowej lub zawodowej;	T	Art. 3 pkt 18	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 18) użytkownik końcowy – użytkownika końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2019/1020;
Art. 25-28	Artykuł 25 Kontrole produktów wprowadzanych na rynek Unii 1. Państwa członkowskie wyznaczają organy celne, co najmniej jeden organ nadzoru rynku lub dowolny inny organ na swoim terytorium jako organy odpowiedzialne za kontrolę produktów wprowadzanych na rynek Unii. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję i pozostałe państwa członkowskie, za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34, o organach wyznaczonych na podstawie akapitu pierwszego oraz o obszarach ich kompetencji. 2. Organy wyznaczone na podstawie ust. 1 mają uprawnienia i zasoby niezbędne do właściwego wykonania powierzonych im zadań, o których mowa w tym ustępie. 3. Produkty podlegające prawu Unii, które mają zostać objęte procedurą celną „dopuszczenia do obrotu”, podlegają kontrolom przeprowadzanym przez organy wyznaczone na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu. Organy te przeprowadzają wspomniane kontrole na podstawie analizy	T	art. 3 pkt 9, art. 19, art. 56-59	Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają: 9) procedura celną dopuszczenia do obrotu – procedurę, o której mowa w art. 201 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 952/2013”; Art. 19. Organy celne współpracują z Prezesem Urzędu oraz wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej, w zakresie niezbędnym do realizowania działań w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów, w tym udostępniają na ich wniosek dane dotyczące podmiotów gospodarczych dokonujących przywozu produktów z państw trzecich, w tym informacje objęte tajemnicą celną. Art. 56. Organy celne przeprowadzają kontrolę produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej, o której mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie spełniania przez te produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	ryzyka zgodnie z art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 oraz, w stosownych przypadkach, na podstawie podejścia opartego na analizie ryzyka, o którym mowa w art. 11 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia. 4. Informacje na temat ryzyka są wymieniane między: a) organami wyznaczonymi na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013; a b) organami celnymi zgodnie z art. 46 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Jeżeli organy celne w pierwszym punkcie wprowadzenia mają powody, aby podejrzewać, że produkty podlegające prawu Unii, które podlegają czasowemu składowaniu albo które zostały objęte procedurą celną inną niż „dopuszczenie do obrotu”, są niezgodne z mającym zastosowanie prawem Unii lub stwarzają ryzyko, wówczas takie organy przekazują wszystkie stosowne informacje właściwemu urzędowi celnemu przeznaczenia. 5. Organy nadzoru rynku przekazują organom wyznaczonym na podstawie ust. 1 informacje na temat kategorii produktów lub tożsamości podmiotów gospodarczych w przypadku stwierdzenia wyższego poziomu ryzyka niezgodności. 6. Do dnia 31 marca każdego roku państwa członkowskie przedstawiają Komisji szczegółowe dane statystyczne obejmujące kontrole przeprowadzone w poprzednim roku kalendarzowym przez organy wyznaczone na podstawie ust. 1 w odniesieniu do produktów podlegających prawu Unii. Dane statystyczne obejmują liczbę interwencji w ramach kontroli takich produktów w odniesieniu do bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymaganiami. Do dnia 30 czerwca każdego roku Komisja sporządza sprawozdanie zawierające informacje przekazane przez państwa członkowskie za poprzedni rok kalendarzowy oraz analizę przedstawionych danych. Sprawozdanie publikuje się w systemie informacyjnym i komunikacyjnym, o którym mowa w art. 34.			Art. 57. Zasady postępowania organów celnych w przypadku stwierdzenia podczas kontroli celnej produktów wprowadzanych do obrotu, które mają zostać objęte procedurą celną dopuszczenia do obrotu, istnienia uzasadnionych okoliczności wskazujących, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, określają przepisy art. 26 ust. 1 lit. a, b, d oraz e, ust. 2–4, art. 27 i art. 28 rozporządzenia 2019/1020. Art. 58. 1. W przypadku otrzymania od organu celnego powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, właściwy ze względu na lokalizację produktu, wydaje opinię w zakresie spełniania przez produkt wprowadzany na rynek Unii Europejskiej ogólnych wymagań bezpieczeństwa. 2. Do powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020, organ celny, z urzędu lub na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, dołącza dokumenty związane z importem towaru, stanowiące załączniki do zgłoszenia celnego lub uzyskane w toku kontroli, a także inne dokumenty, w tym dokumenty objęte tajemnicą celną, mające znaczenie dla wydania opinii, o której mowa w ust. 1. 3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zwrócić się do importera lub zgłaszającego w rozumieniu art. 5 pkt 15 rozporządzenia 952/2013 o udzielenie dodatkowych informacji, przekazanie dokumentów lub wyjaśnień dotyczących produktu będącego przedmiotem opinii, o której mowa w ust. 1. 4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może pobrać próbkę produktu wprowadzanego na rynek Unii Europejskiej do badań w celu wydania opinii, o której mowa w ust. 1. 5. Do czynności związanych z badaniem i pobieraniem próbek produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej przepis art. 25 stosuje się odpowiednio.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	7. W przypadku otrzymania informacji o poważnym ryzyku stwarzanym przez produkty podlegające prawu Unii przywożone z państwa trzeciego Komisja zaleca danemu państwu członkowskiemu podjęcie odpowiednich środków nadzoru rynku. 8. Komisja, po konsultacji z Siecią, może przyjmować akty wykonawcze określające poziomy odniesienia i techniki kontroli na podstawie wspólnej analizy ryzyka na poziomie Unii w celu zapewnienia spójnego egzekwowania prawa Unii, wzmocnienia kontroli produktów wprowadzanych na rynek Unii oraz zapewnienia skutecznego i jednolitego poziomu takich kontroli. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2. 9. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dokładniej określające szczegóły dotyczące danych, które należy przedstawić na podstawie ust. 6 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43 ust. 2. Artykuł 26 Zawieszenie dopuszczenia do obrotu 1. Organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 zawieszają dopuszczenie produktu do obrotu, jeżeli w toku kontroli na mocy art. 25 ust. 3 zostanie ustalone, że: a) produktowi nie towarzyszy dokumentacja wymagana na mocy prawa Unii mającego zastosowanie do takiego produktu lub istnieją uzasadnione wątpliwości co do autentyczności, dokładności lub kompletności takiej dokumentacji; b) produkt nie został oznakowany ani etykietowany zgodnie z prawem Unii, które ma do niego zastosowanie; d) nazwa, zarejestrowana nazwa handlowa lub zarejestrowany znak towarowy oraz dane kontaktowe, w tym adres pocztowy, podmiotu gospodarczego wykonującego zadania dotyczące produktu objętego określonym unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym nie zostały podane ani nie można ich ustalić zgodnie z art. 4 ust. 4; lub			6. Organ celny informuje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej właściwego ze względu na lokalizację produktu o przypadkach niedopuszczenia produktu do obrotu. Informacja może być przekazana za pomocą narzędzi informatycznych. Art. 59. 1. W przypadku niedopuszczenia produktu do obrotu importer jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych. 2. Do kosztów przeprowadzonych badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji. 3. W przypadku dopuszczenia produktu do obrotu koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych są ponoszone z budżetu państwa. 4. O kosztach, o których mowa w ust. 1, orzeka organ, który poniósł te koszty. 5. Prezes Urzędu oraz wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzygają o obowiązku uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o niedopuszczeniu produktu do obrotu przez organ celny. Na postanowienie służy zażalenie. 6. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 5. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. 7. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	e) z innych względów, gdy istnieją przesłanki, by przypuszczać, że produkt nie jest zgodny z prawem Unii, które ma do niego zastosowanie, lub że produkt stwarza poważne ryzyko dla zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska lub jakiegokolwiek innego interesu publicznego, o którym mowa w art. 1. 2. Organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 natychmiast powiadamiają organy nadzoru rynku o zawieszeniu dopuszczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. 3. Jeżeli organy nadzoru rynku mają uzasadnione podstawy, by sądzić, że produkt nie jest zgodny z prawem Unii mającym do niego zastosowanie lub stwarza poważne ryzyko, zwracają się one do organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 z wnioskiem o zawieszenie procesu dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do tego produktu. 4. Powiadomienia na podstawie ust. 2 i wnioski na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu mogą być składane za pomocą systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34, w tym z wykorzystaniem elektronicznych interfejsów między tym systemem a systemami używanymi przez organy celne, o ile są one dostępne. Artykuł 27 Dopuszczenie do obrotu W przypadku gdy dopuszczanie produktu do obrotu zawieszono zgodnie z art. 26, produkt ten dopuszcza się do obrotu, jeżeli spełnione zostały wszelkie pozostałe wymagania i formalności związane z takim dopuszczeniem do obrotu oraz jeżeli spełniony został co najmniej jeden z poniższych warunków: a) w ciągu czterech dni roboczych od dnia zawieszenia organy nadzoru rynku nie zwróciły się do organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 o utrzymanie zawieszenia; b) organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 zostały poinformowane przez organy nadzoru rynku o udzielonej przez nie zgodzie na dopuszczenie produktu do obrotu.			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	Dopuszczenia do obrotu nie należy uważać za dowód zgodności z prawem Unii. Artykuł 28 Odmowa dopuszczenia do obrotu 1. W przypadku gdy organy nadzoru rynku stwierdzą, że dany produkt stwarza poważne ryzyko, podejmują środki w celu zakazania wprowadzenia produktu do obrotu i zwracają się do organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 o niedopuszczenie go do obrotu. Zwracają się do tych organów również o zamieszczenie poniższej adnotacji w celnym systemie przetwarzania danych i, w stosownych przypadkach, na fakturze handlowej towarzyszącej produktowi i na każdym innym istotnym dokumencie towarzyszącym: „Produkt niebezpieczny – niedopuszczony do obrotu – rozporządzenie (UE) 2019/1020”. Organy nadzoru rynku natychmiast wprowadzają tę informację do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34. 2. W przypadku gdy organy nadzoru rynku stwierdzą, że danego produktu nie można wprowadzić do obrotu, ponieważ nie jest on zgodny z prawem Unii, które ma do niego zastosowanie, podejmują środki w celu zakazania wprowadzenia produktu do obrotu i zwracają się do organów wyznaczonych na podstawie art. 25 ust. 1 o niedopuszczenie go do obrotu. Zwracają się do tych organów również o zamieszczenie poniższej adnotacji w systemie przetwarzania danych organów celnych i, w stosownych przypadkach, na fakturze handlowej towarzyszącej produktowi i na każdym innym istotnym dokumencie towarzyszącym: „Produkt niezgodny z przepisami – niedopuszczony do obrotu – rozporządzenie (UE) 2019/1020”. Organy nadzoru rynku natychmiast wprowadzają tę informację do systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34.			

Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	jedn. red. projektu	Treść przepisu/przepisów projektu
	3. W przypadku gdy produkt, o którym mowa w ust. 1 lub 2, jest następnie zgłaszany do procedury celnej innej niż dopuszczenie do obrotu, a także pod warunkiem że organy nadzoru rynku nie zgłaszają zastrzeżeń, adnotacje wymagane na podstawie ust. 1 lub 2 zamieszcza się również – pod takimi samymi warunkami jak określono w ust. 1 lub 2 – na dokumentach wykorzystywanych w związku z tą procedurą. 4. Organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 mogą zniszczyć produkty stwarzające ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników końcowych lub w inny sposób sprawić, że staną się one niezdatne do użytku, gdy dany organ uzna to za niezbędne i proporcjonalne. Koszty takiego środka ponosi osoba fizyczna lub prawna zgłaszająca produkt do dopuszczenia do obrotu. Art. 197 i 198 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 stosuje się odpowiednio.			

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:		Ustawa o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów	
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
1.	Art. 3 pkt 2 i 15	2) dostawca usług społeczeństwa informacyjnego – dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1020”; 15) sprzedaż na odległość – wprowadzanie do obrotu lub udostępnienie na rynku produktu w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem co najmniej jednego środka porozumiewania się na odległość	Projekt posługuje się pojęciami („dostawca usług społeczeństwa informacyjnego” oraz „sprzedaż na odległość”) które wymagają zdefiniowania. Pojęcia te nie zostały zdefiniowane w rozporządzeniu 2023/988.
2.	Art. 5	Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, według stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły Polskich Norm, będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	Ogłaszanie numerów i tytułów Polskich Norm, będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ułatwia w szczególności podmiotom gospodarczym odpowiedzialnym za bezpieczeństwo produktu orientację w obowiązujących normach, dzięki czemu mogą weryfikować aktualność stosowanych norm i wykazywać spełnienie ogólnych wymagań bezpieczeństwa przez ich produkt, tym bardziej, że takie obwieszczenia są ogłaszane od wielu lat na podstawie obecnie obowiązującego OBP, które zawiera identycznym przepis, a zostanie uchylone projektowaną ustawą.

3.	Art. 7	Prezes Urzędu okresowo monitoruje oraz ocenia skuteczność kontroli spełniania przez produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa, z uwzględnieniem rodzajów kontrolowanych produktów i badanych ryzyk.	Wskazanie uprawnień Prezesa UOKiK jako organu właściwego w sprawie nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów.
4.	Art. 20	Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia prowadzi krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich, zwany dalej „systemem monitorowania”, oraz pokrywa koszty jego funkcjonowania z części budżetu państwa, której jest dysponentem. 2. Zadaniem systemu monitorowania jest gromadzenie informacji dotyczących wypadków konsumenckich, w szczególności danych o okolicznościach wypadków i ich skutkach zdrowotnych oraz o produktach mających związek z wypadkami. 3. Zdarzenie identyfikuje się jako wypadek konsumencki na podstawie informacji uzyskanych z dokumentacji medycznej lub bezpośrednio od osoby, której udzielono pomocy. 4. Administratorem danych zawartych w systemie monitorowania jest minister właściwy do spraw zdrowia. 5. Administratorem systemu monitorowania jest jednostka podległa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia. 6. System monitorowania jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę, o której mowa w ust. 5. 7. W systemie monitorowania są przechowywane dane dotyczące: 1) wieku, płci oraz wykształcenia konsumenta, który uległ wypadkowi; 2) czasu i miejsca zdarzenia; 3) opisu zdarzenia, z uwzględnieniem cech produktu i cech zachowań konsumenta, które mogły mieć wpływ na przebieg zdarzenia; 4) informacji o produkcie, który miał związek z wypadkiem, umożliwiające jego identyfikację; 5) opisu obrażeń, jakich doznał konsument; 6) miejsca udzielenia pomocy. 8. W systemie monitorowania są przechowywane imiona i nazwiska osób zbierających w imieniu podmiotów leczniczych, o których mowa w ust. 10, dane o wypadkach z udziałem konsumenta. Dane te są	Projekt ustawy utrzymuje funkcjonujący obecnie, na podstawie art. 32 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów, krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich. System ten jest prowadzony i finansowany przez ministra właściwego do spraw zdrowia. Zadaniem systemu jest gromadzenie informacji dotyczących wypadków konsumenckich, w szczególności danych o okolicznościach wypadków i ich skutkach zdrowotnych oraz o produktach mających związek z wypadkami. Dane te są zbierane przez wybrane podmioty lecznicze. Administrator systemu monitorowania (tj. jednostka podległa temu ministrowi właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia) sporządza raz na kwartał opracowanie zbiorcze danych o wypadkach konsumenckich i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zdrowia. Natomiast, roczny zbiorczy raport na temat wypadków konsumenckich administrator systemu monitorowania składa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Prezesowi UOKiK, który może wykorzystywać go podczas prowadzenia analizy ryzyka (art. 11 ust. 3 lit. e rozporządzenia 2019/1020).

		przechowywane przez okres 5 lat od dnia wprowadzenia do systemu monitorowania i są usuwane po upływie tego terminu. 9. Dane, o których mowa w ust. 7, są zbierane za pomocą kwestionariusza wywiadu i przekazywane administratorowi systemu monitorowania jako zapis elektroniczny danych z kwestionariuszy wywiadu niezwłocznie po wypełnieniu. 10. Dane, o których mowa w ust. 7, są zbierane przez podmioty lecznicze na podstawie umów zawartych z ministrem właściwym do spraw zdrowia. 11. Podmioty, o których mowa w ust. 10, są wybierane przez ministra właściwego do spraw zdrowia spośród podmiotów wskazanych przez administratora systemu monitorowania, które: 1) wykonują działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne i posiadają umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie leczenia szpitalne; 2) udzielają świadczeń opieki zdrowotnej, których liczba i charakter zwiększa prawdopodobieństwo zgłoszenia wypadków konsumenckich. 12. Minister właściwy do spraw zdrowia, dokonując wyboru, o którym mowa w ust. 11, kieruje się potrzebą zapewnienia równomiernego rozmieszczenia podmiotów, o których mowa w ust. 10, oraz posiadaniem przez te podmioty personelu przeszkolonego w zakresie identyfikacji i dokumentowania wypadków konsumenckich, a także mającego doświadczenie w tym zakresie. 13. Za zbieranie danych, o których mowa w ust. 7, podmiotom, o którym mowa w ust. 10, przysługuje wynagrodzenie. Wynagrodzenie obejmuje koszty osobowe i koszty administracyjno-gospodarcze związane z realizacją umowy, o której mowa w ust. 10. Podmioty, o których mowa w ust. 10, przekazują ministrowi właściwemu do spraw zdrowia kalkulację kosztów związanych z realizacją tej umowy. 14. Administrator systemu monitorowania sporządza raz na kwartał opracowanie zbiorcze danych o wypadkach konsumenckich zawierające analizę ich okoliczności i przyczyn oraz wnioski dotyczące przeciwdziałania tym wypadkom i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po kwartale objętym opracowaniem.	
--	--	--	--

		15. Administrator systemu monitorowania sporządza roczny zbiorczy raport na temat wypadków konsumenckich i składa go ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Prezesowi Urzędu do dnia 31 marca roku następnego.	
5.	Art. 89	W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312 i 1222) wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 3 w ust. 1 pkt 1b otrzymuje brzmienie: „1b) przeprowadzanie kontroli produktów w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.¹⁾) na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (Dz. U. poz. ...);”; 2) w art. 18a ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Wobec wyrobów niespełniających, z uwagi na zagrożenia stwarzane przez substancje chemiczne lub ich mieszaniny zawarte w tych wyrobach, ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającym dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.), stosuje się przepisy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów.”.	Aktualizacja odesłania do projektowanej ustawy oraz uwzględnienie obowiązywania rozporządzenia 2023/988.

1) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

6.	Art. 90	W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215) w art. 44 uchyla się ust. 2.	Przepis ten stał się zbędny w związku z tym, że komunikacja między organami nadzoru rynku oraz KE odbywa się z wykorzystaniem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate.
7.	Art. 91	W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2255) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.);”.	Zmiana definicji produktu poprzez odesłanie do rozumienia tego pojęcia na gruncie przepisów rozporządzenia 2023/988.
8.	Art. 92	W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.) w art. 21 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) określające firmę producenta w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.) i jego adres, a także państwo siedziby wytwórcy, jeżeli ma on siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”.	Aktualizacja odesłania.
9.	Art. 94	1. Do kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa, wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Do kontroli wszczętej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w następstwie kontroli, o której mowa ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Określenie zakresu i czasu stosowania przepisów uchylanych projektowaną ustawą w odniesieniu od kontroli.

10.	Art. 95	1. Do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu wszczętych na podstawie kontroli, o których mowa w art. 94, stosuje się przepisy dotychczasowe.	Określenie zakresu i czasu stosowania przepisów uchylanych projektowaną ustawą w odniesieniu do postępowań.
11.	Art. 96	1. Do opinii, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 102, o których wydanie organ celny zwrócił się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. 2. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 33 ust. 2a ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.	Określenie zakresu i czasu stosowania przepisów uchylanych projektowaną ustawą w odniesieniu do opinii.
12.	Art. 97	Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 i art. 28 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 102 zachowują moc, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.	Określenie czasu stosowania przepisów wydanych na podstawie delegacji zawartych w ustawie uchylanej projektowaną ustawą.
13.	Art. 98	1. Likwiduje się rejestr produktów niebezpiecznych prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102. 2. Dane zgromadzone w rejestrze produktów niebezpiecznych przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, dane zgromadzone w rejestrze produktów niebezpiecznych podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.	Zniesienie rejestru utworzonego uchylaną ustawą przez projektowaną ustawę, z uwagi na przejęcie jego zadań przez unijną platformę Safety Gate.
14.	Art. 99	1. Likwiduje się krajowy system informacji o produktach niebezpiecznych prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102. 2. Dane zgromadzone w krajowym systemie informacji o produktach niebezpiecznych przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. 3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, dane zgromadzone w krajowym systemie informacji o produktach niebezpiecznych podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.	Zniesienie rejestru utworzonego uchylaną ustawą przez projektowaną ustawę, z uwagi na przejęcie jego zadań przez unijną platformę Safety Gate.
15.	Art. 100	1. Krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102 staje się z dniem wejścia w życie niniejszej	Uregulowanie statusu krajowego systemu monitorowania wypadków konsumenckich funkcjonującego pod rządami

		ustawy krajowym systemem monitorowania wypadków konsumenckich, o którym mowa w art. 20 ust. 1 niniejszej ustawy. 2. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 102 stosuje się przepisy dotychczasowe. Umowy te są realizowane do końca okresu, na który zostały zawarte.	obecnie obowiązującej ustawy, a uchylanej projektowaną ustawą.
16.	Art. 102	Traci moc ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222).	Usunięcie z porządku prawnego ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów z uwagi na konieczność dostosowania przepisów krajowych do rozwiązań wynikających z rozporządzenia 2023/988.